

BROWN BOOK

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204563

UNIVERSAL
LIBRARY

— శ్రీ మత్పురదేవతాయైనమః —

* మల్లేశ్వర విజ్ఞప్తి *

చిక్కఱియనంకశాస్త్రకవచానామ

వేంకటేశ్వర ప్రింటింగ్ ప్రిస్, ఆలమాడు.

శ్రీ తిరుపతి వేంకట కృపానర్పిత తెనుగు గ్రంథము

నామములు	ప. శ.	చాటు పుటలు
1 పాండవసంహారము	1 4	23 నానాభా సంహారము
2 పాండవ ప్రవాసము	1 8	24 విలగదారము
3 పాండవద్యోగము	1 12	25 శతావధాన సారము
4 పాండవవిలాసము	1 12	
5 పాండవాశ్వాసేషము	1 8	సమీపములు
6 పాండవరాజ్యము	0 8	26 విధాలు - గాథలు
7 విలగదారము	0 10	(1 నుండి 6 వరకు)
8 అనర్థవారము	0 10	27 హస్తచరిత్రము
9 విలాసము	0 10	28 ముగియించు చరిత్రము
10 పండితరాజము	1 0	29 చంద్రికా చరిత్రము
11 ప్రభావప్రకృష్టము	1 4	30 సారస్వత విమర్శలు
12 ముగియించు చరిత్రము	0 12	31 చరిత్రములు
13 పుస్తక విలాసము	0 12	32 కాశీయాత్ర
14 చరిత్ర చంద్రిక	0 10	33 చరిత్రము చరిత్రము
15 ముగియించు చరిత్రము	2 0	34 పక్షిపక్షి
16 ముగియించు చరిత్రము	1 8	35 విలాసాన్నివేయము
17 చరిత్రము	4 0	36 విలాసము
ప్రహసనములు		విలాస గ్రంథములు
18 రసావళి	0 4	37 గీతము (4 భాగములు)
19 త్రిలోకీవిజయము	0 12	(షిష్యావ్యాససారము)
20 పల్లెటూరు పట్టణము	0 12	38 గుంటూరునీరు (వేమవర -
21 అభిరూపము	0 8	శతావధాన పీఠికతో 2 రంగములు
22 విలాసము	0 8	39 జయంతి
		40 మల్లెశర్వర విజయము

శ్రీ కాళిదాసు.

చెల్లదిల్ల వేంకటేశ్వర సన్మ

వేంకటేశ్వర పల్లి కేశవు

కర్తవ్యం - P. O.

బాబుగోదావరి జిల్లా.

శ్రీ మత్పురదేవతాద్వైతము

శ్రీ

* మల్లేశ్వర విజ్ఞప్తి *

(శతకమకుటకావ్యము)

రచన:

చిక్కచిక్కన కవిశాస్త్రి శతావధాని

ప్రకాశకుడు:

బెంగళూరు బెంకటశాస్త్రి సన్న్య

బెంకటేశ్వర పబ్లికేషన్స్

కడియం - P. O.

హైదరాబాద్ జిల్లా.

* హెచ్చరిక *

1920 సం॥రం ప్రారంభంలో ప్రారంభింపబడి 1930 సం॥రం లోగా ముగింపబడినట్లు అనుమానింప బడుతూన్న యీగ్రంథ రచనకు కారకు లెవరై నదిన్నీ సప్రమాణంగా తెలియనప్పటికిన్నీ “శాపాదపి - శరాదపి” అనే న్యాయానికి ఉదాహరణ ప్రాయంగావుండే యీ గ్రంథంలోని స్వరూప స్వభావాదులననుసరించి, గుమ్మడి కాయల దొంగలవలె యెవరున్ను బుజాలు తడుముకో కూడదని న్నీ, ఆముద్రితములైన గ్రంథకర్తగారి గ్రంథాలన్నీ ముద్రించ డమే ప్రకాశకుల ముఖ్యతాత్పర్యంగాని వేటేమీకాదనిన్నీ పాఠక లోకానికి మా విన్నపము.

అన్ని
హక్కులున్ను
ప్రకాశకులది.

వెల
1.4.0

★

మొదటిసారి :
దెయ్యిప్రతులు
= 1955

ముద్రణము :

వేంకటేశ్వర ప్రింటింగు ప్రెస్, ఆలమూరు.

* క థా స ం గ్ర హ ము *

———//———

అనగా అనగా ఓహూ. ఆపూళ్లో దేవుడి పేరు మల్లేశ్వరస్వామి. ఆయన్ని పూజిస్తూవుండే పూజారి వంశములో వాక ప్రబుద్ధుడు వుట్టెడు. ఆప్రబుద్ధుడికే పూజారి అనీ లెంక అనీ, పేళ్లు ఇతనికి లొక్కంలో మంచి ప్రజ్ఞావుంది. అందుకే ఒక బ్రాహ్మణమాన్యాన్ని ఒకగొల్ల రహితుడవారా రాతేసి అందులో వకవాటాకూడా అక్కసుంగా సంపాదించాడు.

యితగాడికి కుంకలతో చాలా స్నేహంవుంది. యీకుంకలు సంఖ్యకు అయిదుగురు అందులో పెద్దవాడు లెంకకు అన్యాయరాయలుచేసే ప్రసక్తిలో కుడిబుజంపల్లె ఉంటుండేవాడు. యీకుంకల రాపూళ్ళో వకచోట పిడుపు (చూగాటి) పొలం వుండేది. ఆపక్కనే యీగ్రంథకర్తకున్న వుండేది. యింతోపైపున మతోమంగలికిన్నీ వుండేది. యీచేలకు నీరుపచ్చే నీటి ద్వారా అక్కవొక బోదికాల్వ ఉండేది. అసలు తగాదా దానిదగ్గరే గ్రంథకర్తకున్న కుంకలకున్న ఓప్రచమంగా ప్రారంభమైంది. స్వతహాగా కుంకలు తుంటల్లే అయినా అంతకుముందు గ్రంథకర్తకు విధేయులుగానే వుంటుండేవారు. కుంకల్లో వాకడు గ్రంథకర్త వద్ద కుర్రాడకూడా చేసేవాడట దోది తగాయివా- రాజీకిన్నీ అతీతమై అప్పట్లో గ్రంథకర్త ఆభూమిని అన్యాయకారితం చేయడంతో ముగిసి పోయింది.

అప్పుడా : యిదిగ్లావుండగా ఆపూళ్ళోనే బ్రాహ్మణ కులంలోనే వ్యభిచారంలో అరిందగా సంబంధించే వాక యేట్రాసి వుండేది. అవిడితో కుంకల తండ్రికిన్నీ కుంకలలో కొండటికిన్నీ గూడా సంబంధం వుండేది. ఆసందిర్భములో కొంచెం గ్రంథకర్తచే మందలింపబడ్డ కుంకలు ఆ గ్రామములో యేకాంతమో ఆనాటి సంఘకట్టుదాట్లద్వారా న్యూనతగా చూడబడుతో వుండిన్నీ పెరిమాత్రిం చేయబడకుండా సంఘంలోనే

కలిసి మెలిసి వుంటూవచ్చారు కాని గ్రంథకర్త మీద లోలోపల వీళ్ళకు అక్కమ్మ మాత్రం వుండేది. గ్రంథకర్త ఆనాటికి బందరులో ఉపాధ్యాయవృత్తి విరమించుకొని విశ్రాంతిగా కాలంగడిపేనిమిత్తం స్వగ్రామం చేరుకొని వున్నాడు యాయన చేరుకొనేనాటికే గ్రంథంలోని గ్రామపాఠకుడున్నూ ఆగ్రామంలోనివసిస్తో అన్నంలేని కారణంగానో, ఆనాటికి కుటుంబములేని కారణంగానో ఆగ్రామంలోని “వైవిరిణ్యగ్రణి” గారింట్లోనే ఉంటుండేవాడు. వూరికే, ఉండడమేకాక అవిడతో సంబంధంతోనే ఉండేవాడు. ఇతను క్రమశః, తెంకకుంకలకు తుంటరితనంలో ప్రధానహంగుదారుగా ప్రవర్తిస్తుండేవాడనేది సారాంశం — ఈగాథ యిలావుండగా ఉద్యోగరీత్యా ఆవుాళ్ళోకాపురం చేస్తూవున్న బ్రహ్మబంధు వాకాయన స్వగృహములో పెళ్ళిచేస్తో గ్రామంలో వుండేయావన్నందినీ ఆశీర్వాచనానికి ధోజనానికిన్నీ పిల్చాడు బ్రహ్మబంధువంటే ? బ్రహ్మ సమాజమతస్తుడన్నమాట యీలాటి సంస్కారాలకింకా ఆనాటికాలం అనుకూలం కలది చాకపోవడంవల్ల ఆ గ్రామంలోని బ్రహ్మణ్యమంతా ఆ పెళ్ళిలో యేవిధంగానూ పాల్గొనకూడదనీ నిశ్చయించుకుంది. కానిఆనిశ్చయానికి అంతిమ ఘట్టంలో వాక విఘాతం వచ్చిపడింది. యెల్లానంటే గ్రంథకర్తకు గురుపీఠంలో వుండే పరమపూజ్యులు కొందఱు ఆసంస్కరణ వివాహానికి ఆహూతులై వచ్చివున్నారు - వారితోపాటుగా గ్రంథకర్తయున్న కలిసివెళ్ళకరిప్పదు - అందుకని - తానుచెప్పితేవినే గ్రామంలోని బ్రాహ్మణ్యానికంతకీ వర్తమానించి - తానుగూడా ఆవివాహంలో పాల్గొని యీదిగువ ఆశీర్వాచన పద్యాలుకూడా చెప్పడం జరిగింది ఆ యీ పద్యాల ధావాన్ని పరిశోధిస్తే ఆనాటి గ్రంథకర్త హృదయ మథనమనమే గ్రహించవచ్చు —

శా. మొరంటైన తపంతొనర్చి, అసలాక్షన్ మెచ్చగఁజేసి. త
 ద్ధీరత్వమ్ము సడల్చి - కాయజనకున్ దేహంతరప్రాప్తి చే
 యాఖన్ జేసి - రతిన్ గలంచిన కుదృత్కూటస్థలావాసి -సి
 తారామాఖ్యవధూమణిన్ మనుచుగఁతన్ రామకృష్ణాఖ్యునిన్.

శా, సారాచారుని - ఛాందసుఁ - దనపతిన్ సంసారసాహిత్యపున్
 గారాబంబున మగ్న మానసునిగాఁ గావించి సంసార సం
 సారం బిట్టిదటంచుఁ దెల్పిన సరస్వత్యంబు పేర్చిమించి - సీ
 తారామాధ్యనభూమణిన్ మనుచుఁగాకన్ రామకృష్ణాఖ్యునిన్.

యీషద్యాలలో యిమిడ్చిన కల్పనవల్ల గ్రంథకర్త హృదయం సుగ
 మమే కనక విస్తరించేది లేదు ఆ యీ హృదయాన్ని తెలుసుకోవడం
 చేత కాని లెంకయున్న కుంకలున్న గామపాచకుడున్న గ్రంథ
 కర్తను దూషించడానికి పుష్కరిమించడంతో అంతక్రితం బోదెకాల్వ
 తో ముగిసిపోయిన వైరం మళ్ళీ తలెత్తింది, అదే మల్లేశ్వర శతకం
 కుటానికి అంకురార్పణమై రకరకాలైన తరహాలలో గ్రంథకర్తను
 బాధించిన కుంటురుల దుష్టకృత్యాల స్వరూప స్వభావాల వర్ణనలలో అటు
 పందల పద్యాలవలకున్న పెరిగి, చారాశుద్ధితోపాటు వాక్కుశుద్ధిన్నీ గల
 గ్రంథకర్త కోరికలను అనగా, శత్రువులు అనుభవించదగిన శిక్షలను
 గ్రంథకర్త కోరినప్రకారంగా ఆమల్లేశ్వరుడు పూర్తిచేయడమువల్ల అలా
 పూర్తిచేసినట్లు విశ్వాసంగల గ్రంథకర్తచేత ఆ యీ గ్రంథం ముగింప
 బడింది.

.... వి ష యా ను క్ర మ డి త

1 వ పద్యం మొదలు - 54 వ పద్యం వరకున్న పూడారి విషయ
 మున్ను అనాటి మల్లేశ్వరుని స్థితిగతులున్న చిత్రంపబడినవి. 55 నుండి
 కుంకర్లో వాకని ప్రవేశముకల్గి, వాని సహాయం, లెంకకు ఏవిధంగా
 ఏర్పడుతుండేదో వివరింపబడుతో 113వ పద్యండాకాపెళ్ళి 118 నుండికుం
 కల వంశవర్ణన ప్రారంభమై 124 లో ముగుస్తుంది 126వ పద్యంలో కన
 బడే తిలఘాతకుడి గ్రంథంలో పాత్రధారి రాకపోయినా గ్రామంలోని ఆజీ
 తేజిన అరిందా లొక్కల్లో వాకడుగా పేర్కొన బడినాడు - అంతే -
 168వ పద్యంలగాయకు - 172 వలకున్న గ్రామపాచకుని విషయం
 రచింపబడింది. వీరివిషయం గ్రంథాంతంలోను గ్రంథమధ్యలోను

కూడా వస్తోనేఉంటుంది - 174వ పద్యం మొదలు వాకసత్రపుగుమస్తా కథ వస్తుంది - ఇతడు కుంకలకు పెత్తంద్రీకొనును. వీని చరిత్ర 190 వ పద్యంవఱకున్ను వుంది, 193వ పద్యంలో - అసలు కలహకారణం చెప్పబడివుంది. 167 లో బ్రహ్మబంధువిషయం సూచించబడినది. 260 వపద్యంలోని గాథ - ఏమిటంటే : ఒకబడిపంతులుద్వారా లెంక - గ్రంథకర్తకు నష్టం గలిగించడానికి యత్నించి, అపంతులు పెట్టిబాగుల వాడుకావడంవలన విఫలమైనాడనీ, ఆదాసీరండకు కొంపకట్టడం కుదురలే దనీగ్రహించాలి 358వ పద్యంలోనిది వాక శూద్రస్త్రీ ఆజన్మబ్రహ్మ చారిణి ఉత్తమురాలు 362 లోని వైరం ఆశ్రమంలోనే వాక సంపన్నగృహస్థునితో కుంకలకేర్పాటు - స్థలభాండవిసర్జన కెంతో తోడుపడి నటు జనశ్రుతి 455 లో అయిదైర హేతువుగానే గ్రామంలో గ్రంథ కర్తనభిమానించే వృత్తులు గ్రంథకర్తకు చేసిన గౌరవమని గ్రహించు కోవాలి, 470 లో గ్రంథానికి సంబంధించినంతవఱకు కథ అంతా క్రోడీకరింపబడివుంది. యింకా కొన్నివిషయాలు ప్రసక్తానుప్రసక్తంగా అక్కడక్కడ తగులుతూ వుంటాయి వాట్లకు సంబంధించిన సందేహాలన్నీ ఒకటి రెండు మాట్లు గ్రంథం పఠించినట్లయితే తీరిపోయేవేకనక అలా చేయవలసిందిగా పాఠకులకు హెచ్చరిక -

యాదిగువ పదాలు గ్రంథములో యెక్కడ వచ్చినా అవిఅన్నీ కుంకలకు పర్యాయ నామధేయాలని గ్రహింపగోరుచున్నాను.

1 కుంకలు 2 కుంతలు 3 జాల్మలు 4 మూఢాత్ములు 5 కూళలు 6 మందాత్ములు 7 దుష్టులు 8 కంఠోష్టులు 9 బంధులు 10 విమనులు 11 చండాలురు 12 తుచ్ఛులు 13 దుర్జాతులు 14 అజ్ఞాత్ములు 15 హీనాత్ములు 16 వ్రాత్ములు 17 దర్పాంధులు 18 భషకములు 19 యోగ్యేతిరులు 20 కష్టాత్ములు 21 ముండాకొడ్కులు 22 దున్నులు 23 రండాకొడుకులు 24 రాడీలు 25 మొప్పెలు 26 చదరుబోతులు 27 ప్రేతన్నలు 28 ఖలులు 29 నీచులు 30 బూతుంబుంగలు 31 ఎనుబోతులు 32 దరి

దుర్జలు 33 జడులు 34 దద్దమ్మలు 35 ఉచ్చిష్టులు 36 కాటుదున్నలు
 37 చౌరాచారులు 38 సాపాట్రాయలు 39 అధమరాతులు 40 అన్యాయపుంబీనుగులు 41 కూరారంభణులు 42 లుంటాకులు 43 అనామతరువులు 44 చండాలశాఖామృగాబోవులు 45 వెట్టిపిస్సులు 46 ద్రావులు 47 బకవ్రక్కతులు 48 బరియా కుక్కలు 49 శునకాలాపులు 50 వాఙ్మూలు 51 శ్రేయోదూరులు 52 పెండేల దేవయ్యలు 53 గర్వగ్రింధులు 54 మాదర్శోషులు 55 చెపలమ్మలు యిత్యాదులు —

పై నామధేయాలలో కొన్ని కేవలమూ కుంకలప మూత్రమే కాక గ్రామపాచక లెంకలతో కూడిన కుంకలకున్నూ పర్యాయ పవాలుగానే అక్కడక్కడ వాడబడుతోవచ్చాయి అదిగూడా గమనించుకోవాలి - ఆ యీగ్రంథంలో వ్రాయబడిన కుంకలు వగైరాల దుష్ట కృత్యాల జాపితాకూడా వ్రాసి మఱిదీన్ని ముగిస్తాను,

1 దైవానికి అపవిత్రాన్నం నైవేద్యం చేయుట 2 దేవాలయంలో సంద్యాదీపం పెట్టకుండుట 3 దేవుని ఆస్తి తాకట్లపాల్జేసి సంచరించుట 4 మంచివారిమీదికి రొడీమూకను ఉసికొల్పుట 5 గ్రంథకర్తపై అబద్ధపు కేసుపెట్టుట 6 గ్రింధకర్త అభ్యర్థ్యంలో నడిచే పాఠశాలలో అసహ్య ప్పనులు చేస్తో ఉపాధ్యాయుణ్ణి నానాకూతలుచూసి బరిసాగరుండా ఆటంకాలు కల్పించుట 8 గురుదైవ గ్రంథకర్తను అడ్డమైన తిట్లు తిట్టుచుండుట 9 గ్రింధకర్త పద్ధ విద్యాభ్యాసముచేసే శిష్యుల్ని తిట్టుటయున్ను కొట్టుటయున్ను 10 గ్రింధకర్త యింటిని చూల్చేనిమిత్రం ఎన్నో ప్రియత్నాలు చేయుట 11 గ్రంథకర్త తాలూకు యింటిలోని సామగ్రిని పగటి దొంగలై దొంగిలించుట 12 గ్రంథకర్త నివాసగృహంలోకి పండుల్ని తోలుట 13 గ్రంథకర్త తాలూకు చూడుపశువుల్ని బలవంతంగా కట్టి బాధించుట 14 గ్రింధకర్తను “వెట్టి వెంకయ్య” అనుట 15 “తరవాణి” అంటూ గురువైన గ్రంథకర్తను హేళనచేయుట 16 అగ్రామములోని ఒక పడ్రంగి భార్యతో సంసర్కం కల్పించుకొని

వద్యంగి సోదరులకు ఆక్రమ విరోధం సృష్టించి చివరికి భార్యాభర్తలకు సంబంధములేకుండా చేయుట 17 శ్రీరామచంద్రునికి ఆలయనిర్మాణం చేసి అందు హరిజన ప్రవేశ సంస్కారంచేసి అంతతో తృప్తిచాలక ఆలయాన్ని చివరికి పశువులశాలగా మార్చుట 18 భిచ్చమెత్తుకొనే ముష్టిదానిపై మీసంతిప్పి చావగొట్టి శౌర్యప్రదర్శనానంతరం దానిచే శాపనార్థాలు తినుట - ఇల్లాంటి పెన్నో ఉన్నాయి ఎంతవ్రాసినా విషయమింతే — స్వస్తి :

జయ - మహాశివరాత్రి

20 - 2 - 1955.

విద్వాన్

చెళ్ల పిళ్ల దుర్గేశ్వర శాస్త్రి

(షరా) ఈ దిగువవిధంగా కూడా ముద్రాప్రమాదములు - సవరించుకోవలెనని ప్రార్థింతును

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
26	10	యనన్	లనన్
27	15	రిద్య	రిద్ర్య
41	11	యైపె	యైరె
45	21	ధ్యాన	ధ్వాస
61	21	తెడదన్ గోరంతయున్	తెడలో, గించిత్తునున్
87	16	గీర్వా	గీర్వా
93	18	ర్య	ర్య

శ్రీమత్పురదేశతాయైనమః

మ లే శ్వ ర వి జ్ఞ ప్తి

* బో దె కా ల్య *

- ఉ. బోదెవు నీవురావు మరి బోధిపదెల్లన నీమ శాఖలో
లేదువినీతి, యోగ్యతయు లేదు, ఋజుప్రతిపత్తి పూర్వమే
లేదు కృతజ్ఞతాగరిమ లేదు, గురుప్రవరాంఘ్రిభక్తియు
లేదని బోధచేసితి బలే ? యిక వర్థిలు బోదెకాల్వరో 1
- ఉ. జేనెదొ ? బెత్తెదొ ? కలవు చేసిన బోధ యపార, మింత వి
జ్ఞానముమున్నునే జదువు శాస్త్రము లేనియుబోధనేయలే
దోనెఱఱాణ ? నీ కతన నొందితి నింతకు శాఖ తత్త్వ మిం
కేను నినున్నుతించి కృతకృత్యుడ నయ్యెద బోదెకాల్వరో ? 2
- ఉ. నీగతి నీప్రవర్తనము నీదగు లోతును నీమపాతు నీ
లోగడ నున్నియున్ సకలలోకులకున్ వికదంబులయ్యెని
న్నాగఁ బ్రియత్నమున్ నలిపినట్టి ప్రబుద్ధుల తెల్వితేటలున్
జేగయు బ్రాజ్ఞులెల్లరు నీసీ ? యని రోసిరి బోదెకాల్వరో 3
- ఉ. పంకము నీ యెడంగలుగు పద్ధతి యుక్తమ కాని నీకొగ్గన్
సంకెల వేయఁబూను నరిస్వాంతము పంక మొనర్చితెల్లు నీ
కొంకది జేనెఱుంగుదును గొంకకు సంధిని గోరినంత నీ
పంకకు దేరి చూడఁగల వాఁడొకఁడుండఁడు బోదెకాల్వరో 4

వ. పిడుచును జెళ్ళపిళ్ళ వెటివెంకన నిన్నని కొంక(బోకు మూ
రడుము వ్రీథా యొరుల్ కలహారాగము చూపిన సంది గోరుబల్
కడుబుధ సమ్మతం బగుట గాటముగాఁ బ్రయతించి నంతనే
తడిసిన నుల్కమంచపు (గరల్ గననయ్యెడి బోదెకాల్వరో 5

మ. నిను సాధించుట న్యాయమంచెటిఁగియు నిర్కమ్ము గ్రామమ్ములో
ఘనులెల్లన్ గనియుండుటల్ దెలిసియున్ గర్కూరితిన్ జూపుచా
రినిలో కానకు మిక్కిలిన్ దెలిపి యుద్రేకమ్ము వారించుటల్
చనునంచున్ జూమి బోదెకాల్వరో? కడున్ సందింప యత్నించుటల్

డి. అంతియరాని జ్ఞుమృల సహాయము సన్నిను గప్పనెంచు మ
స్వాంతుల బుల్బు దీర్చుటకు శక్తత చాలక కాదు నా మనం
బెంత విరక్త మయ్యుఁ బని యేర్పడి నప్పుడు రిత్తవోదునా
పంతమెఱుంగుఁ బండితసభల్ భయమందకు బోదెకాల్వరో? 7

డి. పంతము మీది పండిత సభాస్థులన్ బనినేయుఁగాని ధీ
మంతులుగాక కేవలము మత్సరులై తమ పట్టినట్టి యా
జంతువు మూఁడుకాళ్ళ చను జాడ్యపరీతులపట్ల వమ్మటం
చెంతువా? నిక్కమే యయిన నేమగుఁ జూడుము బోదెకాల్వరో 8

మ. సరలమ్మున్ మదిలో నెఱుంగుచును శిష్యత్వమ్ము బంధుత్వమున్
విరలమ్మున్ బొనరింపఁగాఁదగమిఁ దద్విద్యేషమున్ వైఁచితిన్
మరమా సందిని గోరితిన్ వినక గచ్చుల్ గొట్టుచున్నారు న
న్నిఁకఁ జూడన్ గమకింపు చింతిలకు వీకే లోటులేకుండెడున్ 9

మ. మహిమారాగి కొమార్త గల్గ నొకరాట్నానుండు తన్మంజుగా
త్రితీ థర్తన్ గడునేరి తెచ్చి యల రాత్రిన్ సూత్రమున్ గట్టిప
ట్టు కతానెట్టి పరాధవమ్ము గనెనట్టులెసుమ్మినిన్ చేనలో
నిఁకఁ దేగన్ బ్రయతించు వాండ్రయలచిన్నెల్ వన్నెలుం బోదెరో

మ. ఎన్నఁడు లేని బోదె కొఱచెప్పనినో యుసికొల్పి దానిచే
బన్నము నాకొనర్చుటకుఁ బన్నెడి పన్నుగడల్ క్షణమ్ములో

మన్నయిపోకయున్ననను మానక వేతొక పేరఁ బిల్వ ము
న్నన్న? యథర్థ మెప్పటికి నాఁగదు ధర్మము ముందు బోదెరో 11

మ. కడుఁ జొదైన ప్రదేశ మియ్యెడల జక్కన్నాకు విశ్రాంతి యే
ర్పడు నంచున్ గడియమ్ము పచ్చితిని దుష్ప్రాగల్భ్యదోరేయు లి
య్యెడఁ గూడఁ బని చెప్పచుండిరిని యెంతే లోన జింతిల్లుదున్
గడుసుం బోకలు మించినప్పు డెటు బోకాలూఁదుటల్ తప్పనే 12

మ. కలహం బియ్యది బంధుసర్గమునకుఁ గారాదుగా : యంచునే
నలుకన్ లోఁగలుగంగ నీక యలవాం డ్రన్యాయమార్గమ్ము పెం
తలుగాఁ దొక్కిన నైఁచితిఁ గడఁగిసంధానింప యత్నించితిన్
బలవద్దై వము కారణంబగుట నవ్వారొప్పరే తోరవకున్ 13

ఉ. ముప్పదితొమ్మిదేడులకు మున్నటి సుండియు నున్ననిన్ను మా
యప్పరొ? నేడు పూడ్చుటకు యత్నమొనర్చెడి వారి నైపుణున్
తప్పక పర్జనీయములు తఱ్యమెఱింగియు శిష్యులయ్యు వాం
డిప్పని పూసు హేతువది యెట్టిదో? తెల్పుము బోదెకాల్వారో 14

మ. అకలంకమ్మగునట్టి నెమ్మనముతో నస్మత్ప్రయత్నమ్ము ని
ర్వి కలఁకమ్మగు సూహతో నొరులు నేయంబూను యత్నమ్ము దీ
నికి బాహ్యమ్మగు కారణమొక్కటియున్నే నేర గుర్తించి యం
టకు న ద్దేబెలకెట్టి దుష్కపటల్ దాపైన వేహేతుదో 15

మ. కపటత్వమ్ము వహించు కారణమెదిన్ గన్పట్ట దింతేనియున్
వివులర్వమ్ము వహించి పర్థియము పృథ్విన్ జాలఁబేర్పాఁచి: యీ
చపల స్వాంతు తొనర్చునట్టి పనిరేకంచేసియున్ లేదునీ
కవకారం బొనరింప నేరికి నసాధ్యంబయ్యెడిన్ బోదెరో 16

ఉ. పాఠణజానఁబెట్టికొని పాఠెడు నీరుఁగలట్టి నీరు సాం
పాఠుఁగఁ బూడ్చెనెవ్వఁ డతఁడప్పనిచేసినపై వృథాగ న
న్నోరికొలందులాడెఁజూచి నోరటు జాఠెడు నప్పుడెంచతో
యూరివివేకులుండి రిసిరో? యని రప్పనిరోసి బోదెరో? 17

మల్లేశ్వర విజ్ఞప్తి

మ. మునుదుర్వాసుని యాదవార్చకులెటుల్ మోసమ్ముమైదీరి కూర్చుని వంచింపఁగడంగిరో యటులె శిష్యుల్ “జానెఁడే మూరెఁడే” యని నిన్నున్ గురియించి హాస్యరవనా వ్యాహారమోహాంధులై పవినాకున్ గలిగించుచుండిరి పృథావ్యాపారమే పారఁగన్॥ 18

శా. యావత్కాలము నీవృథాకలహ దుర్వ్యాపారపున్ బీజమున్ జాపన్ జేయమి గొప్పముప్పనుచు నే సందింపఁగానెంచి లాభావిర్భావముఁ జూపినన్ విసరదేచన్యాయమోకాని యోదేవీ ? వారలతత్త్వమీ వెఱుఁగుచోఁ దెల్పింగదే బోదెరో॥ 19

శా. నీలోతెంతయొ వారెఱుంగుదురుకానీ వారిలోతెంతయో నీలోనైనను నీవెఱుంగవాకొ ? నీనీచోపసర్పత్వ మెట్లోలిన్ వారికొసంగి డీల్పడితివో యొక్కింత వాక్రుచ్చుమో స్థూలంభావుకతాపదోన్ముఖపయస్తోమాధ్యమా బోదెరో॥ 20

ఉ. మంగలిదొక్కప్రక్క మనమాన్యులు వేటొకప్రక్క నొక్కనీ కుంగలలోతుఁ బాతగలి కూలితి కూలుచునుంటి వేసు నిన్నుంగనినాఁడ నీదగుమనోరథమున్ గనిపెట్టినాఁడ నీ వెంగలిచర్చలో నడుగువెట్టుట కిష్టములేదు బోదెరో॥ 21

అ. వె. తోడ్పకరుగ నొక్క కొనగోటిమాత్రలోఁ
దీరుపనికిసీపు దేబెవగుచు
నప్రతిష్ఠనాకు నంటగట్టెదవేల ?
యంచు నేటికేడ్చెదమ్మః బోదె ? 22

అ. వె. లప్రతిష్ఠ నీకనాదిగనున్నదే
యేనుదానిఁదెచ్చి యాయసేల ?
ఉన్నయప్రతిష్ఠ యూడ్చిపెట్టుటకునై
వారు పట్టుపట్టినారుకాని॥ 23

శా. నీ కేదారము నాదుజీవనముచే నేనెన్నియో వత్సరాల్ సాఁకన్ బండుట నీవెఱింగియును నాచావీపు నైరించుచో

సీకుందాకదోరో ? కృతఘ్నుత కడున్నీచాతినీచంబు త

త్పాకంబెట్లు భరింతు వంచడుగుటల్ భవ్యంబగున్ బోదెరో॥ 24

చ. ఒరులు కృతిఘ్నులై న మదినూరకపోక్కెడి నిన్నువంటి ధీ

వరుసకుఁ గూడఁ గైకొనఁగవచ్చునె ? యిట్టికృతఘ్నుతా మహా

దురితమటంచు నీవడిగెరో ? యది యట్టిదయౌట నామనం

బెఱుఁగు, నెఱింగియేమిఫల ? మేనలవారికి లొంగిపోయితిన్॥ 25

మ. గురుభక్తిన్ జరణమ్ములన్ దుడిచి దుష్కోపాన నిన్బూడ్చు న

ద్దురుసుంబాకమువారితోడఁ గడుప్పద్ధుండైన నేనెట్లు సం

గరమున్జేయుదు? నీయెడస్మదిఁ గృతిఘ్నుత్వంబు కైకొంటయే

వర, మా భారము పూనుచో ఘనులునవ్వన్ బాలుగాకుందునే॥ 26

డి. కాలలవారు తృప్తుటయుఁ గాలుపనేనును సృష్టించుంటయున్

బేలతనంబు వాయొకటిపెచ్చగుఁగార మఱేమి ? తుల్యులే

యీలలిఁబోరు నిర్వరని యెల్లరునవ్వుట కొప్పు సంకచం

దాలము లీకృతఘ్నుత గనంబడనీయపు నాకుఁ గాల్వరో॥ 27

శా. అలనాడల్ల వసిష్ఠధేనువును విశ్వామిత్రుఁడన్ తేఁడు దు

ర్గలితుం డాత్మవశమ్ముజేసికొనఁ దాలషింప కమ్మాని నీ

వలెనే యుండఁగ నేమియయ్యె నటులేవారిన్ విదారించి నే

నిలుపన్నెత్తు నటందువో ? నిలుపు నీనేర్పేను వర్ణించెదన్॥ 28

ఆ. పె. సత్తరువులుచెఱుచు సన్మార్గలకబోదె

కాల్వగప్పుడెంత ఘనతరంబు

“తల్లిచెవులత్రొంచు ధన్యాత్ములకునెందు”

బిన్నతల్లిచెవులు బీటపువులు॥”

29

క. బోదెలునూతులుఁ జెఱుపులుఁ

బాదగలన్ దృష్టజేయుఁ బాల్జ్ఞఁడితరుఁడా

హ్లాపపడువాని సూడ్వఁగ

మీఁదెఱుగనివానిచె యిదిమేదిసి నవ్వన్॥

30

ఆ. వె. బోదెకాల్వలూడ్పుటాచినుండియు నెందుఁ

గలదుగాని బోదెగట్టులూడ్పు

కక్కురితిని జూడఁగాలేదు నేఁటికి

నదియుఁజూపెఁ గలిమహాత్ముచర్య॥

31

ఉ. మొరకుల వెంబడించి కొనిమోసపువృత్తిఁ జొచ్చియెట్లొ సు
ర్భరమగు పొట్టనింపికొనఁ బాల్పడువాండ్రకు దేవుడన్ననున్
గురువనిసన్ మనమ్మునకు గొంకుదయింపదు చోరులేనియున్
పరమనుకొమ్ము వీరల యపారగ్రీతలెంచిన సుంత బోదెరో॥ 32

మ. గురుసాహాయ్యము మంచిమార్గమునకుం గొంపోవువృత్తిప్పు
దిరికిడ్చున్ శనిసా సు, మిండుమనసు స్తంత్రగ్రాస్తే సాయమున్
శరణంబందిరో ? సీవెఱుంగవె ! భవిష్యచ్చర్య భూతమ్ముచే
నెఱిఁగింపంబుచే సీకు నింకవగ పింతేలమ్ము ? యో బోదెరో॥ 33

మ. అరలంకుండు శపించె వీరి నన్యతవ్యాసంగులన్ బమ్మనా
యక గోత్రప్రసరుండు సూర్యుడచి తాల్పతనేపోయదా
ని కథాభాగము లోనిదేయగుఁజుమీ సితోడివైరమ్ము రి
త్తకణసూచనకాక యేటిపనికీ రాట్లాబలో బోదెరో॥ 34

చ. పలువులు నాకతాన వరి పండగఁజేసిరికాని యేరు చో
ర్బలమున నన్నుఁ గప్పుదుకుఁ బాల్పడినట్టిరులేరు పీండ్రగ్రీ
యలుకకు నేదికారణమటంచుచో ? విద్వియచెప్పుబొక్కటే
కలదు మఱొండు కారణము గన్పడదెంచును బోదెకాల్వరో? 35

మ. సరియోకారణమొండు చూపుమనుచున్ శంకింతువే, నొండుదే
దరయన్ వత్సరపంచకమ్మయినఁ దానెనేరికింఁగావ్యముల్
పరిశీలించి పఠింపునట్టివి శక్రిమణి బాటింపకేయొక్క వ
త్సరమే చెప్పుట గొప్పతిప్పగుచుఁ దోఁచఁదోలు నో బోదెరో॥ 36

చ. చిలుకకుఁ జెప్పినట్టులుగఁ జెప్పిననున్ విసరేమిపాపమో ?
కలహపుబీజమున్ జనువుకర్ణమునొప్పిన నై జగారవ

స్థలనమటించుఁ బల్కెదరకారణ విగ్రహమందు నింత వా
రెలమివహించు కారణమదెట్టివో ? దయ్యమెఱుంగు బోదెరో॥ 37

శా. నీ చైర్భాషమునీకు సాజమదియున్నీకుండనీమంచునా
నీచుల్ పూర్తిగఁ బట్టుపట్టిరికదా ? నేనడ్డగానెంతునో ?
నీ ? చండాలమటించుఁ బోవిడుతునో ? చెప్పంగదే బోదెరో ?
కాచమ్మేనియుఁ జేయనేరని వృథాకాట్లాట నాకర్హమే॥ 38

మ. అరుదెండంచు సగౌరవమ్ముగ నుపన్యాసార్థమై పిల్వఁగా
సరుదేశత్తుండఁగా, నటంచనెడి నేనత్యల్పమో దీని తో
సరమై తోర్చునకేగుచో ననుభునుల్ శంకించుచో వారి నె
క్కరణిన్ దృష్టులజేతునంచు మదిలోఁ గంపింతునో బోదెరో॥ 39

మ. పగవన్ దేనికేఁగాని యందొకఁడు వివ్వత్తన్ గడింపంగఁదా
మొగమోటమ్ముగ నాకడన్ మెలఁగునీముగ్ధుల్వృథా వాని థా
గ్యగతిన్ దెల్పించిరి “దీనిచేఁ దమకగట్టు భ్రాతృతల్ దప్పుపే
మిగులన్ లాభమటంచునెంచికాకదే ? మేల్మేలగున్ బోదెరో॥ 40

ఉ. తమ్మునకన్నలేగు దురితమ్మదివార్యముకాక పోయె రా
రమ్మనినేనుబిల్చినను భ్రాతృతకున్ దలకందియో ? మొగ
మైమ్మెయిఁజెల్లకో ? చదువనిచ్చపహింపఁడు పెట్టివాఁడు నా
నెమ్మదితానెఱుంగఁదె గడింతునె ? చుచువిద్దె చెప్పుచో॥ 41

క. అన్నయ్య లెంతచెప్పిన
విన్నయ్యలుకారు తనకు విధిలేదల వా
ర్చన్నట్లు చనరయనితాఁ
జిన్నమొగమ్మగుచుఁ జదువుచెడగొట్టికొనెన్॥ 42

చ. అదియటులందె రైలుమునుపాదిని బుట్టిన యపు పుట్టి య
భ్యుదయమునొందుచున్న నినుబోదెరో ? మాపఁగశక్తి యేరికిన్
గురురదూరాని దీనికయికోర్డుకుఁ బోపుటచిచ్చలేదు నే
నొదిగితి నిన్ను కూర్చునకు నోమఁగనిచ్చితి వృద్ధినిందుమా॥ 43

మల్లేశ్వర పిఞ్జ పీ

క. ఇకనీ వంకరునీదు

ర్వికలాత్ములురారు వచ్చిరేనియు నీలో

సికిఁ ద్రోసిపూచ్చుటెఱుఁగుదు

రెకసెక్కములుడిగి యుందురీపై వైరుల్॥

44

శా. నీకుఁమంగళమౌత, నీయెడల దుర్నితిన్ పృథాతాల్పుదు

ర్ధీకుల్ గాంచెడిదుర్గతిన్ దెలుపనెంతేసాక్షివై హాయిగా

నేకాలమ్ము నొసంగుచుండెదవుగా, కీకైతనీతోడి పా

టాకల్పమ్మలరారుతన్ బుధుల మెప్పత్యంతమున్ బొందుచున్॥45

సమాప్తము

చిక్కభట్ల వంశశాస్త్ర శతావధాని

శ్రీమత్పురణేవతామైసమః

శ్రీమల్లేశ్వర విజ్ఞప్తి

—/—

శా. శ్రీమంతమ్ములు సీకటాక్షములు, నిన్ నేవించువారల్ సదా
నేమమ్ముంగని పృథ్వి నందుదురు, చిశ్చేష్టల్ పృథానేయు దు
శ్రీమంతుల్ తమ మర్విదిగ్ధతకు నెంతేదామె బాఘ్యుల్ గదా ?
స్వామీ ? సర్వమెఱుంగు నీకిదెనమస్కారంబు మల్లేశ్వరా || 1

శా. పిన్నల్ పెద్దలబన్న భేదము లపంచేనిన్ గనన్ రామ సం
పన్నుల్ నా స్తియుజాక్తి పూజ్యము మహాపాపాత్మా కుండిచ్చునా
యన్నమ్మున్ దినకుంట అంకడియ నీరాహార మీయూరనో
యన్నా? యెందుల బండెచో తెలుపు మయ్యా? తండ్రి మల్లేశ్వరా

మ. అవివేకుల్ తినరాని యన్నములు నేయన్ రాని దుష్కృత్యముల్
భుదిలోనాస్తి, వివేకులన్ గలిపి యీ బువ్వంపు బంతి వెనన్
దవుల జేయగదంగు చుండిరి కటా? తత్త్వాపహుంగూడు నీ
కెవరో యెందుల కర్చకుండెయిడెనిస్సీ చేవమల్లేశ్వరా || 3

మ. విసము మెక్కిన మేటి పంచెఱుంగుమన్ విశ్వేశ యద్దాని కీ
కసుమాలమ్ము నకెంతయంతర మొగిన్ గర్భస్థముల్ పేర్చునీ
విసముం జూచిన మాత్రం దెల్కిపడు దుర్భిక్షంబు పొరిపించె బల్
వనతుల్ గల్గియు నీకుఁ గర్మగతి దుర్వారంబు మల్లేశ్వరా || 4

శా. వేదాధ్యాస పవిత్రకుక్షియగు నుర్వీ దేవునిం గూడ మ
ర్వాదుల్ కొందఱు దీని నెట్లొ టడిపింపన్ జాలయత్నించి త
తోదబ్బుంగుడిపించి రి ప్పటికి నేదో రేదొ శేషమ్ము సం
పాదినపంగల తిక్కలిపకృతి కెవ్వారడు మల్లేశ్వరా || 5

శా. నీ కిర్మమ్మచి కాలియర్చకుని దుర్నిత్యిస్థితినో జేసియీ
 దోకున్ దోకెడుకూడు భక్ష్య మగునట్టుల్ బ్రహ్మ నిర్మించెఁబో
 మా కేమి చెడుకూడు మెక్కుటకు ? నేమంటాత మిక్కుటికి
 స్నీకున్ గూడ, సహింపఁగావలయు మా నేరమ్ము మల్లేశ్వరా 6

శా. దాసీదాస సరంతరార్చితులు భూదారుల్ భవత్సేవకుం
 డీ సంపత్తిని నీకెబో నెఱపె నా యేవంపుఁ గైంకర్య మే
 తాపైరింపక సేవులో మిఱుక నేతద్దన్య మొండబెసే
 నీ ? నీ ? దేవునరేనిచచ్చదుగదా ? చీకాకు మల్లేశ్వరా 7

మ.. పనతుల్ జేండ్లిడినట్టి పుండియును నీ పొరజ్జకర్మాననీ
 సనిలే నన్నమెకాక దుర్మలినతా నాంకర్య కైంకర్య పుం
 గనయున్ బాల్పడి “నాకమాంస”మనుశ్లోకం బెల్ల నీయందె తా
 బొసఁగెన్ జింతిలఁ బోకుమి చెడుఁగెబో పోకున్నె మల్లేశ్వరా 8

శా. హేయాన్నంబిపు డబ్బ నేమియగు ? నీ కెన్నేడు లాయెన్ హృదా
 వ్యాయమౌ రుచిరాన్నమల్పి నిజమున్ వాక్రుచ్చు మోదేవ : యే
 సాయాహ్వామ్మున నీకు దీపమిడెనో ? చర్చింపు మింతేల ? నీ
 కీయాపత్తెపుడేని చప్పునొకా ? మేమీక్షింప మల్లేశ్వరా 9

శా. కూరల్ పప్పును నేయి యస్పమును రిక్తుల్ గూడ భక్షింపనే
 సారస్యమ్మును లెసి యత్రిసరు భక్ష్యమయ్యెని కౌర ? దు
 ర్బారంబీ దురవస్థ రాబవసియింపన్ మాని దేవాలయం
 బొంద జేరినఁగాని మానవొకా ? నీవాకూడుమల్లేశ్వరా 10

శా. దీపం బుంచమి కంచ చింతిలమునూ ? దేవా ? భవత్పాలనే
 తాఱిపారాగ్నియి చాలునప్పనికి నీవాహారపుంబట్ల నే
 లొపమ్మున్నది యన్నియుంగలవట ల్లుంగుట్ట తిహాస్థలిన్
 ద్రాపై సత్పశనైశ్చరుండనుట సంపాద్యింపె మల్లేశ్వరా 11

శా. ఏసంబంధములేని గేస్తురెటులే నేకూటికే సగ్గమై
 దోస మ్మొంతగఁ గూర్చిరర్చకుఁడు నీతో నిత్యసంబంధి యే

యీసోలోగాని హేయమున్ గుడిచి నీ కీయేమున్ గుడ్పునే ?
నీ సత్తన్ మదినమ్మడన్న సుడియే నిక్కమ్ము మల్లేశ్వరా 12

శా. గ్రామస్థుల్ నిను దైవమంచెటిగి జంకన్ జొచ్చిరేరాని నీ
సామర్థ్యమ్మది యెంతయో యెఱుఁగుటన్ జంకండు పూజారి యో
సామీ ? లింగము రాయి గాఁదలఁచెనో సత్తా విశేషమ్ము లిం
దేమేనిన్ గలవేని యింతతెగునే యిప్పట్ల మల్లేశ్వరా 13

మ. సుర ద్రాఁగున్ దినునంజుఁడం చొరులకున్ జూపించు సత్యస్వరూ
ప రసమ్మున్ భవదర్శకుం డెఱిఁగియున్ భావమ్ము వంచించి యి
ద్దురితంపుం జెడుకూడు నిన్ను గుడిపెన్ దుర్దర్శనర్పమ్ముచే
గఱవంబడ్డ కఠానఁ దానొడలెఱుంగన్ లేమి మల్లేశ్వరా 14

శా. ఎన్నాళ్ళి చెడుకూటి తో మనెదవో యెన్నాళ్ళు పెంజీకటిన్
విన్నాణమ్ము దొరంగి పర్తిలెదవో ? విశ్వేశ ? పాపద్వయం
బెన్నం డున్నిను పీడునో ? సిరులునీ కెప్పుట్టునో ? తెల్పుమో
యన్నా రాయివి కాక దేవుఁడవె నీవైతేని మల్లేశ్వరా 15

శా. నీ నేత్రాగ్నియె నీకు దీపమసుచు న్నేనంటినే కాని య
క్లేనిన్ని గుడికెవ్వఁడేనిఁ జనుచో నిక్కట్లు వాటిల్లు మున్
సూనాస్తురిం డరుదెంచి రూపఁడె ? యోహూ ! ? విచారించుచో
నీ నేత్రాగ్నిని మూయుటే హితమటుల్ నేమింపుమల్లేశ్వరా 16

మ. కనులన్ మూసుక కొంత కాలమెటులో గాఢాంధరారమ్మునన్
మునుకల్ వెట్టుచునుండు మెట్టుల నొయీ ముప్పంతిటఁ దీఱునె
ట్లని పృశ్నింపకు మర్చనాత్మజుని బాల్యంబంతలో పీడు వా
నిని వర్ధిల్లఁగఁజేసి బాగుపడుటే నీతెల్వి మల్లేశ్వరా 17

మ. నమకమ్మున్ జమరమ్ము సూక్తములు నీనామమ్ములు స్పృదుపెం
డ్లము నామమ్ములు వానికి నొడువు మే "లా"లుక్కులున్ వానిచే
నెమ కంఠేయకు కోర్టులన్ మఱుఁగుచో సీరొంప మున్నఁజుండి
నిముసంటేనియు వాని నేమఱియే సీబాగు మల్లేశ్వరా 18

మ. పదిగంటల్ గద ? కోర్టుపై మదియునీ పాదార్పనాఁ క్తియున్
గుమరంబోపుటయెట్లు ? పండి, యనినీకుంజూపి, తామెక్కి త
న్నెదురుంజూచెడి పారటీలగమితో నేనాఁటికానాఁడె త
ప్పదు కోర్టేగుట, యర్చకత్వమెటురో వాక్కుచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 19

శా. వేటొండూర నివాసమయ్యెడ నెబోవేతచెనేయన్ము, పై
దీరంగావలెఁ గాల్యముల్ పయిబయల్ దేరన్ వరెన్ రావలె
సారాంశములు పారటీలకెఱుకన్ సల్పన్ వరెన్ స్నానమీ
పై రాజన్ వరెఁబొయ్యి కోర్డిచటికిన్ బల్దవు మల్లేశ్వరా॥ 20

శా. ఏతంబెక్కినవాని ఘక్కిగద ? యాయానీదుపూజాభరం
బీతంటాలును సంధ్యలోనయిన పత్తత్యమ్ములున్ వంటయుం
బ్రీతిన్నీదు సమర్చనమ్ము నెటుపొత్తించున్ మనుష్యుండె రా
దోతండ్రి ? యని దేవుడేనెటులు నేయుండెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 21

మ. అన్యతమ్ముల్ మునుసంత చెప్పినవి తానాఁడు రివ్వించి సా
క్షిని నిర్భీకు నొనర్పఁగావలయుఁటై, "గేనెట్టుల" గెల్తు మం
చును బార్తీనుసికొల్పఁగావలయుఁ టై సొమ్మెంతయో కొంత క
ర్చున కంచున్ గొనఁగావలెన్ జనవరెన్ జూ?కోర్టు మల్లేశ్వరా॥ 22

శా. ఎగ్గో స్వప్టులు సేయఁగావలయు నెన్నేగల్పనల్ సత్యమే
యన్నట్టుల్ లగియింపఁ గావలయు నీయాయాసప్రంగోలలో
నిన్నున్ నన్నును జూచువారెవరు ? మన్నింపన్ భజింపన్ యజిం
పన్నైవేద్యమొసంగ వీరెటుఘటింప న్వచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 23

మ. అన్యతంబాడని గొల్లబోయలకసత్య ప్రితిగల్పించి వి
ప్రనియానాముకుఁ గొక్కుపెట్టు సుఖపురబోధించియాభూమిలో
దనకున్ ఛాగమునేర్పరించికొని యాతండిష్ట వర్తించు వ
ర్తనకు న్నిధగునర్చసక్రియకు నే తంపెట్టు మల్లేశ్వరా॥ 24

మ. తనపూర్వుల్ నినుఁ బూజినేసిరికదా ? తచ్చుచ్చచారిత్రముల్
కనివిన్నట్టెడె యాతఁడిప్పిటులు నిన్ గాతించు చున్నాఁడె దో

ధనమార్జించునకాని యుక్తముగఁదద్ద్రస్వము పెచ్చింపమిన్
మనుకాలమ్మునరాదు నీదయిన యమ్మాన్యము మల్లేశ్వరా॥ 25

మ. కొడుకున్ దానుసురెండుపొట్ట, లిఁకఁదక్కుం గల్గువారెవ్వరున్
గుడువన్ గూటికిలేరుగేహమున, నీకుం బెట్టితానెంత ని
ల్కడగావర్తిలవచ్చు ? నప్పలవృథాగా బెంచఁగానేల నీ
మడిమాన్యములమీద నీతనికిస్వామ్యమున్నె మల్లేశ్వరా॥ 26

శా. పందల్ పూర్వపుతెక్క, నేఁడనిన వేల్వచ్చున్ జూపి ? భూమిపైఁ
జందాలున్నవికొన్ని, నీవెఱుంగవే ? శశ్వత్ప్రమారాధనల్
నందాదీపములేమి కేకతము ? మానాఁడిట్లు పాడయ్యె నీ
చందమియ్యది మాదులోపమెయగున్ సర్వము మల్లేశ్వరా 27

శా. మాలోపమ్మునుకోకు శక్తికొలఁదిం బల్మారుయత్నించియే
వీలుంగానకమిన్నకుంటి, మతఁడు ద్వేలుండు గ్రామమ్ములో
మాలోమాకనుకూలభావమది సామాన్యంబు, నీవింతయున్
సీలోఁజాలనెఱింగి నైఁపగదె మానేరము మల్లేశ్వరా॥ 28

శా. దేవస్థానపు రూలుసున్నదటయోదేవా ? తదాధారపున్
జేవన్నీదగునర్చకుండు వినయశ్రీదాల్చునేమో ? మహీ
దేవుల్లోనగు గ్రామపుంబ్రజలునీ తిండిన్ విచారింపరే
జావోపాపము ? మెక్కుచుంటివదియున్ స్వల్పంబుమల్లేశ్వరా॥ 29

మ. పరమేకొన్ని యిహమైకొన్నియుభయస్రాప్తిన్ బ్రసాదించుని
చరణారాధన మట్టిదీనికొటకే జన్మించు పాపిణుల్ మహా
త్తర సౌభాగ్యనిఘల్గదా ? సుఖముగాఁద్వత్సవతావించి స్వ
ర్గరమన్ బొందక యర్చకుల్ చెడుట ఘోరంబయ్యుఁమల్లేశ్వరా॥ 30

మ. ఒకచోనేగఁబనేమి ? యర్చకునకేయూరేమి యైసన్ భవ
త్రుకటాంఘ్రిద్వయపూజకున్ వలయు తత్తత్ప్రతిపుష్పాది ప
స్తుకదంబమ్మును నేకరించు కొనుచున్ శుద్ధాత్మఁడై నిన్నుఁ బా
యక వర్తించుట భుక్తిముక్తు లిడుఁగాదా? పండితీ: మల్లేశ్వరా॥ 31

మ. తన యంతన్నినుఁ గొల్వకున్న నితరుల్ తన్నందురం చేనినిన్
 దినమున్ గొర్చెడి యర్చనాన్వయమునందే పుట్టి పెంపొంద గాం
 చిన వాణిన్ సుకృతాత్మఁగాఁ దలఁచు మత్సిద్ధాంతముఁ గూడ నో
 యనఘా నీదగు సర్పకుండు మనసీఁడయ్యెయ్యో మల్లేశ్వరా॥ 32

మ. ప్రతిబంధముననేని నీ దగు సమర్పన్నిత్యమున్ బల్పవాఁ
 డతి న్యాత్మఁడటన్న నానుడికిదేవా ? వ్యాసముఖ్యుల్ మహా
 యతులాధారము దేవదేవునెటులే నర్పించుటే పుణ్యంబు
 గతి యట్లబ్ధియుఁ జేయకుండుటది దుఃఖప్రాప్తి మల్లేశ్వరా॥ 33

మ. “సనముంగొంచుఁ బరార్థమర్చనమునింద్య” మ్మంచు శాస్త్రము లా
 దును గాకందులకొప్పురా దొరులనెట్లో పొట్టకై కొల్చుటె
 ప్పనికోతక్కినఁ దప్పరాదుకద ? యప్పాటున్ భవత్సేవయం
 దొనరింపందగువాఁడు ధన్యుఁడననొప్పో? తప్పో? మల్లేశ్వరా॥ 34

మ. ఉమనేవృత్తియుఁ జేయనెవ్వనికి సంసారంబు దుస్సాధమా
 శ్రమ మన్యత్రోదాసర్చకన్న భవదర్శన్ సల్పఁజేకూరఁ శి
 ర్థముస్వార్థమునుగూడి పచ్చుటగదా ? తద్భాగ్యమబ్బంగన
 క్రిమహర్గములు ద్రొక్కుటెంతయును దౌర్మార్గ్యంబుమల్లేశ్వరా॥

మ. ఫలముల్లోనగు సర్వవస్తువులు దేవప్రీతికై యుత్తమం
 బులుగాఁ గైకొని యాత్మసన్నిధికి భూపుల్ బీదలుంగూడ న
 గ్గలపున్ భక్తినిదెచ్చియిచ్చెదరు భాగ్యంబింతకన్నన్ మను
 ష్యులలో నెవ్వనిరున్న? దర్శకుఁడు ధన్యుఁడోయి మల్లేశ్వరా॥ 35

మ. ధరవాణిజ్యము లాభకారియనుచున్ దజ్జుల్ ప్రశంసించురం
 దరయన్నిత్యము సత్యహాని ప్రతివాక్యమైదుఁ గన్నట్టుటన్
 ఐరమేకాక యిహమ్మఁగూడఁ జెడుదేవా ? నీదు పావార్చనా
 భరమేయుక్తమో ? వర్తకంబె వరమో? వాక్రుచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 36

మ. హలన్యత్తిన్ గలుకొందమన్నను బహుప్రాయుల్ పశుల్ నేవ్వరా
 స్థలముల్ గాఁచగుటబ్బు పిపులకుఁ దద్వ్యాపారమాపత్సమా

కలనీయమ్మని చెప్పడే మనువు త్వత్కైంకర్యముం బోలని
యిలలో నొందొకవృత్తి యెయ్యెడల లేనేలేదు మల్లేశ్వరా. 38

మ. నృపనేవావరులొందు కష్టములు వేతే చెప్పఁగానేల ? బల్
ప్రపవృట్టున్ స్మరియించుమాత్రః “ననిధారాచేహన” మ్మంచుమున్
వ్యపదేశింపరె ? వండితుల్, సుఖము త్వర్వాదార్చకత్వంబె ? యే
యషరారమ్మునులేదు దీనఁ, బరమో ? ప్రాప్తిండు మల్లేశ్వరా॥ 39

మ. ఇక భిక్షునవృత్తి : దోషమొకడే నీ వృత్తిలో లేద పొ
టకునప్తప్పటి కంతో యంతో సమకూడన్ గల్గు నిద్దాన : ని
లకు సంపాదన గాపురబృదిదియున్ భావత్కపాద ద్వయా
ర్చకు వృత్తిన్ గడవంగ నేర దతినిస్వంబొట మల్లేశ్వరా॥ 40

మ. కలవింకన్ బలువృత్తులెయ్యవియు సీ కైంకర్యముం బోల వీ
ఫలవంతమ్మని వృత్తి పాల్పడియుఁ బాపవ్యాప్తుతింబోవు ని
ష్పలులం జూచి విచారమందవలెనో? సంశోషముం బొందఁగా
వలెనో? యందెది యుక్తమో? నుడువుమప్పా? చూచు మల్లేశ్వరా॥

మ. సుకృతమ్మున్ దురితమ్మునల్పెడి మనుష్యున్ జూచి యామోదమున్
బ్రకిటింపన్ బ్రకిటించువాని కచటన్ భాగమ్ము చేకూలు. స
ర్పక. నుత్తేకము మాకటుండ నది దుస్సాధమ్ము నీరేని, యం
దుకు నామోదములేమి తెచ్చుటకె యీ దుఃఖమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 42

శా. గ్రామార్థమ్యైకాదే : నీకిట గుడిన్ గట్టించినాహ్వానైర్
స్వామీ : పీరినిమి త్తమర్చకుఁడు నేర్పబయ్యెఁదల్లోపమీ
గ్రామమ్మున్ ఘటియించుఁ, గాపుర నుపేక్షన్ జూపఁగారాద స
కో : మా యూరననేల ? గుణై కలువా ? కోట్లండు మల్లేశ్వరా॥ 43

శా. మా కోసమ్మిట నిపు కట్టువడి గ్రామస్తుల్ విచారింపమిన్
“గాకల్లోక” పు టర్థమున్ గుడుచుచుఁ గట్టించుచున్నావు నీ
కో : రాశీముఖదివ్యతీర్థ ములు పెక్కుల్ మాకు నీవేఁబదో
నీ కుగ్రామనివాసమో ? భరము గాదే దేవ మల్లేశ్వరా॥ 44

శా. నీ కప్పుల్ గడుఁ బీరిపాత్రములగు న్నీయర్చకుం డెట్టులో
నీ కవానిని గట్టి పెట్టెఁగద ? వీనిం బట్టి యేనిన్ సదా
యీ కుగ్రామ నివాసమర్హ మగునీ కిందెందు కేనుండినన్
మా కామాత్రమచాలు నయ్యదియ కామ్యంబయ్య మల్లేశ్వరా॥ 45

మ. సకలంకుండగు చంద్రుని సంకమును నిష్కాసించి తల్లేఖహే
లకునై శీర్షమునఁ ధరించెడి భవల్లాలిత్వ మీ నీడున
ర్చకు నెట్లో లలితుం బొనర్చి తగునర్చల్ పొందఁగాలేదె ? దు
శ్యకమే ? నీ, కిటుచెందుకో గద ! యుపేక్షబుద్ధి మల్లేశ్వరా 46

శా. కాలన్ బోయెడి దాని నెత్తి నిడుకోఁ గానేల ? యద్దానిచేఁ
బాలంబోలుటలానకు న్నులు పనల్పం బూస్సఁగానేల ? యీ
గోలం జిక్కి పవిత్రులన్ జెఱుప దుష్కోపానమ శ్వేల పుం
బారై దాగఁజేల ? నీదెఱుఁగుచో వాక్రుచ్చు మల్లేశ్వరా 47

మ. కలికాల మ్మిది దేవరా మహిమమే కానన్య మేకాదుదు
ర్బల మిప్పట్టున నట్టిచో స్వకుల మర్యాదల్ చ్యుతిం దాల్చుదు
ర్మలినత్వప్రతిపాదకములగు కర్ణముల్ పృథాఽహంకృతిన్
బలవంతముగ నెల్పి నిన్నచటఁ గల్పన్మేరె ? మల్లేశ్వరా॥ 48

మ. కుల భేదములు లేని నీకుఁ గుల సంకోచము బ్రహ్మజ్ఞ ప
ర్యురై కల్పించిరి సమ్మతించితివి దుర్దోషము సీరిప్పుడే
లలి నంగీకృతమయ్యె ? నీవా కయెడన్ లక్షింపకున్నన్ విధి
జ్ఞులు విద్వాంసులు నెన్ను నొప్పెదిరె పూజ్యుండంచు మల్లేశ్వరా॥ 49

శా. తాళావార పురస్కరముగను సంస్కారుల్ నినున్ నిల్పిరే
నీ లోపమ్మది కొంత సహ్యమగుఁ గానీ యట్లు సీయున్కి సం
బాళింపంబవ దాగమోర్త విధి నీపాఠిని ప్రతిష్ఠాది కం
బోలింఁగాయిదు మాకు నీకు నొకటే యోగము మల్లేశ్వరా 50

శా. సారా చారులు గేస్తురెట్లో అటులేసర్వము సీవెందునా
చారమున్ గయికోఁదగున్ మిగుల విస్తారముతో నేమి ? సం

సారం బేగతి విప్రగిడిఁడునా ప్రియమైన నేమమ్ముతో
నారీతిన్ గయికోని నీకు నగుఁ బ్రాయశ్చిత్తి మల్లేశ్వరా॥ 51

మ. అదె సంప్రోక్షణ మండు పెద్ద లిపు డయ్యాచారమున్ నల్పుల
ప్పించము స్పీదగు నర్పకుండు సినుఁగుచ్చెన్ దానికి స్పీకు స
మ్మదమో? కాదో? యొకింత తెల్పఁడు నమ్మాలిన్యమునైనైతువే
నెదియు న్నియెవళక్తి లేమి విదితంచేయూను మల్లేశ్వరా॥ 52

మ. ఎదియుం చెల్వక మిన్నకున్నయెడ నీవీ యర్చనన్ రోసి యీ
పదమున్ వీడి మతొక్కచోటి కిటుమున్ బ్రస్థానమున్ జేసిన
యైన నూహించెద మట్టునీ వరుగు మాపేనిక్కమే యైననీ
తెనురై నీటుణదాత లడ్డికొని పోసీరయ్య? మల్లేశ్వరా 53

కా. మాలినన్యమ్మున కొప్పఁజాలని యెడన్ మాజోకిన్ రాక నీ
రీతాత్త్వ మహత్త్వ మర్చకున కోలిన్ చెల్వి శుద్ధాత్మఁగాఁ
జాలింపఁ బ్రయతింపు మూరక యెబో పాటంగుంకింపనిన్
జాలన్ రోయుదు రుత్తమర్జులు దెసల్ బాచించిమల్లేశ్వరా 54

మ. భవదీ యార్చకునండ నొందొకఁడు పాప వ్యాపృతుండుండిడు
ర్వ్యవసాయమ్మునకున్ గడంగు కతనన్ గ్రామస్థితుల్ నేయు స
ద్యవసాయమ్ము ఫలింపకున్నయది యైక్యా వాపమేదేవ నీ?
యసయోగమ్మునకు నిమిత్త మిదిసీదాలింపు మల్లేశ్వరా 55

కా. ఈ దుష్టాత్మనకున్ గురుండనినఁ గానీ దేవుఁడంచున్నఁగా
నీ దోషంబుని కాని యన్యమని కానీలేదు దుష్టాత్మంబు
చేదోలోఁగాని గ్రామమున్ జెలుపఁ దానెల్లప్పుడున్ దుష్కృతుల్
రావన్నన్ వినకే యొనర్పఁ గడంగున్ గట్టించి మల్లేశ్వరా 56

మ. గత మందిచ్చిన భూమి దానమునకున్ గర్వించు నభ్యంతర
స్థితి గ్రామమ్మున నున్న పంతులపయిన్ దేవించుటఁజై శున్యమున్
వితగాఁ గైకొని దిమ్మలన్ బుధులపై దేవించుఁగాఁ జేయును
ర్మతి యివ్వఁదె త్వదర్చకున్ జెఱచఁ జేరకాదీని మల్లేశ్వరా 57

శా. గ్రామమ్మందలి మాల మాదిగలనున్ గష్టాత్ముఁ డీతం డటం
చేమేనిన్ దనుఁ జెప్పకోదగిన దుష్కృత్యమ్ములన్ నిత్యమున్
దీమందుం డలవాఁడొనర్పు గురువున్ దేవుండు లేడల్లదు
శ్రీమూర్త్యున కీతిఁ దేయడఁచె నీశేయమ్ము మల్లేశ్వరా 58

మ. ఉపకారుల్ సృపుతోడఁ జెప్పియొ మఱెట్లో నీకు దీపాదికం
బుపపన్నం దొసరింప నెంచునెడ నీయోగ్యే తరుం దెట్టులో
యపసాక్ష్యమ్మున కాత్తిభృత్య సహితుండై సిద్ధ మౌనంచు గ్రా
మపుఁ బెద్దల్ వెను నీయచుండి రెటులో మన్నింపుమల్లేశ్వరా 59

మ. కల విప్రసిందగు నొజ్జకన్యులెవరో గోదాన మీయంగనీ
చలచిత్తుండల భూమి లాగి కొను నిచ్చల్ పుట్టఁగాఁ జేసెదీ
మలినుం డిట్టిదు నీదుసర్పకున కుంబట్టొటచే నూరిపె
ద్రులు నీదుర్గతిఁ జాపలేరయిరి తభ్యంబింత మల్లేశ్వరా 60

మ. హరిపుత్రి గ్రహణంబె విపులకుఁ దానాపత్తునన్ ధర్మమై
వెలయన్ దానిన కాక యిచ్చెనఁటి నిర్వీడాత్ముఁడైహతిగు
ట్టలు కూలింగొని తోలఁగా దొడఁగెఁ గట్టా ? సీమ వాహమ్ములం
గలయంగట్టిన బండితో నెఱుంగుదేకా ? నీవు మల్లేశ్వరా 61

మ. ఓ మర్యాద నడంచు పాపమునకున్ నోవమ్ముమైఁబోయి బొం
కులు నోరాజుఁగఁ గూసి వంశ గురు నెగ్గెల్ పల్కిపై నెన్ని యో
కలుషమ్మున్ పొసరించు కారణము నంగకున్న నివ్వానికిన్
వెలమొమై కళతపు నేమిటిరయో ? విశ్వేశ ? మల్లేశ్వరా 62

శా. వేదద్వేషము విప్రవైరము దయావిద్వేషమున్ నిత్యమ
ర్వాద ప్రితి దురుద్య మాదృతియు ముష్టారంభ సంసక్తి దు
ర్థి దౌర్జన్యములోను గాఁగలుగు నిర్వీడుండు నీలంకకున్
దా దైవమ్ము నీకుఁ దెచ్చెనయయో దైవ్యమ్ము మల్లేశ్వరా 63

శా. వాఁడున్ వీడును నిర్దురేణమగుటన్ వాయుగ్ని సంయోగమై
మూడెన్ ముప్పుత్వదాలయమ్మునకు, నిమ్మూర్థాగ్రణుల్ నిత్యమున్

గూడన్ గోడ్డులయందె మృగైవరు నీకున్ వంట పూటంటనే
కూడీపై ఘటియించు నేమొ యని నాకుందోఁచు మల్లేశ్వరా॥ 64

మ. గురువున్ దైవము లేని శుంఠ హతభాగ్యుండిప్పుడో యింకనో
సరకంపుం దెరువంటి పోడిగిన యుస్మత్తుండు నీ వెంకటన్
బరమాప్తుం డలవాని పిమ్మటను నీ పాచార్చకత్వంబొగిన్
జరుగున్నీ తెఱుంగంగఁ జెప్పితినిదే సత్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 65

మ. అలవాఁడెప్పుడు వోయి నాకొదవుని య్యార్తిన్ దొలంగించునో?
యెలమిఁ జెప్పుమటందువేని వినుమో యీశాన ? సర్వజ్ఞతా
కలనంబుండియు నన్నుఁగోరితివిగా ? కానిమ్ము పాపమ్ములన్
సలుపనినబూదేదె కుండునె ? భవిష్యత్సత్త మల్లేశ్వరా॥ 66

మ. ఎవఁడున్ దానొసరించు కర్మముచే నే పొందుటల్ సుగ్రుటల్
భ్రష్ఠమేనిన్ మనశుంఠనేయు పనులెందున్ దుంటరుల్ నేయు స
ట్టివిగా నున్నవి వీనినెల్లరును దిట్లేతిట్టుచున్నారు స
ర్వ విధాలఁ జిడుకొలమే దరికొగిన్ రాఁబోలు మల్లేశ్వరా॥ 67

శా. వాచిన్ జూడని వర్తనంబు కలవిప్రద్వేషమున్ దేశికున్
భూవంద్యున్ దురితమ్ములాడుటయు దుర్బోధల్ దురాచారులన్
సావాసమ్మునఁ జేరఁదీయుట మొదల్ చండాల దుర్వృత్తియున్
దేవా ? నీకుపకారమున్ సలుపకున్నే? తెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 68

మ. టలవిద్యల్ నశియించుచున్నవని పొజ్జిల్ వానికై నేయు స
ల్లలితంపుంగృషి నడ్డుపెట్టుటకు నిర్లజ్జుండు దుశ్శీలుఁడై
“కలికాల”మ్ముని యెల్లరుందెగడ దుష్కర్మమొకండునె ని
ప్పలుగాకిన్ జెడఁదీయు నీప్పని యెసర్పంబొచు మల్లేశ్వరా॥ 69

శా. నీయాంతర్యమెఱుంగునో ? యెఱుంగదో ? సింహమాటంకయున్
మాయావ్యాపృతిఁ దప్పు “కేను” నొకఁడున్ మామీదస్పష్టించిర
త్యాయాసమ్మున సత్యమి స్త్రఫికృతి వ్యాపారిం చెల్చి నీ
వీయుదిగ్రులఁ గూలఁదోయవె మదిమ్మేదంగ మల్లేశ్వరా 70

మ. అటుకావించవయేని యీచెనఁటు లన్యాయంపు దుష్కల్పనర్
 ఘటనానైపుణి నెట్టులోపొలిపి యేకరానకున్బోక చూ
 రటకుల్గొక మెలంగు గేస్తులను మేరన్మీటి బాధింతు రె
 ప్పటికిన్; దేవరచిత్తమాపయి విధింపన్జాల మల్లేశ్వరా॥ 71

శా. దొంగల్ బాధకులో గృహస్థతతికిన్ దుష్కల్పనానల్ప వా
 గ్భంగున్ బాధకులో గణించినయెవన్ స్పష్టమగున్, మేక వ
 న్నొంగన్నట్టు పుష్ప కుకల్పకులు నీనేర్పెల్ల నిద్రోహాలన్
 గురిగం జేసెడి పట్లనే నెఱపి మొక్కున్గొచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 72

శా. పూజార్హున్ వృథగా గురున్దెగడి తాఁబూజారి నర్పించుటన్
 తేజశ్శూన్యతకాక యేమగునొ? మాదేబన్నగుర్తింపఁబోఁ
 డీజాడ్యమ్మది వెంటనేయెచిరె నిందేమొనొ? మాజాల్మడు
 శ్రీజాత్యుత్త కానవీయదయయో? శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 73

మ. పగటన్ దర్లియు రాత్రి భార్యయుగ నిప్పాపుండు ఎర్తించుచు
 ర్భగఁడివానికి భార్యయేమి కతమో? ప్రాప్తించె సచ్చిల యా
 చుగుణఁపుం గని కార్తి గల్గుననినీచున్ వీని భక్షింపఁగాఁ
 దెగఁ డక్కాటుడు గూడ సత్యమిదివో దేవేశ మల్లేశ్వరా 74

శా. భార్యయోగ్యత గల్గియుఁ జెడిన దుష్ప్రార్థంభులన్ మున్నుదు
 శ్చర్యా ధుర్యుల నెందఱఁ గనము చోస్సారమ్మ మైఁబాపపుం
 గార్యమ్మున్ పొనరింప భార్య తెటలాఁ గన్నేర్తు రుచ్చిత్రదు
 ర్మర్యాదాకలనంబులేరినయినన్ మృందించు మల్లేశ్వరా 75

శా. కాఁ యిద్దెనియఁ దినన్ మరిగి యీకష్ట ప్రిచారుండు దు
 ర్లాపుండెట్టులో పిల్లినెల్కపయినెల్కన్ బిల్లిపైఁబెట్టి తా
 నేపాట్లోఁ పడుచుండు వీని కుదరంబేసర్వమున్ భార్యకుల్
 కాపాస్తుల్ గని వీనిపైఁప రెవరో శాసించు మల్లేశ్వరా॥ 76

శా. నేనే సల్కవినేని వాఁడు ఖలుఁడేనిఁ నేను దక్షేమనం
 నానం బెంతునయేని వాఁడు ననుఁ దద్దన్ తిక్కలం బెట్టఁగా

లో నూహించునయేని నీ పఖిల మాలోకింతువేనిన్ దద
జ్ఞాన మెల్లలు బట్టబైటఁబడు నిక్క మ్మింత మల్లేశ్వరా॥ 77

శా. దేవాగరపుమేలు గోరి మది యత్నింతున్ ద్విజన్మాగ్ర్యవి
ద్యావిర్భూతికినై యతింతు సుభయ మ్మవ్వాఁడు ద్వేషించు నీ
ద్వైవిధ్యమున నేరికిన్ జయము సంపాదించునో? చూత మో
దేవా? ధర్మమో జయంపవరె నెందే గాని మల్లేశ్వరా॥ 78

మ. గురులన్ హేశననేత సత్కృతుల కెగ్గుల్ పన్ను నారోత త
స్కరులన్ లాలననేత పిట్ట కతిరిక్తం బైన పెన్మోత యీ
కొఱకున్ మాలినపేతకున్ సహజ మై ఘోరిల్లు నీ శుంత దే
వరయుచ్చైర్గతి కంతరాయ మిది సంబాళింపు మల్లేశ్వరా॥ 79

మ. ఎఱతోలున్ మిడిగ్రుడ్లు పెల్లమొగ మై యే తెల్వియున్ లేక న
ల్వరలోనన్ సగుణాటుగా మెలఁగుచున్ లో నైన శంకింపరే
పరిపాపమున కేని చాల్చుడు పశువాయుండు నీ రెంకకున్
బరమాప్తుండఁట? యేమి లోప మింక నస్సా? నీచ మల్లేశ్వరా॥ 80

శా. నీకున్ మిత్రుఁడు గుహ్యకేళుఁడు గదా? నీరెంకకున్ దత్పద
పాకట్యమున కర్హుఁడైన యతఁడే ప్రాప్తించె మిత్రుండు మీ
యేతత్వ మ్మిటమంటి చౌ కతన నీ క్షిప్తంఁడె నీ రెంక; వాఁ
డేకాఁడ్యము వెట్టినన్ సయిచె దీ విద్వాం మల్లేశ్వరా॥ 81

శా. నా యత్నంబు త్వచిర్థ మిక్కృతికి విఘ్న మ్మెట్టులో కూర్చు ని
మాయాపుల్ ప్రయతించుచో చోరజనులన్ మర్చింతు రెంతేని నీ
శ్రేయం దే గతి నిల్చునో? యెఱుగనీ చిత్తమ్ము దుర్జ్ఞేయ మా
మ్నాయధ్యేయ? యుపేక్ష కూడదు సుమీ నాపట్ల మల్లేశ్వరా॥ 82

శా. దొంగల్ వంచకులన్ బృథగ్విధగతిన్ ద్రోహమ్ము నూర్తాల్చు చో
భంగమంతగ నుండ దొండొరులు ప్రాపై ద్రోహముల్ నేయుచో
భంగ మ్మెట్టిదో నీ వెఱుంగ పె? షుభా పాల్మాలటల్ కూడునే?
పొంగఱింపఁగదవయ్య? పీఠదరురహమ్ముండ్రుంచిమల్లేశ్వరా॥ 83

మ. కుజసున్ బొంగడఁ గించునట్టిపని నీకున్ గష్ట మేపాటి ద
య్య ? జడత్వమ్మున వాడు ద్రవికొను గర్తానీక మం దొక్కటన్
వృజినాత్మున్ వెనబూడ్చిపెట్టుపనియున్ వేఁగొచ్చా సీమాంధ్యమా
ర్యజనుల్ మెచ్చరు నిద్రమేల్చానుముశీఘ్రమృంక మల్లేశ్వరా॥ 84

మ. ఒకచోఁ జిక్కియె యుండె నింక నొకచో నున్నాడు చిక్కింగ నీ
ఏకలాత్ముం డధికారిచేత నిజమున్ వీక్షింపఁగా జేయు మీ
చకితుడంతటఁ గొంత చక్కఁబడు నీ చండాలుఁ బ్రేరేచుపా
తకునున్మత్తత నే నడంతు నటుమీదన్ దేవ మల్లేశ్వరా॥ 85

శా. నీ వం తీమరితాత్ముఁ డా హతకుఁడో నీ భార్య యార్థమహా
దేవీభాగము , దున్నరక్కనున కావృప్తుండు దీ టాను నా
త్తై విశ్వేశ్వరి వానిగోత నిడు నే నాయమ్మహర్యక్షమం
చీ వే చర్చ నెఱుంగు చింకఁ గొద వేమీ ? తండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 86

మ. అధికారస్థులయందు నెందు భవదీయాంశమ్ము వర్తిల్లు స
త్పుటదూరుల్ పొనరించుల్పన లసత్యం బెల్ల నల్లంతఁ ద
దృఢసన్మానసదర్పణమ్ములయెడన్ చోఁచున్ భ్రువం బన్న య
వ్విధ మిప్పట్టునఁ దేల్పఁగావలయు నో విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 87

శా॥ నీ యున్నిన్ మఱి పాఠశాలయునికి న్ని లెంక మాకుంకయున్
రోయంబూనుట తెల్లమయ్యె నయయో ? రుద్రుండవై దుర్మద
స్పాయద్దుష్కృతుల నివారణ మొనర్పన్ గొంతుచున్నాడ వి
శ్లేయైసన్ గృహమేధిసర్గమున కేదీ ? దారి మల్లేశ్వరా॥ 88

మ. ఇముఁ డున్నాడని యీ నృశంసకులు లేక మేనియున్ గొంక ర
కృమమార్గమ్ములు పెల్లు ద్రొక్కెదరు సిగ్గా ? లేదు నిష్ఠివముల్
తమ మోరక బదిమందియున్ గురియ ఫేదం బన్నదా? లేద యీ
కుమరుల్ పుట్టినపుట్టు వెట్టిదియో? కన్గోవయ్య మల్లేశ్వరా॥ 89

మ. కొమరున్ రోగవిముక్తుఁ జేయుమని మ్రొక్తుల్ మ్రొక్కితిన్నీదుపెం
డ్లము కామేశ్వరి కా జగజ్జననియున్ నాకోర్కి పూరించె గా

మమహారోగము వాపు మం చివుడు నింబ్రాధించెన న్నీను చి
'త్తము నాభాగ్యము పిమ్మటన్ దగదు మాండ్య మ్మిందు మల్లేశ్వరా.

మ. కలరా గాని మహాది గాని మఱి రోగా లేవియే గాని యీ
ఖలచిత్తుల్ బలె గ్రామమున్ జెలుప వీ కర్మశ్చపాకద్యయిన్
జలమాటింపఁగదయ్య ? గేస్తులకు నాపత్కారు లీ తుంటరుల్
నిలు వెల్లన్ విషపుంజముల్ నెఱపుమీ ? నీ చూపు మల్లేశ్వరా॥ 91

శా. గ్రామక్షేమముఁ గోరి తేని ఖలులన్ గావింపుమీ శక్ష నీ
తేమాత్రమును దాన రక్తి యది లేనేలేనిదో లేకమున్
మా మొట్టల్ పనినేయ వట్లని యెబో మాంవ్యమ్ము మే మానరా
దేమో నీ దయ గ్రామరక్షణము నీదే తండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 92

మ. ఎవుడు న్నాకుసికొల్పె దేమి కితమో ? యీలాటినిచాత్తులన్
గపటస్వాంతులు వాండ్రు స్వీయ మగుతత్కరమ్ములం బట్టి ని
ప్పుపయిన్ దూఁతెడిపుర్వులట్ల వృథగాఁ బొంఁగాటి నిష్కారణ
పిల్లకీర్తిన్ ఘటియింతు జాతకఫలంబా యిద్ది మల్లేశ్వరా॥ 93

మ. కలహంబే ఘటియింపఁబోకు మది శక్యం బొనె ? నా కన్న నీ
చులఁతోఁ గూర్చకు మయ్యఁ మ్రొక్కెదను సంకుద్ధాత్ములొవారితోఁ
గలహం బబ్బిన నబ్బుఁ గా కదియుఁ దాఁ గల్పింపఁగా నేర్చుని
లొలకీర్తిన్ నిను వేఁడు టీయొకటి సుమ్మా? దేవ? మల్లేశ్వరా॥ 94

శా. నీచంబో మనమో మఱెట్టి దయనన్ నీయూర జన్మించె నీ
కాచమ్మెల్లరు దీని వజ్రపుని రేకర్మాననోబోట, లీ
పేచీకోరు లనూయకున్ గడఁగుచుం బెంపాటుబల్ పూర్తిగాఁ
బోఁచెన్ దీనికి మానసంబు మిగులన్ దుఃఖించు మల్లేశ్వరా॥ 95

శా. గవ్వన్ జేయని వాండ్రితోడ నట ? వెంకన్నుల ? తానంట ? యీ
చివ్వన్ జేసెడి నంట ? పొగ్గిల్లలకు నీ చెయ్యుల్ రుచిం గొల్పునే?
నవ్వున్ జల్పెడుఁ గాక పిండ్రినెటులో నాపైకి రప్పించి యీ
అవ్వన్ అబ్బును గూర్చుదేవరది నేరం బయ్య మల్లేశ్వరా॥ 96

- మ. అనిమి త్రమ్ముగ నాపయిన్ దెగి యనేరాన్యాయముల్ సేయునీ
యగయుండున్న సదస్సున న్నిలవ నే నన్నమ్ము వీర డున్నపం
క్తిని బోసేయను దీనిఁ దప్పునెడలఁ దిందున్ శ్వపాకాన్న మీ
జననంబంతకు నిద్రియే ప్రతిన సాజిద్రష్ట మల్లేశ్వరా॥ 97
- మ. అరియై నా కభివృద్ధిఁ జెందిన నటం తన్నుఁ భువిన్ సున్న తెం
పరి పీఁడెట్టులొ మచ్చిపుత్వమును సంపాదించుకొన్నాఁడు తుం
టరి రానై కొఱవిన్ దనంత శరమటంటన్ గోరికొన్నట్టు లి
మ్మొకరామూలము మ్రొక్కి నా కపశంకమున్ దెచ్చు మల్లేశ్వరా. 98
- శా. ఏవాఁ డుండెడి గాగ్రమ మం దునికియే యేపమ్ముగాఁదోచునో ?
అవాఁడుండెడి వీధిఁ గాక మఱినా రావై పునందే గృహం
బీ వేర్పాటెటు చేసితో యెఱుఁగరా దీ కీలకం బిందు కో
దేవా ? కారణ ముండితీరవలె నేదే నొండు మల్లేశ్వరా॥ 99
- శా. ఏ నెంతో వెనుదీయుచున్నకొలఁదిన్ దృష్టండు వీర డేటికో
తా నాపై వెనుఁ గాలు చ్చిప్పెడు పృథాదర్పానఁ గాలం బిటుల్
వీనిన్ ముందుకు ద్రొబ్బుచున్నదియొ యాపృత్తాంతర త్వమ్ము నీ
వే నేఁడెల్లజనకున్ దెలుపు డెయ్యా తండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 100
- శా. దేవాగారిపు డాగు రోసి గురువిద్వేషమ్ము రెట్టించి గో
దావర్యంబువులందుఁ గోటిఫలిలోఁ దానమ్మునం బోవు పా
పావిరూపితిఁ మూలకంద మయి వీఁడత్యల్పకాలమ్ములోఁ
జాపున్ బొందునో ? లేక యేమియగునో? చర్చింపు మల్లేశ్వరా॥ 101
- శా. గోచీపాత యటంచుఁ జే రిడి గురున్ గూర్చోత్తులఁ బ్రేయ నీ
నీచాత్ముం డతిశీఘ్రకాలముననే నేలం బడున్ గానిచో
గోచీపాతకుఁ గూడ నిక్కటి కడున్ గో డందు వాచాదతల్
సూచించున్ జూచి భావికాలపుగలిన్ శోధించి మల్లేశ్వరా॥ 102
- మ. అపవాదల్ గురుపై పృథా గిలికి ము న్నాలోకమున్ జేరె వీ
నిపరోక్షమ్మునఁ గార యెట్లయెనుటన్ దృష్టం దొకం డిం తెఱిం

గి పశుపాఠ్యత నేమియుం దెలియలేకే వాని యువ్యోగ మీ
చరలుం దూని చరించు నే మగుటకో చర్చింపు మల్లేశ్వరా॥ 103

శా. పూజారిన్ భజియించుకారణమునన్ బూజారి భావమ్ము తా
నీ జొల్తుండు వహించి పూజ కరి యై యిట్లే గురుద్రోహియై
బేజారై కృశియించి రూపణి చెడున్ విజ్ఞాల్ దురంతమ్ములా
యీ జాడన్ ఫలియించె నందు రపు డీవే విండు మల్లేశ్వరా॥ 104

మ. కళకున్ బాసెను విదైకున్ జెడియె దుఃఖపాప్తికిన్ సిద్ధమై
కలమర్యాద సతికృమించెఁ గడు బొంకుల్ అంకులున్ గూసె బం
ధులమోముల్ నగఁజేసెఁ దుల్యయయి యీ దుష్టుండు వీడింక నెం
దుల కుండన్ వలె జీవలోకమున యందున్ దెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 105

శా. పశ్చాత్తాప మటన్న మా దెఱుంగఁ డీ పాపాత్ముఁ డీలాటి యీ
దుశ్చిత్తున్ క్షమియించె దేనియు మహాదోషమ్ము నీ కబ్బుఁ జే
తశ్చండాలతకల్మి వీ డఱచు వాతస్ఫుల్ గణింపం గదే ?
వాశ్చారేఢ్యజధగ్గలాటనయన వ్యాపార ? మల్లేశ్వరా॥ 106

శా. ఈనిర్భాగ్యుని శిక్షచేసి రని కాదేతల్లి పెండ్లింటిలోఁ
దా నీమధ్యను గోఁగోలు మని సంతప్తాత్మయై యేడ్చెదే
వా ? నా నిశ్చయ మాలకింపు మొకచో వంధ్యాత్వమే యిట్టిసం
తానం బబ్బుటకన్నఁ జాల మెఱుంగఁ దధ్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 107

మ. తెలవారన్ “రవి గుండునే” యనియునున్ దీపమ్మిడన్ బిమ్మట లె
“దెలవారన్ గలదే” యటం చనియు నీదృక్కుంతలన్ గన్న త
ల్లలకుం బెల్లుడిగుల్ గదా ? యిదియ మేలో ? వంధ్యయైయుంటయే
యిల మేలో ? వివరింపు మయ్యఁయుభయమ్మివెంచి మల్లేశ్వరా. 108

మ. కొమరుం దేదియొ తప్పు నేయనదియున్ గోర్చెక్క శిక్షింతురం
చమలుల్ నెప్పికొసంగ నయ్యదియుఁదానైన నెల్ల తోవార్త రా
భగ్ను ప్రేరేపఁగఁ చల్లి యేడ్చె నిది యాపత్సుచకం బొనొ ? సి
ద్ధముగానుండిన శిక్షింపుటలె యర్థం బొనొ ? మల్లేశ్వరా॥ 109

మ. మొదలన్ దొంగితెఁ దోటకూర యది పోవుల్ వెట్టి వడ్డించెఁ ద
ల్లి దనూజన్మున కంతటన్ గొమరుఁ దోలిఁ దొంగయై వీపు నె
మ్మవరన్ దెబ్బల నొందునాఁడు గతవృత్తాంతజ్ఞయై మోది కొం
చెదవ్రయ్యంగను నేడ్చె నం తెలుఁగవే యీగాధ మల్లేశ్వరా॥ 119

శా. తల్లిన్ తండ్రిని దిట్టఁ జేయు కొమరుల్ తా మేల పుట్టన్వరెన్
బిల్లిన్ బెంచినఁ దీరదే ? శునకమున్ బేగ్గించినన్ బోవదే ?
కల్లల్ కల్పనఁజేసి కోర్టులరడన్ గాపుండ వీ కుక్కలుం
బిల్లుల్ : కొంపకుముప్పు దేవుగృహ మొర్మిన్ బ్రోచు మల్లేశ్వరా॥ 120

మ. తనపుత్రున్ జిననాటనుండియును వ్యర్థం బైన రాట్లాటలన్
ఘనుఁగా దిద్ది యొకంట విప్పు దొక శిక్షన్ బొంద గోర్గొలునన్
జను లేమందురు మున్నెఱుంగదె ? యిసీ ? సాక్షుల్ తనూజన్ములన్
మనుషంగవలె నీతికిన్నిలుచు సమ్మానాన మల్లేశ్వరా॥ 121

శా. రః నేమమ్మునఁ గాక యాత్మజుల నెంతేఁ గాట్లకుక్కల్ బరెన్
దానేయమ్మ యపోహమైఁ బెనుచు నా తల్లిన్ వృథాచూఁబముల్
పూనున్ జెప్పినయట్లు లెల్లయపుడున్ బోబో దొకప్లేదియో
హానన్ గంతము నొక్కు నేడ్వ విడునొక్కో ? కోర్టు మల్లేశ్వరా॥ 122

శా. రఃపై నేని స్వయంవృతాఘమునకై యీ యమ్మ లోఁగుంది యీ
రాఫీ యిడ్డైన ప్లేడరీకిఁ గొమరుం గానీక యున్నంతలో
నే పొట్టో తిని కూరుచుండు మనుచో నీయేడ్పు త న్నంటఁబో
దీ పాడిన్ మనసున్న నే డ్పుడుగఁబో దీ తల్లి మల్లేశ్వరా॥ 123

మ. అదియుం గాక శ్వపారులున్ దినని యా యన్నమ్ము నీకున్ సుమ
ర్తమఁడై పెట్టిన యర్పకున్ ద్వీజులు దూరమ్మం దిడన్ వానితో
డిదిగాసర్వము వీఁడు వర్తిలుట నీ డెంద మ్మొఱుంగుఁ శివా ?
మొసలఁ వీని నడంపు మీఁద నొదుగుం బూజారి మల్లేశ్వరా॥ 124

శా. అస్మాప్యగ్గురువిగ్రహగ్రహణమం ద త్యంత మాసక్తితో
విస్తృతవ్యము గాని తప్పుడు కృతుల్ వీఁ డిట్లు కావించుటల్

భస్మం బొబ్బా ? లేక యేమగుటకో ? వాక్రచ్చు మోదేప శ్రా
తస్మాత్తైకనిధిన్ గురున్ దెగడునే ? తజ్జుండు మల్లేశ్వరా॥ 116

మ. మనుషన్ జాలు పురోహితున్ దెగడి యీ మందార్మకుం డేటికో
తనకున్ మారకుఁ దౌ పురోహితు నెడన్ దాత్పర్యపర్యాప్తుడై
జననింద్యమ్ములు గూయఁబూనె నతి దుశ్చర్యుండు ప్రేరేప పీఠ
దనయమ్మున్ జెడిపోక యేమియగు నప్పా ? చెప్పు మల్లేశ్వరా॥ 117

కా. కూడున్ గుడ్డయు రేని వంశముననీ క్రూరుండు తాఁ బుట్టె ని
క్రీడుండమృత కారణమ్మున నెటో రే పింత మా పింతయున్
గూ డేర్పాటయి యంతకున్ ముదిరె నీ కూశన్ యథాపూర్వపుం
గోడున్ గుడ్డినఁ గాని గ్రామము వృథా గూఢెట్లు మల్లేశ్వరా॥ 118

మ. బడికిన్ బంతులు గాఁగ నేగియచటన్ బాపంబు కావించి య
క్కడిగేస్తుల్ లిర ముత్తరింపఁగఁ గడంగన్ రాత్రికిన్ రాత్రి యి
క్కడి కెట్లో తనుమాత్రుడై డిగియె నీ కంకోఘ్నఁ గన్నయ్య పం
గడ మీలాటిది యొగ్గుఁ డిం దెటులు గల్గన్మేర్పు మల్లేశ్వరా॥ 119

కా. దానీదాసులు దూతకృత్పనిపుణుల్ దారిద్యపుంజమ్ము లే
బ్రాసుల్ నిత్యపలాండుభక్షకులు విశ్వస్తాంగనాగర్భని
ష్కానపక్రమవికృమకృమలు దుష్కాపబ్యవృత్తుల్ దుర
భ్యాసుల్ పుట్టిన వంశ మం దనఘ్నఁ డేలా ? పుట్టు మల్లేశ్వరా॥ 120

కా. ఆనన్ గానిలి యార్పి చచ్చినను గా నన్నమ్ము పెల్లుండియున్
వ్యాసుండంతటివానిరే నతిధికిన్ జట్టెండు పెట్టెండు పైఁ
గా పత్రిమ్మొరు లేయఁగాఁ జెటిచె నీ కంకోఘ్నఁ గన్నయ్య యీ
దోసంపుంగని బద్ధునితురె సుపుత్రుల్ : తండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 121

మ. పదిగంటల్ చనటండ భోజన మొనర్పంగల్గితే మేటి భా
గ్యవిశాసూచక మంచుఁ దండితిథినఁ దాలోగడన్ రానిభో
క్తి దిగ్గఁద్రాపి స్వరుక్షిపూరణ మొగిల్గె నేని యవ్వని త
ప్పదమున్ దెప్పు నపాత్రుఁ డీ తులుపరున్ జెం పెట్టు మల్లేశ్వరా॥ 122

మ. కులమం దెన్నఁడు గాని పాజ్ఞఁ డని యేకోశమ్మునన్ లేనికుం
కలకున్ సత్సహవాస మబ్బినను సౌఖ్యం బీను మత్స్యకృయ
బలవాటై మను శాబరాంగనలు ము న్నగర్భసౌరభ్యసం
కుల మౌ నింట వసింపఁగాఁ గలిగి రొక్కో? తండ్రిమల్లేశ్వరా. 123

శా. రః చండాలుని వంశ మిట్టిదిది తా నేనఁడు దుర్వృత్తియు
స్త్రిచత్వమ్మును నేర్చికొన్నయదియో నేఁ జెప్పఁగాఁ జాల సం
కొచం బించుక లేక చౌర్యము మొదల్ క్రూరత్వముల్ గాక దు
ర్వాచారత్వముగూడ దీనికిఁ జిరాభ్యుత్తమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 124

మ. కల రిక్కాళకు బండుగుల్ పలువు రిక్కఱ్ఱఁడు దుష్టుం డటం
చల వా రాత్రి నెఱింగియున్ వినఁడు వీఁ డంచున్ గడున్ రోసి యీ
ఖలిచిత్తున్ దగ మందలింపక యుపేక్షన్ జూపు చున్నారు దు
ర్బలు లవాస్తవిని యెంచి వీఁడు జడుడై వర్తించు మల్లేశ్వరా॥ 125

శా. వీఁ కొండున్ దిలఘాతకుండొకరుఁ డుద్వృత్తుండుపూజారియు న్
గూడన్ మూఁగురు తుంట రుల్ మఱియు నీ క్రూరాత్మికుల్ గాక ని
స్త్వీడుం డింకొకఁ డిందుఁ జేరె నిపు డివ్వీరుండు గేహదులం
దోడం డగ్గి దగుల్పు, నీ వెఱుగవొక్కో మున్ను మల్లేశ్వరా॥ 126

మ. మునువీఁడున్ దిలఘాతకుండును వెసన్ బోరాడినస్థిఖలుం
డనుమానింపక వాని యింట నొకరేయగ్గిం దగిల్పించె న
ప్పనికిన్ గ్రామము రోయఁ బోయి మరలన్ పకించె నేఁడూరు దు
ర్జనమాన్యం బగు టాత్మలోనెఱిగి దైర్యంబుని మల్లేశ్వరా॥ 127

మ. అనదన్ బాప్తాణిఁగొట్టు, టింకనొక డీనాత్మున్ బడన్ మోఁచు బొ
య్యన దేవాలయమందు దూఱి హరినేత్రాద్యంకముల్ దుష్ప్రవ
ర్తనకై కైకొను టాదిగాఁగలుగు సత్కార్యమ్ములి ప్థారిలో
వినఁగానయ్యెడి వీనులన్ గొఱపులై విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 128

శా. ఆ యీ దుష్కృతు లంచొకం డొకటి యన్యంబన్యఁడై క్రూరతన్
జేయఁ దుష్టచతుష్టయంబు నల దుశ్చిత్తాశ్రయాలంబియో

హేయంపున్ జనమున్; యథార్థగతి నీ కే జెప్పఁగా నేల? దు
ర్జయంబే కనిపెట్టి పాపఁగదె యీ చీకాకు మల్లేశ్వరా॥ 129

మ. ఆయయో ? దుష్టచతుష్టయమ్మునెడ నీకావంతయున్ శ్రీధ లే
మియె నిక్కమ్ముగు నేని గ్రామము చెడున్ మిన్నంటి దుర్మార్గు లె
న్నియొ దుశ్చేష్టలు నేయఁగాఁగలరు దుర్నీతి నివారింపవే
నియు నీ దైవతభావ మేమిటికిఁ దందీర్చి తెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 130

శా. ఆ నీ మెత్తఁదనమ్ము లో నెఱిగియే యర్చాకృతి న్మాని దు
ర్మానమ్మాని దురుద్యమప్రభముఁడై మాలిన్య మోలి నినున్
దా నంటించెఁ ద్వదర్చకుం డదిమొదల్ ధర్మ మ్మధర్మమ్ము లే
కీ నీ యూ రకుఁగంటఁగాఁ నొడఁగె నీదే తప్పు మల్లేశ్వరా॥ 131

శా. ఆ యీ దుష్టచతుష్టయాపశదదుర్వ్యాపారముల్ రోసి నీ
వేయారేనియు నేగఁగాఁదలఁచుచో నీమాట యాలింపు నీ
సాయంబించుక యున్న మత్కవనపుంజండాని యా యీ యపాం
జ్ఞేయీశాయముఁ బాయఁ జేయును జుమీ ? దీక్షించి మల్లేశ్వరా 132

శా. ఈ ఏ యూర్విడనాడి పోవునెడనాకే చేతగాదొక్కొ ? నీ
కేవై పేగిన నర్చయున్నయెడ నాకే యర్చ ఁదొక్కొ యీ
తొప్పల్ తొక్కక దుర్మదాంధుల దురుద్యోగమ్ము మాయించ మో
దేవా ? గ్రామము బాగునేయుదము కీర్తిన్ గోరి మల్లేశ్వరా 133

మ. నినుఁ బీఁకం గల రంచు నీవు నను దుర్నీతిన్ బ్రయోగించి చి
క్కున దింపం గల రంచు నేనును మదిన్ గొంకూని యూ ర్వీడిపో
యినచో నజ్ఞనుకొప్పుకొందు రనుకొ మ్మెట్లైన యిచ్చోటి దు
ర్జనులన్ మాపి సుఖమ్ముగా మనుటయే సత్కీర్తి మల్లేశ్వరా 134

మ. మడిమాన్యమ్ములు మంచి యాలయమసామాన్యపగతీర మం
దెడలేనట్టి నివాస మిన్ని గల నీవే దుర్విదగ్ధాత్ములఁ
జడులన్ మాపఁగ లేక యేగు నెడ నీ చండాలుదుర్వాటో
నడు గెవ్వానికి నిల్చుఁ బోదముపదప్పా ! వేగ మల్లేశ్వరా॥ 135

- మ. “చనఁగా నేటికి : దుష్టులన్ గెదపి సత్సంఘము రక్షింత” మం
చనె దే నిష్టమ మాంద్యమున్ విడచి ఫాలాభీలవహ్నిచ్చటల్
వినియోగింపుము దోషదూషితులపై విజ్ఞానుకూల్యము నీ
పనుమోచింపుము కీర్తిగైకొనుము నీ కామేలు మల్లేశ్వరా 136
- మ. కలిపాపమున కాలవాల మయినం గానిమ్ము దేవాలయా
దులు తచ్చాంతిఁ గొంత తోడ్పడుట యెందున్ విందుమోదేవః యీ
తులుపల్ కిందును మీదునుం దెలియకే ద్రోహములేనిన్ దొరిన్
జలుపన్ నిద్ద ముద్దుబుద్ధుల నెటో శాసింపు మల్లేశ్వరా 137
- శా. ఈ యూరన్ జనియించు వాఁడువ్విజృఁదై యేర్పాటు గారామ తా
హీయుల్తుం డగునేని యిట్టి గతి మాన్పువుండు లోనా నపాం
త్తేయుల్ తెచ్చిరి నెట్టపంటగ, భవ త్రీవ్రాక్షిపాతముగా
కీ యల్పాత్ముల కేవినిష్కృతియులేనే లేదు మల్లేశ్వరా 138
- శా. శూచ్యుల్ రోసినకూడు బ్రాహ్మణుఁడు శోచ్యుం డేని భక్షించునే ?
భద్రేచ్చుం డటుమీఁదఁ బాపము భవదృవ్యాభిషేకమునన్
నిదిరింపింప యతింప లోఁబడక చుర్నీతిన్ బ్రివేశించి గా
మద్రోహమొడిఁగట్టునే ? యదియునేమంటానె మల్లేశ్వరా 139
- మ. నిగమముల్ గలవేని సత్కవివచోనిష్ఠాతముల్ తప్పవే
ని గురువ్యాగము ద్రోహమేనిఁగడు చుర్నీతిన్ బ్రివర్తించువాం
డగిగచాల్లం బడు టర్లుమేని మన యీ యల్పాత్మకుండింతలోఁ
బొగులున్ వందురుఁగందుఁ గుందు నొగులున్ బొంగారుమల్లేశ్వరా 140
- మ. ధర సత్కుత్కుటపుణ్యపాపములకున్ దాక్కాలికం బొ ఫల
స్ఫురణం బుండుట నిక్కమేని మన యి మ్మాఘ్నండుతన్మిత్రులున్
ద్వారలోఁ దావకఫాలనేత్రమున దులైవదగ్ధితోపాటు ము
ష్కరతన్ వీడి సహంద్రితక్షకగతిన్ గైకొందుని మల్లేశ్వరా 141
- మ. గురు వన్నన్ భయభక్తిసంభ్రమము లేకోశమునన్ లేని తుం
టరి కివానికి నెత్తి మొట్టఁగల గుండం డన్న బల్ భక్తి త

చరణారాధన తండ్రితద్దినముగా సాగించు సాక్షాత్పశు
స్ఫురణం బెల్లను వీని వర్తనమునన్ జూపట్టు మల్లేశ్వరా॥ 112

శా. నాపై నీపయిఁ బాతశాలపయి నిన్నాగమ్మ “నల్లేరుపై
నే షాతన్ జనుబండి వోరె” నడచున్ వేతొక్కటన్ బోడు దా
నీపుకుండడఁగించె వీని పొగున్ చెప్పొందు చేఁ బూని, వీఁ
డాపై వానికి దాసుఁ డయ్యెఁ గను మప్పా ? తెల్వి మల్లేశ్వరా॥ 113

మ. కలుపుం దీచుని చేనుభాతి, బలసంఘ మ్మున్న గ్రామమ్ము ప
ర్తిలఁగానేర చటంచు నీ వెఱిగి నీ తేజమ్ము మత్పొండితీ
బలమున్ గూడఁ దృణమ్ముగాఁగొనని యిప్పాపాత్ము నైరించు నీ
యలనత్వమ్మును దేవతల్ నగుదు రప్పా ? తప్పు మల్లేశ్వరా॥ 114

శా. డీవింపంగలఁడేని ద్వేష్యుఁడని నిష్ఠీవించునే : విపురై
నేవాఁడేనియు బుద్ధిపూర్వకముగా నేవంవిధోత్సాహు డు
ర్భావం బీపు సహింతు గాక కడుఁ దీవ్రం బొ భవత్పాలదృ
గ్దావాగ్నిస్ఫుట నైఁబ దే నెఱుఁగుదున్ తచ్చక్తి మల్లేశ్వరా॥ 115

మ. తన మాలన్ బనివట్టి బ్రాహ్మణ గృహద్వారావనీసార్వమం
దనయమ్ముఁ జననిచ్చు టార్పజనవిద్యన్నేర్చు శాలాస్థల
మ్మున శంకావినివృత్తి యాబడిని నిర్మూలించు యత్నమ్ములి
మ్మునుజన్మాపశదవ్రయుక్తము లెదో మాన్పింపు మల్లేశ్వరా ॥ 116

మ. అనఁచుల్ లే రని కాదు గ్రామమున వా రంతంతగాఁ జెప్పి చూ
చిన నిఘ్నార్థుడు లక్ష్యపెట్టఁడు భవచ్చిజ్ఞానినోదమ్మునన్
గనులఁ గప్పిన కావి కొం తడిగి వక్రత్వమ్ము తగ్గింప జ
చ్చును లేదా : చన వచ్చు నొండుకడ కిచ్చోఁబాసి మల్లేశ్వరా॥ 117

శా. అత్యాశ్చర్య మగున్ దురుద్యముఁడు వీఁ డప్పాతశాలాగురు
న్నిత్యమ్మున్ గుఱి నేసి కూనెడినుడుల్ నీ వెట్లు నైరించె చో?
మృత్యుప్రాపక మైన మచ్చుతులు వీఁ డేమంచుఁ గావించునో ?
ప్రత్యక్షం బగు నట్లొనర్చుటకు నిన్ బ్రార్థింతు మల్లేశ్వరా॥ 118

- శా. అన్యగ్రామమునుండి వచ్చి యిట విద్యావ్యాప్తుతీన్ జిక్కి సా
జన్య మ్మాతగఁ గాలమున్ గడపుపాక్షిశ్రేణిపై వీని కీ
యన్యాయం బొడిగట్టఁగాఁ గత మదే మై యుండునో ? దైవసూ
ర్ధన్య ? తెల్పఁగదయ్య ? నీ వెఱుఁగుచోఁ దత్త్వమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 149
- మ. ఇతరగ్రామమునుండి యిమ్మొడకు నే రేతించినన్ గాని వా
రతిఘట్ గా ? మన కట్టివారియెడఁ జేయన్ గల్గుచోఁ గొంచె మే
నితికర్తవ్యము సాయ మట్టి పని కాదే నూరకే యుంట యీ
హతకుం డేదియు లేక వారిఁ జెనకన్ యత్నించు మల్లేశ్వరా॥ 150
- శా. రామున్ గొల్వఁగఁ జావడి న్నిలిపి నిర్లజ్జుండు గాఁడేని త
త్స్వామిస్మారితమునందుఁ గట్టునె ? యనడ్వాహమ్ములన్ ; గట్టు గా
కేమీ ? మాలని కందుఁ దా వొనఁగునే ? యే బ్రాసి నీ ! వీనిమో
మేమాలండును జూచెనే నఘము గాదే ? దేవ ! మల్లేశ్వరా॥ 151
- శా. శ్రీరామున్ భజియించుచావడిని నిస్సీ ? శ్రేయమున్ గోరునే
క్రూరుండున్ దనమాలనిన్ పిడిదిగాఁ గూర్పుండఁగాఁ బెట్టునే
ధారాశమ్ముగ బ్రహ్మజాతి గృహరధ్యామధ్యమం దిట్టిదు
ష్పార్శ్వరంభుల్ క్షమియింప గ్రామము వృథా పాడెను మల్లేశ్వరా॥ 152
- శా. రామా : నీదగు పేరితో స్థల మెబో రాఁబట్టి నీ నెత్తిపై
రోమం బొక్కటి తెగించి పెట్టి పయి నార్యుల్ రోయఁజండాలుఁద
ద్ధామమ్మందునఁ గాపువెట్టె” నని తదాగ్రజేందుగ్రతోఁ జెప్పికోఁ
గా మాకాజ్ఞ నొసంగు నీ కిది యశక్యమేని మల్లేశ్వరా॥ 153
- శా. దూరాలోచన లేక దుర్మదుల నెందుం బెంతు వీ వల్ల దు
ష్పార్శ్వరంభుల్ ప్రజి కాచరింతు రపచారంబుల్ పయిన్ విష్ణు వా
గోరంబున్ గని వారి పొం గడఁచుఁ బాక్షిల్ మొట్టవెట్టంగ” నం
చారూఢిన్ వినవచ్చు గ్రంధములయం దందందు మల్లేశ్వరా॥ 154
- మ. వెలిలో నుండిన వాండ్రొ కూడు దిని రీ విస్పాధముల్, వీరితోఁ
గలయన్ రోసిన సత్కుటుంబులపయిన్ గారాలు మిర్కాలు ని

చ్చలు నూరంగఁ దొడంగి రే మడిగె దీనందర్ప మో దేవరా ?
శలకున్ మించిన క్రొవ్వు వీండ్రఁ జెఱిచెన్ దత్తంబు మల్లేశ్వరా॥ 155

మ. కొఱవి న్నెత్తిని గోకినాన్న యటు లీకూశల్ కళాభ్యాసత
త్పరుఁడో మామకశిష్యుఁ బట్టుక యిదే వ్యాజమునన్ దిట్టఁ బూ
నిరి పాశ్చాత్యుఁడు వాఁడు కొంతపర కెంతే నై చి పం ద్లిప్పుడే
విఱుగన్ దన్నెద నంచుఁబై కురికె నావేశాన మల్లేశ్వరా॥ 156

కా. ఏమంచున్ వివరింతు వీండ్రగతి నాఁ దే మూదురో ? నాకెటో
రఘుందాత్ములు శిష్యుఁడున్ బెనఁగు చొ ప్పేమాత్రమొకర్ణపీ
ఢీమార్గాన ద్వనించెవేగ చని యంతేవాని వారింబితిన్
మా మూఢాత్ముల సీకునై నిలిపితిన్ మన్నింపు మల్లేశ్వరా॥ 157

కా. ఆనాఁ డాతని వైఖరిన్ గనిన నీ యావేశ మున్నట్లులే
నే నూహించితిఁ గానిచోఁ బరమశాంతిం బొల్పు విద్యార్థియున్
దా నారీతిగ సుగ్రుఁ డౌట కలదే ? తత్త్వం బిదే యయు్యునే
వాని న్నిల్పితి దండనాధిక్యులీ నీపైఁ బెట్టి మల్లేశ్వరా॥ 158

కా. నీ వేరితినొ శిక్ష వాండ్రొ కిడు మంతేనాని నే నేనియున్
నా విద్యార్థులు నాదు బంధుగులు నైనం గాని శిక్షించుచో
దై వోద్దిష్టమయయు్యు లోకులకు నీ తత్త్వమ్ము బోధింపచో
దేవా ? ధర్మ మెఱింగి దుష్టులకు బుద్ధిన్ జెప్పు మల్లేశ్వరా॥ 159

కా. శ్రీరామాలయమందు మూలనిఁబ్రతిష్ఠింపంగఁ గొంహనఁగా
నేరం దెవ్వఁడు వాఁడు దీప మిడ కుండెన్ నీకుఁ బూజారి కు
ప్రార్థనంబుం డని చింత నొందెడినె : తత్రాగల్భముహూహించి మేల్
పూరత్వ మ్ముని వాని బౌద్ధ్యమును మెచ్చుచు గాని మల్లేశ్వరా॥ 160

మ. చము కుండనోవకె నంట : యాపంబు మహేశా : దాని రావశ్యక
త్వము నుండనోనలె నంట : యప్పు డంట సంధ్యాకాలికం బైన దీ
పము వెల్గించెడి నంట : యిర్పకుఁ దిటుల్ వాగుంగ నీ పున్న గ్రా
మము నో ర్నొక్కమి కేను కింతిలక సాంబా దేవ మల్లేశ్వరా॥ 161

- శా. వే లాదాయము పచ్చు నీకుఁ జమురే విశ్వేశ ? తేనెలు ? మ
ష్కాల మృట్టులు వాగఁ జేసెడి నొకఁ : కాకున్న నీలాటి వా
చాలత్వ మ్మది యర్చకుం డెచట నిచ్చల్ నేయుఁ ? గావించుఁబో ?
కాలన్ గేలను మట్టరే ? ప్రియులు లాకంకోష్ఠ మల్లేశ్వరా॥ 162
- మ. ప్రతి సంద్యాసమయమ్ము దీపకృతికిం బాత్రమ్ము గాచొక్కొ ? మి
గ్గతుఁ డారీతిగ వాగు నర్చకుఁడు తత్కాలుష్యమే పూర్తిగా
చొ : తటిన్ వేచెదొ ? శక్తి తక్కువయ్యె ? నీ వొక్కంత గల్పించుకో
వితికర్తవ్యము దోష నిండు గతి నీవే చూడు మల్లేశ్వరా॥ 163
- మ. మతి రే కుంటివా ? మాయలోఁ బడితివో ? మ్రాన్పాటు చేరూరెనో ?
శృతికి న్నా మొలకెక్కవో ? యకట ? ఊద్రుం డర్చకుం డట్లునిన్
మితరామున్ గణించుంపఁ డంట ? పయిగా సుశ్లోకుల న్నెట్టి ప్ర
స్తుతచర్చన్ బడఁదిట్లు నంట ? యిది నీ దోషమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 164
- మ. పరమాపాత్రుఁడు గాగ్రహపాచకుఁడు మా బంధుండు పూర్వోక్తము
బ్బులుఁడుం చోడఁట ? నీచునర్చకున కీగాగ్రహ మ్ముపేక్షిప్తికిన్
శరణం బర్చకుడో ? దురుద్యముఁడుసంసారమ్ము రే చిల్ల తుం
చరి రే భీతియుఁ గాని వాని మనిరంటన్ బోడు మల్లేశ్వరా॥ 165
- మ. కౌమరుం డున్నను వాని శ్రేయ మయినన్ గోరండు ఘోషండు ర
న్నములన్ వైచెడి చోరు రి హతిట చెంచన్ లెంక లామీద మా
పిమసుం చొక్కఁడుఁ బాచరాజకడుఁడున్ విశ్వేశ ? ప్రోర్వాహకుర్
నిము రె ట్లబ్బెడి నీచు దీపమునటన్ జర్పింపు మల్లేశ్వరా 166
- శా. ఏకాంత్యమురల్మి నీ మెడలఁ గాని నా మెడం గాని యీ
లోకమృంశునఁ గాని వీడు భయ మారోపింపఁ డాపంచయున్
తొలు ల్మారులు గొమ్ము నచ్చ బచటన్ సుశ్లోకులన్ ; వీని మ
ష్కాల మేగతి నీవు నైచెదవా ? సర్వేశ : మల్లేశ్వరా॥ 167
- మ. పరపాత్రుఁడు పాచకుం డనుచు నే వాత్రుచ్చితిన్ వాని వి
స్తర మాలింపమ మిది ఊద్రుల కౌగిన్ వ్రాద్ధమ్ము చేయించుచున్

చొరి నాలోనె చుట్టకాల్పుపనికిం బూనె న్నివారిందితిన్
బెరిగెన్ వీనికి నాటంగోతె మదిలో ద్వేషమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 168

కా॥ మా చండాలుడు సర్పకుండు నొకటై మాత్సర్యపర్యాప్తి చు
ర్యాచాలత్వ మువక్రిమించు నెడ నీ వ్రాత్యుం డుపాంగమ్ముగా
లేచున్ బాపుడు వీడు సర్వగతులన్ లేశమ్మునీ తుంటరిన్
పైచెన్ గూడదు వీని మారణ మవశ్యం బావి మల్లేశ్వరా॥ 169

మ. ఇపు డీ గ్రామము కశ్మల మృగుల కే యేదాగినితా హేళు వా
చపలస్యాంతకు వీడు మొట్టమొదలన్ జారుండు తద్భర్తని
ష్కపటుండీ యథమున్ స్వగేహమునెడన్ గా లూడిగా నిచ్చె ని
వ్విపరీతుం డం గేస్తు నిల్లు చెటిచెన్ విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 170

మ. ఆటు తెన్నాకులొ వాని కొంపకు శకుం డగ్గిన్ రగుల్కొల్పి పై
నెటులో గేస్తుయి దాని పొత్తు విడిచెన్ హేయమ్మహేయమ్ము లే
కటుపై నా హతభాగ్యురాల వృషలుపై నానక్తిమై జాలఁ జె
న్నటియై గ్రామపుగారవమ్ము చెటిచె న్నానాట మల్లేశ్వరా 171

మ. పరియింపం బరి లేదు పాదకుని దుష్పాకమ్ము మా జాల్ముడు
ర్వచసీయత్వము కన్న నెక్కుడు భవత్పాదార్పరాభా మృని
ర్వచసీయ మ్మిటువంటి మూఁగురిను మా గ్రామమ్మునం గూర్పు నీ
దు చమత్కారము చిర్ఛసీయ మనుకొందున్ దేవ మల్లేశ్వరా॥ 172

మ. నినుఁబూజింపఁగ సర్పకుం డొకరుఁ డెందే నుండు నవ్వానిఁ దా
సనయిందై చెడి "తొత్తుక్కింద పడువొడై" కొల్పు జాయ్కన్ గనన్
జనదెచ్చో; నడువంటి తుమ్ము యోరడన్మచ్చాభ జన్మించి నం
ధ్రును నీ కుంచెడి దీప మాఁగ నిమిత్తం బయ్యె మల్లేశ్వరా॥ 173

కా. ఈ దుష్టాతుని పెద్దతండ్రి కొడు తెంతే పర్ణనీయుండు త
ద్వైదుష్య మృతి చుట్టకొల్పికొని పద్వైదిగ్గిన్ మెచ్చికొం
చోదేవా ? నడిచిది నేను అట నీ వొక్కంత చూడెనవరె
మీద నిల్వఁడు త్రింద నిల్వఁ డిది యేమి ? తీవి మల్లేశ్వరా॥ 174

శా. చుట్టల్ కాల్చెడి వారలున్ గలరు, బల్ షోకుల్ గనం జేయుమేల్
 ఓట్టల్ గూడఁ గూరుగాని మన యీ దద్దమ్మ చందమ్మునన్
 మెట్టం బల్లము రెండునుంగనక మిమ్మిట్టల్ వెళారిండు నీ
 రాట్టం దాపని మాత్ర మింకొకటఁ గన్గో బోవు మల్లేశ్వరా॥ 175

మ. తనకుం బూటకు దిక్కు లేదు రన దద్దర్పాంధ్యమో ? పట్టుకోఁ
 గను బగ్గమ్ములు లేక యున్న యది యీ కంకోష్ఠ నీ వింతకున్
 మునుపే చంపితి రత్తపీఱని గతిన్ మోమెత్తిడిన్ పీని కెం
 రను గావించెడి శాస్త్రి వేటాకటి పక్కాబొవు మల్లేశ్వరా॥ 176

మ. పరిశీలించిన పీని వర్తన సురాధాండేశ్వరగ్రంథ మీ
 విరుగుంబాటులపాడగట్టకు దురావేశమ్ము బల్ మెండు కూ
 శరయం బూర్తిగఁ గల్గుచో నిలుచు వీఁ డాశాకమార్గాన నీ
 కెటుఁగన్ రానిది లేదు పీని నిటులే యింకింపు మల్లేశ్వరా॥ 177

శా. పొట్టఁ బట్టుక చింపి చూచినను నే పొంతేనియున్ ముక్కు లే
 చెట్టో తప్పడు లెక్కలన్ గిలుకు వీఁ డీలాటి దుర్బుద్ధి యీ
 కట్టున్ దొంగకు సిగ్గు లే దొరులపైఁ గాల్ దగ్గిప్పుఁ గూడున్నచోఁ
 బట్టఁ బగ్గములున్నె ? పీని ; కెపుడే బర్మోఁగు మల్లేశ్వరా॥ 178

మ. పరిశీలించియె పీని కెచ్చితివి దౌర్భాగ్యమ్ము వీఁ డంతలో
 నలమోమై బ్రదికంగ నే రక పృథా యస్మాదృగవ్యాజకాం
 తింశోద్రిక్తుల సారెకున్ తెనకుచున్ ధిక్కరముల్ నేయు నీ
 పరిపంథిన్ మఱియున్ దరిమినిగ సంజాశింపు మల్లేశ్వరా॥ 179

మ. ఇపుడే వీఁడు చరిత్రుఁ డింక నెటులే నీవ్వాని దారిద్ర్య దో
 పపరీతుం దాసరింప నేర్తు ననుచున్ శంకింతుదో ? సత్కమే
 చపలుం డీ జడుఁ డింత మాత్రానిరి గాంచన్ గాఁడు పాత్రుండు క
 ట్టిపకన్ వైచినఁ గాని వీఁ డుడుగఁ దుడ్డినంబు మల్లేశ్వరా॥ 180

మ. అల సత్రమ్ముని పీని కొక్కపది యన్యత్ర నివచారింప నా
 తెలిమిన్ మానము ముట్టు నిట్లు పదియాళ్ళీరితి ; నీ రెంటి రో

పల సత్రిముక్త వీని కిచ్చు భృతి యాపన్ మేలు వీఁ డా భృతిన్
గలయన్ మెక్కుచు వచ్చునయ్యతిఁబలన్ గారించు మల్లేశ్వరా॥ 181

మ. అతిథిన్ వచ్చినవానిఁ గాంచి పసరమ్మట్టుర్ బుసల్ గొట్టు ప
కృత చూపించుఁ బ్రభుత్వము నైఱపుఁ బైఁ గాఠిన్యము న్నించు ని
ర్లకుఁ గావించు నదేమి పాపమొకొ ? యీ కంకోఁపుఁ డా సొమ్మెబో
పితృవర్త మ్మని మెక్కు జీతపుమిషన్ బెంపేది మల్లేశ్వరా॥ 182

మ. తగునే : నీ కిటువంటి దుష్టుని గుమాస్తాగా నియోగించి యి
ప్పగిదిన్ సత్రము పొడుచేయువని ; పాపవ్యాప్తుకుం దైన యి
ప్పొగకుంబోకు వృధాగ మేపు బదియుం బున్నెంటె ? మేర్మేలు? నీ
నగుబాటుంబని చేవతల్, నగరాకో ? నానాన మల్లేశ్వరా ॥ 183

మ. కడఁకీ యూరున సత్రముండుట కయో ? గర్భంబునం బడ్డ యా
గడెకుం బూర్వమె రిట్టుఁడై వృధగ దుర్గర్వాంధుఁడై కూటికెన్
మడిమాన్యమ్ములు లేని దద్దమకు నన్నప్రాశనం బబ్బుచే
కడు దొడ్డై పురుషార్థమొక్కొ ? యిది దుష్కార్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥

మ. గుడిఁ గట్టించుట యర్చకార్థమయి లిక్కుంగల్లు సత్రాదు లి
క్కడ వర్తించెడి హాలివాండ్ర కగుచో గర్హ్యమ్ము లైపోవె ? యీ
గుడుబాన్ సత్రములు॥ భవత్ప్రభుత యీకుగ్రామమం దెట్టులో
చెడి పాపమ్మును పృథ్విచేయఁదొడఁగెన్ శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 185

మ. ఎఱుగు స్నేమది యర్చకుండు గుడి కీ యే జాగ్రసి సత్రానకుం
గరముం ద్రోహ మొనర్చు దొంగ లని; యీ కష్టాత్ములొ నై చి యీ
దురితమ్మందునఁ బాలు పందిరొను నీతోనెంతగా నే నిటుల్
మొఱపెట్టంగల? దొంగలొ గుఱిచియా? మోమోట మల్లేశ్వరా॥ 186

కా. సత్ర మ్మంచును బాప మే యతిథియో సాదమ్ము నాసించుచున్
గాత్ర మ్మెల్ల శ్రమాంబులన్ దొరఁగి రాఁ గష్టాత్ముఁడీ తుల్వ యే
మాత్రమ్మున్ దయ లేక కాలు లఱచున్ మర్యాదకున్ దక్కి; యీ
సత్రమ్మక్కట ? వీని యబ్బ భనమే చరించు మల్లేశ్వరా॥ 187

మ. కనరాఁ దొక్కటఁ గానవచ్చినను దుర్గర్వాంధాముం జూపు ని
స్వనముల్ నించును చుప్ప తీయఁ డదియన్ సంభూత మౌచోఁబదా
ర్థనిరాయమ్మిడ కేడిపించు నిఁగ సర్ర మ్రొందు కీ యూర దు
ర్మనసుం డీ చెడు గాహరించు పని కేర్పాటొనె ? మల్లేశ్వరా॥ 188

శా. ఎన్టేటుల్ తలక్రిందునేనెడి దివా న్నీమంతులన్ దిట్టు ను
త్కృష్టుల్ మేటికిరీటము ల్లలరు గాసీవారియం దెందు నీ
కష్టాత్ముం దొనరించు పెక్కొకటియున్ గన్పట్టఁబో దీ కుల
భృష్టుం దెందుల కింత మిట్టిపడునో ? వాక్రుచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 189

మ. ఒకలేశమ్మును సర్రముంగుటిచి వీఁ దొప్పండు కష్టింప వే
తొరచోఁ గుక్కయుఁబోరఁ బాటుపడు నే యొక్కంతయో తెచ్చుచో
సకటాఁదీనికి నిచ్చు జీత మిది యేలా జీర్ణమౌచున్నదో?
సకలజ్ఞుండవు నీ వెఱుంగవలె విశ్వత్రాణ ? మల్లేశ్వరా॥ 190

శా. ఏతాదృక్కుజనాగ్రణుల్ గలరు మాయీ యూర నీ లెంకయా
యీ తుంటర్లకు నేత నిన్ గుఱిఁచి యేరే నింత మాటాడనీ
కోతుల్ బూతులకుం గడంగెదరు కన్నోపీవు దుష్టాలపుం
జాతుర్య మ్మునుకోవలెన్ భవమిపేక్షబుద్ధి మల్లేశ్వరా॥ 191

మ. తన దుస్తంత్రము సాగుపొంచె నొక బృందం బుంట యావశ్యకం
బని హేయాన్నము గుడ్చె నర్చకుఁడు మా యజ్ఞాత్ము డ్రేరేచి య
ప్పనిచే వీఁడు గళంతి యయ్యెనివు డప్పావమ్మునన్ వీని ద
ర్తన సర్వమ్మును పాదువారినది తత్త్వంబింత మల్లేశ్వరా॥ 192

మ. సరిగా దేవునిఁ బూజనేయు మిపసాక్ష్యప్రీతియల్ మూని పూ
జరిపై గ్రామపునఃస్థుతిం గొనుము దుశ్చారిత్రముల్ లోకులె
న్వరికిం గూడవు నాఁగ నాపయి వృథావైరమ్ము వీఁ డూన దే
వరచిత్తమ్మున కంతయున్ విరచమే వా దేలఁ మల్లేశ్వరా॥ 193

శా. సెపై నీ కవనంబు చెప్పువనికి స్మరెంత సైరంప కా
లాపింపకా దొడఁగెన్ దురుర్తుల ననున్ లక్ష్మిమ్ముగాఁ జేసి సం

తాపింపం బనిలేదు దీనికయి నీ తత్త్వం బెఱుంగున్ మహా
పాపాత్ముం డల వాడునే నెఱుంగమిన్ జాగ్గింతు మల్లేశ్వరా॥ 194

మ. పొలమంచుండినయిట్టి నాపయి నెటో పొల్పెం గదా ? కేసు, దు
ర్బలచిత్తుండు త్వదర్చకుం డది యథార్థం బొనా కాదో ? విని
ర్మలచిత్తుం డధికారి నేర్పె నిరియే ప్రామాదికత్వముమై
దెలియం జాలక యున్నఁ జి క్కగునుగాదే! తండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 195

మ. ఎవడో డ బ్బిడి తద్దినమ్ము గొనె., నం చే విందు నప్పొల్కి నీ
యవివేకుల్ చవి గాని వ్యాజ్యముల ద్రవ్యం బిచ్చి కైకొంచు దు
ర్వ్యవసాయమునకున్ గడంగి దురుపాయవ్యాపృతిన్ జక్కిని
న్నవమానింపఁగడంగినా రెఱుగు మయ్యా ? దేవ మల్లేశ్వరా॥ 196

మ. తన గిన్నెం బరమాన్న మొక్కఁడు దినం దా నల్ల యవ్వని పా
త్రును భక్షించె నఁ దెచ్చియో యొకఁ డమేధ్యం బైన దుర్వస్తువా
ఘనునిన్ బోలిన బ్రహ్మబంధు వొకఁ డీ గాగ్రిమానకున్ ముప్పు చె
చ్చెను దావృక్కృతి చేసి వీడడచె నీ శ్రేయము మల్లేశ్వరా॥ 197

చా. దీపం బేటికి రాత్రి రాతి కని వాచింపన్ మొదల్పెట్టు దు
ర్ధీహృత్తుల యాజమాన్యములు నీ దీనస్థితిన్ బాపఁగా
నోపం జాలవ; యా స్థికసగ్రభుని వేటాం చొక్కరుం బట్టి యీ
లోపమ్మున్ నివరించుకోఁగ మది నారోచింపు మల్లేశ్వరా॥ 198

మ. తనపైఁ గాళ్ళను సాచు సాహెబు నెఱుగ్ దాఁగొట్టఁగా లేక త
న్ననిశమ్మున్ గడు భక్తితోఁ గొలుచు నయ్యాసాదిఁగొట్టెన్, భవ
వ్వనితారత్నము సివు సట్టులనె యిప్పట్లన్, బ్రవర్తించినీ
పనికై యా స్థితి నాశ్రయించుటె మహోపాయముమల్లేశ్వరా॥ 199

మ. ఉదరమ్మున్ మఱి యొంచు రెంటికొఱకే యుత్పత్తి, యీ రెంటికిన్
సదుపాయము ఘటించు టన్నదియెమోక్షం" బంచు వాచించు శో
చ్యదశోపేతుల యాజమాన్యములు నీ యైశ్వర్యము నిల్పుఁగా
నెద నూహింపవ, యా స్థితిన్ పెదకిదొ మీపైని మల్లేశ్వరా॥ 200

మ. భగవంతున్ యజియించు పెల్లరకు సంపన్నంబ, యట్లావరిం
చి గడింపం దగు భాగ్యమే ? మది సరశేయ స్పటల్, సేయకుం
డఁగఁ దిన్నన్ బెఱవారు దూఱ, రిక నిన్ దక్కంగ నీ యర్పకుం
డొగి మెక్కన్ బరు లొప్ప రియ్యది మహాయోగంబు మల్లేశ్వరా॥ 201

శా. ఈనీచాతి వినీచవర్తనుఁడు మా హీనాత్ముఁడుం గూడి యె
ఱ్ఱేని న్నా కవతారమున్ సలుప నెన్నేనాళ్ళు యోజించి యే
యోనిం గూడ జనింపరాని యొక దుర్యోగున్ జహన్ రా యనం
గా నొప్పందగు వానిఁ గైకొనిరి కుక్కంబోలె మల్లేశ్వరా॥ 202

శా. ఈ నిర్భాగ్యున కస్మదీయ గృహసామీప్యమ్మనందున్న దం
గానీక మ్మఖిలమ్మును సడిలి పాడై యున్న యిల్లొక్కఁ డ
ద్దానిన్ వీనికతానఁ గైకొని స్వయంత్రంప్రమ్ముమై రాగి యే
గానిం గాని వృధావివాదము లకున్ గాంక్షింతు మల్లేశ్వరా॥ 203

శా. జాతీన్ మాలలుగా జనించయును విశ్వాస్యుల్ గలా రెండు మా
యీ తుచ్చుల్ ద్విజ లయ్యు సర్తనమునం దే మాలలుం బోని టు
ర్నితీన్ జూపుట వీండ్ర పట్ల మదిలో నే నెంతు వవ్వై చనన్
జాతుర్యమ్మున వీండ్రి డగ్గలుం బాసన్ గొండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 204

మ. ఒకచో వీండిరి డగ్గలుంగ మది కెంతో యేవమై యా పొలం
బొక సచ్చూరిన కమ్ము టీ వెఱిగియే యున్నావు నేఁ డింటి పగి
క్కకు రాఁగాఁ బ్రయతించు వీంకృకపటాభుమెట్టిచో చూడు మీ
యెకసక్కెమ్ములె వీండ్ర పొం గడఁచుఁ జూమ్మి నమ్ము మల్లేశ్వరా

మ. దరిగా రా వెనుకంజ వేయ చరికే తా వచ్చు చందాలు మా
దిరిగా దై వహతాయతుల్ రిపులు మధ్దేహాంతికస్థులం
బరుమన్ బొచ్చిరి సత్కవిద్విషులు పిఁద్రాములముఁ బ్రుక్కియు
క్కటి మద్యాణికి వన్నెపెట్టుటచే కావచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 206

శా. అందుం చూలుపుణాగ మొక్కనది యన్యం బన్యదీయంబు దా
నం దూర్చేమన మందభాగ్యులు గొనిన్ యత్నింతు రీ భాగమే

చెందున్నాడుగృహాన కక్కతననే చీవాట్లమారుల్ వృధా
చిందుల్ దొక్కికొనున్ దలంచుచి యే చే బొచ్చా మల్లేశ్వరా॥207

మ. తమకుం దగ్గఱయందుఁ బడ్యరది యద్దానిన్ దిగన్ ద్రావి నూ
రమునందున్న ప్రదేశమున్ గొని ననున్ వాత్సుల్ మఱిమేని జే
య మదిన్ బొంగెన రంబః గ్రామమఖిల“మృత్యోఃపృథావీంధ్రువ
స్మముగాఁ బోయెద”రంచుఁ దిట్టినను లోజు కేది మల్లేశ్వరా॥ 208

శా. “ ఈ కుంకవృలు చెళ్ళపిళ్ళకవి నెంతేఁ గుర్ధుఁ గావించి త
త్రాకట్యప్రతిమాన వాగనిహతిన్ భగిష్టాయతిశ్రీకులై
దేకన్ జొచ్చి” రటంచు లోకులనుచో డీర్చుచు వాటింపు మో
శ్రీకంఠాః యది గూర్చు గామమునకున్ సేమము మల్లేశ్వరా॥209

శా. చెప్పల్ కాళ్ళను దాల్చి రెల్లరును వానిన్ గోచ రాఁబోయి మా
మొప్పెల్ వానినినోచఁదాల్చెనరు నో రూఱియింప నీకన్న మా
యప్పావే తొర రేరి? వీండ్రన నమేవ్యంబంచు లో నెంచువా
రి పూర్వానులు నీకుఁ దప్ప దింక నీ యేవంబు మల్లేశ్వరా॥ 210

మ. వెలి య న్నారకమందు గూలిరి పృథావేశముమై మీచుగి త
త్కలుషాసన్ బడి మగ్గు పీఠలఘున్ గామింబు చేపింపె న
వ్వల నీ యయ్యల కంకురిచినది నాపై నీను తచ్చేష్టలే
కలికే నాకలి గొల్చి వీండ్ర నడఁపంగాఁ జొచ్చె మల్లేశ్వరా॥ 211

శా. పాపాపకరణాభ్యరోగమునెడన్ బాపవ్య ముండెన్ గవి
బ్రాహ్మణుండెను వీం డగ్గడంగుటకు నీ సాహాయ్య మింకేల? ద
వ్వైపో నుండిరి కూడు గుడ్డలరు తథ్యం బింత నీ సాయమున్
బాగిపోచో నది శీఘ్రికాలముననే పారిప్తించు మల్లేశ్వరా॥ 212

మ. ఒకచోఁ దప్పిరఁ దప్పు నీ యశికదృగ్యోగంబు వేతొక్కచో
వికలం బై చనుఁ గైటభద్విడరి యావేశంబు సత్కావ్యకృ
త్రకటానర్గళశాపచాపగళిత బ్రహ్మత్రుమంత్రాక్షరం
బెకనక్కెమ్ము లడచి చెంపలను వాయింపించు మల్లేశ్వరా॥ 213

- శా. పంచత్వమ్మును వీండ్ర కి మ్మనుచు నిన్ బ్రార్థింప నేమంటివా ?
 పంచత్వ మ్మని వీర లేపు రగుటన్ బ్రాప్తించె జన్మాననే
 పంచత్వ మ్మనఁ జాపు నౌ నదియు సంపన్నుంబ యెట్లెన్ను : బల్
 కించఁ గూర్చువెలిన్ జలింపకయె యున్కించేసి మల్లేశ్వరా॥ 214
- శా. ఎంచన్ బంచత గూర్చునీతి యొకయింతేనిన్ గనన్ రాదు య
 త్కించిన్ జ్ఞానము లేని శుంథలకు నాకించన్యమే జ్ఞానమున్
 గాంచన్ సాధన మద్దియే ప్రకృత మీ కంతోష్టులన్ జేర్చి దు
 శ్శంచవ్వర్తన మాఁగఁ గోర్కె యిదియున్ సాధ్యంబ మల్లేశ్వరా 215
- మ. ఒక గవ్వేని గడింపఁగాఁ దగిల వాఁ యొక్కండు సోదర్యపం
 చకమందున్ గనుపట్టఁ దున్నధిర మూఁనన్యంబు దుర్వంచనా
 పకృతిప్రాప్తము గాన నట్టె సునిఁగెన్ భావ్యంబు దారిద్ర్యమే
 యొక నీ కీకృతియందుఁ గట్ట మని లేనేలేదు మల్లేశ్వరా॥ 216
- మ. గరువంబున్ నడలిండుఁ గామము నడంగన్జేయు వాచాటతా
 భరమున్ దించు విధేయతాగరిమమున్ బ్రాపించు నాత్మీయను
 శృతితంబున్ గనఁజేయు జాడ్యము నశుచన్నైర్చు దారిద్ర్య ము
 ర్వర నీ యౌషధ మెల్లరోగములు వాపం జాలు మల్లేశ్వరా॥ 217
- శా. దారిద్ర్యమ్మునఁ గాని చక్కఁబడ రీ దర్పాంఘ వీ యోగమున్
 బ్రారంభించియె యున్న దిందుకుఁ గృషిప్రకృంతియే సాక్షి మ
 ద్వైరోదారకవిత్వమున్ ద్యదురుతోపస్పార్తియున్ రెండిటన్
 జేరంగఁ బని లేదు చూచెదు మదాశీశ్శక్తి మల్లేశ్వరా॥ 218
- మ. కృషి దుర్భిక్షమడంచు నంటయు నిజంబే కాని యీ శుంథలీ
 కృషిపల్లం చెడి దిచ్చమెత్తికొను మాటే నిక్క మేనాఁడు ఏ
 ర్కృషి కిం బూనిరౌ నాఁడె బోదెకలహం బేర్పడ్డ దామీర నీ
 భిషకంబుల్ వెనఁ గూయుకూఁత లవి చెప్పన్ రోఁత మల్లేశ్వరా. 219
- శా. బాగుం గోరిన కార్య మెయ్యదియు దుష్ప్రారంభి గాఁగూడ దే
 యోగో య ట్లగు నేని దాన నగు నీ యోగ్యేతరుల్ దుర్వచః

ప్రాగల్భ్యమున బోదె కట్టువడి మద్వాగస్త్రపై శ్వానర
శ్రీ గగ్గోల్వడి బెండువారి రవి యే చేబొత్కా మల్లేశ్వరా॥ 220

శా. కాడిన్ పీండు బుడానఁ దాల్చిపపుడే గర్వాంభరముమై
గానం గూరిరి బోదె కట్టువడి నన్ గారుల్ పృథా దానిచే
మాడెన్ మోరలు దానిపిమ్మట మహామాస్వర్గపర్యాప్తికృ
ద్వీరదారకపంత్రిబాహ్యకత చేరెన్ వీరి మల్లేశ్వరా॥ 221

మ. పరమామేధ్యకదన్నభక్షణము సల్పంబోపుటన్ పీండు బా
హు రై రిప్పుడు వీండ్రకౌంప కెవఁడో హీనుఁడు దక్కంగఁ బో
వరు కుట్టల్, న్నకృతాను మీ జ్ఞెదురఁగా వైరముమై న న్నెబో
చెఱుపంజూతురు తమ్ము నెల్లరును నిష్ఠేవింప మల్లేశ్వరా॥ 222

శా. దారిద్ర్యం బన వేతె యున్నదియె నింద్యం బైన మిర్వృత్తియన్
గారాగరముఁ జేర్చఁగాఁ దగిన దుష్కార్యములున్ దుష్గుణ
స్ఫూరోదారత దుర్వచఃప్రకృతి దుస్తంత్రములుం గార దు
ర్భీరమున్వర వీండ్ర నిల్గతఁచె నుద్రేకించి మల్లేశ్వరా॥ 223

శా. దారిద్ర్యమున వేతె యున్నదియె వివ్వద్వేషవిద్యాబహి
ష్కారప్రాప్తినికృష్టదేవలకనిస్సూరోక్తిసంకైరో
రాధ్యాత్మగురూత్తమాం ఘ్రిముగళస్వార్థమున్ తర్క దు
ర్వారం బయ్యది మున్న పైఁబడియె నిర్బర్ణింపు మల్లేశ్వరా॥ 224

శా. రుకష్టాత్మల భావికాలగతి కీ వే మందుదో రాని నీ
వేకాలమున నెన్నడుం గనఁగఁబో వీలాటి దుర్బాధులం
దాకిదొడ్డిగ వీండ్రు గైకొనిరి సూ ? మాహాళాళాగృహం
వీ వార్యంబును నైఁచు నీ సహనమే హేయంబు మల్లేశ్వరా॥ 225

శా. ఆయుర్దాయము నాకు దీర్ఘముగ నీ ఎర్పించియే యుందు రే
దా యీమాత్రమి చాలు నెక్కడికి నీయాళాపిశాచము లి
శ్లే యుండున్. బని యొక్కఁ డుండి నిను నే నిప్పట్లఁ జార్చింతు దీ
ర్ఘాయుర్దాయము దానిఁ దెచ్చెదను నీ వాలింపు మల్లేశ్వరా॥ 226

మ. వృథగా సత్కవిపైఁ గారు తమకెంతే శ్రేయమున్ సారెఁ గూర్చు
ధరాదేవతపైనిఁ గాదు గురుపై జువ్రొక్కిమన్ పలుకుదు
వృథగాముల్ గను దుర్గతుల్ సకలమున్ సాక్షాత్కృతిన్ జేసికో
నభమద్విద్వధితుండు వీఁ డడిగె దీర్ఘాయుస్సు మల్లేశ్వరా॥ 227

శా. ముఁడాకొడుకులు తీరి కూరుచుని తమ్ముం దామ పెళ్ళిసపుం
గుండానన్ బత నెట్టుకోఁ నుంచి రీ కుకల్ స్యకా ముమ్మిటుల్
పండ్లన్ బాటఁగ నన్నవస్త్రములకుం బద్దపుగా నూరి కొ
క్కండై పోఁగల రీపు నేనును గనంగా నమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 228

శా. “అహూ? బువ్వయు నయ్య? బువ్వయును”నై యాత్మీయ సావప్రవా
రమ్ముల్ సారెకు జ్ఞప్తి రా నవయు దువ్వ్యాహారముల్ వీంప్రు క
ర్ణమ్ముల్ సూడఁగ సాఫలర్ గురిచి మీఱుం బిల్కుచున్నారు దౌ
ప్త్య మీ వే మని చూచి నైఁచెరవో? యన్యాయంబు మల్లేశ్వరా॥ 229

మ. గురువుల్ తెక్కయె లేదుసాఘ్య లనినన్ గోబర్ వెసన్ మీరుకు ర్
పరిశీలించుట లేదు ధర్మపరులన్ బాపమ్మె యర్హమ్ముగా
నరకంటే పర మంచు చున్నఅకమై నానాటి కీ దున్న లే
దైత ప ర్తింతురు వీడ్ర) కేగతియొ? అండ్రి? తెచ్చి మల్లేశ్వరా॥ 230

శా. ఈ రండాకొడుకుల్ మదీయధరమై యేర్పడ్డపద్మమ్మునం
దారూఢ మృగు వస్తుజాతమును వీడ్ర)బ్రేము యార్జించిన
ట్లారంభించిరి యాత్మసాత్కృతికినై యాయుస్సు క్షీణించియే
యీ కాడి లొసరింపఁ బూని రిటు రుష్కృత్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 231

శా. ద్రవ్యం బిచ్చితిఁ బత్రమున్ జరిగెఁ దత్సన్మంబు నావయ్యె నీ
కవ్యగ్నిప్రవిలుప్తనావిగతు లే కరాననో వానిలో
సువ్యక్తమ్ముగఁ జొచ్చి వస్తుతతిఁ గొంచుం బోవుచున్నారు హం
తవ్యుల్ కాక మ తెట్టిదో? నొడువుమా? తద్ధ్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 232

శా. హంతవ్యత్వము వీండ్రకర్మముల సిద్ధాంతమ్ము గావించి పై
గొంతుల్ నొక్కెదో? యన్నవస్త్రములకున్ గో వొందఁగాఁజేసెదో?

చింతన్ దోసెనొ ? దుగ్గులన్ సలిపెదో చేట్టాడె వాటించెదో ?
యంతమ్మే ఘటియించెదో సయపు నీకైనటు మల్లేశ్వరా॥ 233

శా. రాముగ చొక్కఁడు భీముఁ చొక్కఁడు సూర్యుఁడొక్కఁడు వాగని
ప్రామాణ్యముగలట్టి సర్వపులు తత్త్వాగల్భ మిప్పట్ల యి
ర్దీముగ్ధునిపదోవ్యమప్రసన్నమై దీపించు మహావక్కునం
దేమాత్రమ్మొ ప్రపిష్టమై సలుపుఁగా కీతప్పు మల్లేశ్వరా॥ 234

శా. పందిం దింటివి నీవు పందలను నే భక్షింప నున్నాడ నీ
కందు బయ్యెను బందిఁ దిన్నతన మాచూర్తిల్లకట్ట మొగిన్
బందిన్ మెక్కిడి నాకు వ్రాత్యతయు నస్వర్థముగాఁ జెల్ల దే
మందున్ నైతము పందిలన్ దిన కెవో మ్రుందింతు మల్లేశ్వరా॥ 235

శా. “దుర్మార్గుల్ విన రేమి నేకు” మని శూద్రుల్ బ్రాహ్మణుల్ సర్వులున్
మర్మం బుచ్చిపడంగ నాడగ నొగిన్ మూయిం టికిన్ బందులన్
దుర్మోదమునఁ దోలు వ్రాత్యుల నెటుం ద్రుంగింప లేకున్న నా
పే ర్మాచ్చే రిడికొందుఁ జూచెదపు నాపేర్వాని మల్లేశ్వరా॥ 236

శా. పందిన్ మధ్యహాసీమకుం జొనిపి యే పందన్ బ్రయత్నించు న
ప్పందిన్ మత్కవిశాస్త్రసాతమున ము ప్పందింప నుండింతు నీ
విందున్ సాక్షివి నే నిమిత్తము కృతాంతేచ్ఛావకుం దొచు న
మ్మిందుండే యిటు మ్రిందుచుండె హతదుర్మానాన మల్లేశ్వరా॥ 237

శా. పందుల్ సర్తవిగేహమున్ జొరఁగఁ దోసెవన్ నీసి పెల్లుబ్బున
ప్పందిన్ దైవముపేక్ష నేయునె? తదావాసమ్ము గోమాయు గో
వింద ధ్యానపరీతమున్ సలుపదే? విశ్వేశ ? నీవందు నా
నందమ్మొప్పఁగ నాట్యముల్ సలుపవే? నానాట మల్లేశ్వరా॥ 238

శా. పందిన్ మత్పరిపంది మధ్యహా సమీప స్వైరసంచారిగా
మందాత్ముండొసరించె గోడయిడికో మానున్ దొసంగిది ము
న్ముందీ పందగృహంగణమ్ము నెడకుందోతెంచు గోమాయురా
ద్భృందాక్రందన మీయఁగవలెఁజుమ్మి ? వచ్చి మల్లేశ్వరా॥ 239

- శా. పందిన్ దోలియుఁ గుక్కలన్ దరిమియుం బాపాన్నముందిన్నయా
నిందఁబాసి మదీయ పంక్తికడతే నీచుండు రా నేర్చునే ?
పందిన్ జేర్చిన నొప్పినన్, సుజను లిప్పందన్ దరిఁజేర్చఁగా
సందీబోరిది నీచునంబు నెఱుంగున్ సర్వము మల్లేశ్వరా॥ 240
- మ. అమల పందికిఁ బందకుం గలుగు నీ యాభేదిమున్ సర్వముం
దమడెందముల గురైఱుంగుమరు. పందన్ బందికన్న స్మిక్త
ప్రముగాఁ జూతు మిద్విసీతియును దచ్చాంతిప్రకారము త
త్క్రమవర్తిత్వముపంద కెట్లలవడంగా నేర్చు ? మల్లేశ్వరా॥ 241
- మ. బలసంపన్నత ఛాతలమ్మఖిలముఁ భస్మము గావంపఁగాఁ
గలదయ్యున్ బసిబిడ్డ బెడ్డవిసరన్ గంపించి ఏవ్వేగుఁ. ద
ల్పులు గొణ్ణెములుసుగ్గునేయఁ గలదై లోఁగాంకియట్లేగ దే
యలఁతుల్ పందిని బందగాఁదలఁతురయ్యా ? దేవ ? మల్లేశ్వరా 242
- మ. విరుగుంబాటుదనముచే కొదిగియే వీధీప్రదేశము నం
దిగున్ దేవుఁడొసంగినట్టి సడకేదికై ప్రపర్తించు, పం
కరగాఁడింకరగాఁజరింప దెఱుంగుగానేర్చు నాత్మీయ దు
శ్చరితం బెల్లను బంది బందికిది పూజ్యంబయ్య ? మల్లేశ్వరా॥ 243
- మ. వెలినుండందగునాత్మ మశ్చరిత మేవిజ్ఞుండెఱింగించెనో
కలకాలమ్మది యదై యుండెడి బహిష్కారమునందుండి యు
దెలియంజాలక మేరమీటి కడు నుద్రేకించెడిఁ బంద, పం
దులకుం బందల కెంతయంతరమొ ? కన్గోపయ్య మల్లేశ్వరా॥ 244
- శా. మ్లేచ్ఛుల్ పందినభాకరించెదరు, తన్మేదోపసా మాంసముల్
స్వచ్ఛందముగ బాహుజుల్ మొగలు భోజ్యంబంచు భక్షింతులల్
తుచ్ఛుల్ పందల మాంసమా ? తినరు వ్రాత్యుల్ సావ, నేనున్న నే
తిచ్ఛీలంబతినింద్యమౌటయె నిమిత్తంబందు మల్లేశ్వరా॥ 245
- మ. ఇక భక్తిత్వైతదన్యతా విషయ మందేమాత్రమునలేదు పం
దికి సందేహము, పందకన్న ; నదిమున్నే సర్వత భూస్యమీ

యెకనక్కెమ్మల మొప్పెక్కి నియతి లేకే పంక్తిబాహ్యత్వ నా
రక కూపస్థితి దద్దునార్పటులు సంప్రాప్తిచె మల్లేశ్వరా॥ 246

శా. శ్రీరామాధవునంతవాఁడు జనియించెన్ బందిగాఁ బందగా
నేరామాధవుఁడేనిఁ బుట్టెనొకొ ? యాయీకారణమై మహా
దారంటొగద ? పంది ? దానినటు మధ్వామాంతిక్ష్ణముగా
నారందోలిన పందకే నతులి వే యర్పింతు మల్లేశ్వరా॥ 247

మ. చదువున్ సంధెయులేని దుర్బగులునిచ్చల్ పండులన్ వోం గా
డిదలన్ గాచి కుటుంబ రక్షణమెటో డేకింతురీ కుంక రీ -
వదరుంబోతులు భావిదుర్గతికి నైవక్రించుచున్నారు, త
ప్పుదు కర్మంబునుబట్టి బుద్ధియిటులే వక్రించు మల్లేశ్వరా॥ 248

శా. కాకున్నన్ చెడువృత్తిలోదిగి కడుంగంకోష్ఠమై గర్భ వా
సీరాముండయి బ్రాహ్మణస్వహరుఁడై జీవచ్ఛపంబైన యే
కాకిన్ బూజరివాని నూత్రగొని తత్కాపబ్యమున్ గానగా
లేకే లేకిపరుల్ పొనర్తురటె వాళిన్ మాలి మల్లేశ్వరా॥ 249

శా. “దేవస్థానపు హాలుసున్న”దని ముందే చెప్పితిఁ మీనిదు
ర్భావంబున్ గని యొక్కొ యయ్యది యెటో బల్ మి త్తిగామాటి రే
పేదీనిఁ గబళింప నున్నదట ? నీరేమిఁద దీపాది స
ద్భావం బబ్బంగపచ్చనంచు మదిలో భావింతు మల్లేశ్వరా॥ 250

శా. దేవస్థానపురాలు నెందులరయా ? దేవేశ : నీవీ చెడుం
ద్రోవల్ ద్రొక్కెడి నీమ సర్పకుని దుర్దోషము సర్వము నీ
భావంబందు నెఱింగి యుంటివిగదా : పండ్లుడఁగాఁదన్ను చో
నేపంపుం బసులాఁగితిన్నఁ బడఁడే ? యీకూళ మల్లేశ్వరా॥ 251

శా. విప్రస్వాపహృతిం పొనరెను గదా : వీఁ డిట్టిదుర్మార్గు నీ
యప్రాశ్యున్ జడు శిక్షచేసితివె ? యన్యాయముపేక్షింతువే ?
“విప్రస్వం పిషముచ్యతే” యనునుడిన్ వెఱుల్ ప్రిసంగించిరే ?
క్షిప్రంబీ చెడుగున్ హరించి నుడి వానిన్నిల్పు మల్లేశ్వరా॥ 252

మ. తనమితుగ్రిండగు నీదు లెంక ద్విజవిత్తమ్మున్ హరించెంగదా ?
యని మా కుంకయు నట్టి పున్నెమునకై ద్యానించి తావెట్టి బా
పని సాద్విన్ విధవన్ స్వశక్తిసెటులో వంచిచె నీ యర్జురన్
గనుచుయ్యా ? యనలాక్ష ? కన్దెలుచి వేగంజాగ మల్లేశ్వరా॥ 253

శా. నేఁ దిన్నట్టి పదార్థ మర్చకున కెందేభోజ్యమౌనంచు నీ
వాచం దొక్కొ ? భుజించితీపు విసమున్ భర్తించె బ్రహ్మస్వ పుం
జేసున్ మెక్కితివాక్కొ ? యియ్యది యెటుంజీర్తింప దిల్లంతటన్
బోదామూలము శుద్ధిచేసి విడుచున్ బో ? చూడు మల్లేశ్వరా॥ 254

శా. గోవుల్ పూజ్యములంపు రొగద ! మహాకూరాత్మకుల్ వీండ్లు చ
ర్పా వేశమ్మునఁజేసి మామక గవిన్ వ్యాజమైచో పొయ్యచున్
భావిస్వీయగతి ప్రితోధముగా బాధించి నోరెండి వా
పోవన్ జేసిరి చేటుకాల మిదియేపో ? చూడు మల్లేశ్వరా॥ 255

శా. చేటుంగలమెరకయున్న వృథగాఁ జియ్యెక్కి చండాల పుం
గూటిన్ మెక్కి బహిష్కరింపఁ బడి సద్గుర్వాగ్రహగ్నిచ్చుట
ద్వాటిన్ మ్రగ్గడి దుష్ప్రయత్నములుసల్పంగాఁ బనేచుయ్య ? నీ
నోటంబబ్బాము హేతువున్న విని సంతోషింతు మల్లేశ్వరా॥ 256

మ. పరమాపాత్రులపల్ల గ్రామము వృధాపాడెచునుండంగ నీ
పరరే యెందు కుపేక్షచేసెదవా ? దేవా ? సుంతవాకొమ్ము సంత
సరణఁబెట్టులొయిఁది కొంచును దురాశాచూషితుల్ రాని స
చ్చరిమల్ వీరల గోల కోర్వగలరే ? చర్చింపు మల్లేశ్వరా॥ 257

శా. దాసీరండకుఁ గొంపఁ గట్టుటకునై తానీమ పూజారి ని
శ్వాసమ్ముల్ బిగఁబట్టి తప్పుసుడులన్ సంతానవంతున్ దుర
భ్యాసం బెందునులేని గేస్తునెటులో వంచిచి యన్యాయపున్
దాసున్ జేసి మదాగ్రహగ్నిదరికిఁ బిప్పించె మల్లేశ్వరా॥ 258

మ. చెడుదోధల్ పొనరించుఁ గార యలదాసీభర్త, సంపూర్తిగాఁ
జెడియేయుండె స్వయంకృత ఘములచే శేషంబు చుచ్చాపపు

స్నుడులం దీరెడిఁగాక. గేన్తితఁడు మందుండొచ్చు మచ్చాపపున్
బడబాగ్నిం బవనెంచ నేమిటి కయా భావింపు మల్లేశ్వరా॥ 259

శా. పిల్లలన్ జెల్లలు బోలఁడుండి రెటులో బీదయ్యు సంసారమున్
జల్లన్నెట్లుచునుండె బందుగులలోఁ జాలన్ దలన్ వంపు సం
ధిల్లన్ వంశము పొల్లుగాఁ దుదకు నంతే వాసులున్ మోరపైఁ
జల్లన్ దానెటులీ గృహస్థు చెడు కర్ణంబూనె మల్లేశ్వరా॥ 260

మ. ఇసిరో ? యే మొగమొచ్చు బందుగులమో మీతండు వీక్షించునో ?
పసివాడో ? పసరందొ ? లేకునికేదాఁ బాషాణమో ? కాదు మా
నిసియై సత్కవితేతి సొమ్ముఁ గొని దుర్మితన్ బ్రవేశించి యె
ట్లు మరుల్ వాయకనిల్చి యుండఁగలఁదొడ్తో ? పీఁడు మల్లేశ్వరా 261

శా. అన్నమ్మున్నను లేరయున్న మునుపే యన్యాయపుం గల్పనన్
పన్నన్నేర్చిన దుర్బగుల్ జనులలోఁ బ్రాదుర్బంబుందరి
ప్రన్నన్ జెన్నటి మూఁక పెచ్చుపెరిగెన్ హా ? గామిమిల్లాడి యే
తెన్నుంగానక నిన్నుఁదూతెడిఁ జామి ! దేవే ? మల్లేశ్వరా॥ 262

మ. పచటన్ జూచినఁ గూట సాక్షిగణ మెందీక్షించినన్ దుర్మచ
ప్రచురాహంకృతు, రెండు గల్గొనిన నుద్రావరంభు, రెంచాయున్
నుచరిత్రద్విధు రెండుఁగన్న గరుణాహస్యాత్మకై గ్రామమే
పుచెడన్ గేస్తురెటుల్ వసెంతురిచటన్ భూతేశ మల్లేశ్వరా॥ 263

శా. నోటం బుర్వులురాలు హఠాతలనుమందుండొచ్చు మాకుంరయే
లోటున్ లేనిమహాత్ములం గుఱిచి చేర్చిలున్ ద్రోలఁగాఁజేయు బల్
పేదెత్తెంజామి పీనిపోతరము స్వప్రీయమ్మనం జోలంబు
చ్చాటింపన్ దటియయ్యె నేమిటి పపేజెబుద్ధి మల్లేశ్వరా॥ 264

మ. పతితుండొ నలపాచ రాధముఁడు సంభాషించు నాయాయనం
గతపుంగూతలు వింటిదేకవిః తదాచారమ్ముఁ దద్దోషపున్
గతులు స్త్రీవెఱుంగంగ నేరమఁ బరాత్కారమ్ము గాదానన
హుతిగా నీయనలాక్షి రైకొనవిదేమో ? తెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 265

- శా. సీయాలెంకయు మాదు కుంకయును వానింగుక్తగాఁజేసి మే
మే యున్నారము పైనగూయు” మననాయీ సారమేయుండు స్వ
ల్పాయుష్కృత్యము కల్మిఁగూనెడిని మిర్యాహారముల్ వీనికే
పొయిచ్చిత్తిము చేసెదో? యెఱిఁగి సంభాళింపు మల్లేశ్వరా॥ 266
- శా. కేలన్ దర్భయమ్రొల నుప్పుయనుజక్కిన్ మూటనోటన్ మహా
ద్వేలంతో పొగచుట్ట ఘామము పయిన్ ప్రేలంగఁ బొరోహితన్
గ్రాయన్ వీఁ “చనిచూడ” దంటిఁగనినేఁ గారాను భూల్యములే
కొలిన్నాఁ దొదిగెన్ గడున్ మిగిలె నేఁడో? రేఁగి మల్లేశ్వరా॥ 267
- మ. తగు కూడ్రుల్ గలగ్రామమే యగునెశం చద్వైఖిన్ గాంచి “యా
నగుఁబాటున్నడకేఁడు నీకుఁగలపె న్నాయుంటిన్ గాకు నీ
తెగులెతే ముదిరెంజుమీ” యనుచునే దీమంతుఁడో మారవా
యఁగఁ దిట్టుంగద? యట్లుగామి నిటువీడల్లాడు మల్లేశ్వరా॥ 268
- మ. “మనకాతింగల దోసమున్ మనమె సంభాళించుకో యుక్త” మం
చును నేనించుక మంగులింప నది యాకుంతన్నకున్ ద్వేషముం
బెఱచెన్ మున్దటిగామి నోరుడిగి మాప్రేతన్న లిఘాఁతగా
నను వీఁడూరక తిట్టు వింటివిరదా? నాసామి మల్లేశ్వరా॥ 269
- మ. కలికీలాటి యధాగ్యులుండులె యలంకారమృతం చెంచితో?
యలతి స్త్రీచు జతున్ గణించుచుది సర్వాసమ్మామలచెంచితో
చలించింకాక చెతున్ దినంతటనె యాకుంకంచు రోనెంచితో?
తెలియన్తాల భవన్మనోగతము నోడేవేళ మల్లేశ్వరా॥ 270
- మ. బలుగున్ గాడిచ యర్చకుండిచుచు దీపమేని నాకంచులో
నలచిన్ బూని మబొర్కచోఁ జనుట నిందావంతయున్ నాను న
క్రొఁరేచిన్నిన రణ్యరోహిణము త్పత్కావ్యమృతం చంచుదో?
శిల శేషించెఁగదా? యదేయచు సీచేపెల్ల మల్లేశ్వరా॥ 271
- మ. మును చెల్లముగని చండినట్టి పొలువమ్ముంగాని చందానని
చనయమ్మున్ పనియందినట్టి లలయున్ పృథ్విమ్ముగాఁ దోపదో

యనఘా? యియ్యోక భూతపూర్వ పరిభాషార్థంబుతోడను జ
య్యన నీమంతగులన్ హరింపుమిక మాంధ్యమేల మల్లేశ్వరా॥ 272

మ. స్థల మెవ్వనిది యేని స్వీయమనియే తాత్పర్యమా వీడగ్రేతే
పొలమేనిన్ ఏమదేయబుంబు మదిలోఁబుట్టున్ సురాశాధరం
బిలసీలాటి దురాత్ములున్నయెవ గేఁస్తేలాగు వాఁగఁపురం
బెలమిన్ జేయగఁలాడు; తోర్దొకటి దిక్కేమాకు మల్లేశ్వరా॥ 273

శా. ఉండెన్ గోర్జను కాండమీఁజడులకే యుచ్చిత్య నీచత్వపున్
గొఁడబమ్ములు లేమి నయ్యెడల బొంతుల్ బొంకి చిన్నేతచే
దఁడింపం బడకెల్లా తప్పికొనుటే చిత్తము కాదేని యీ
బండల్ శిక్షితులయ్యు మానరు దురభ్యాసమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 274

శా. నాపై పీఠ్రాకతప్పఁ గేసిదిరిమున్ న్యాయంబె చేకూఱె నం
దీపాపుల్ చెడిపోయియున్ షరల నాయీపాఠశాలా గృహం
బూఁపన్ భొచ్చిరి దొడ్డికడ్డపడి యీ యుచ్చిష్టులన్ దోలఁగో
ర్తేపాటిం బనిగే యదియ్యెడల నీవేకోర్టు మల్లేశ్వరా॥ 275

మ. “ఇలమొండిన్ మగఁదేమి నేనెడిఁ” దగ్గిపాహీనున్ శివుండేమి దా
నలుపున్, నాపినియుంటిసామెత భవచ్ఛాంతి పరైరారమ్ము చూ
బలు నిర్లజ్జర దాసిన్ మిగులఁ దార్కాణమ్ముగాఁ దోఁచె ను
ర్లలితుస్విని నుపేక్ష నేయుట యనర్థంబయ్య మల్లేశ్వరా॥ 276

శా. ఏమాచ్రిమ్మును సిగ్గులేదనియె మా యీగ్రామ మిన్నిమితో
నే మాటేనియుఁ జెప్పఁగొంకెడిని నీపీహేతు వేచూపె దో
స్వామీ? వీనికి బుద్ధివచ్చుటెబులో వాక్రచ్చు రాకున్నచో
నేమన్నన్ గృహ మేధివర్గమున కేదీవారి మల్లేశ్వరా॥ 277

శా. నీదొక్కండవె శక్తియింపిడియను పీనిం గోర్తుకెక్కింపమిన్
జా? పిడిట్టులు నీపయిన్ దుముకు “నీచుల” డంచు లోనంచు పి
చేయెంటన్ జనునన్ సహించుబది నీచేకప్పు” నా నొప్పతిన్
చేవా? నామనవాలంబు ముద్రేనం బేర్చి మల్లేశ్వరా॥ 278

శా. ఊహం బేరును లేనిశుంఠఁ బరమాయోగ్యున్ జడున్ వీనినేఁ
గారాగరమునేర్పు పొంటెఁగడకున్ గత్తమ్ము నందున్రికా
ర్థాన బెట్టుక కోర్పు కెక్కునెడ దుర్వాదాపటల్ సూచి “నీ
నీ” రావమ్ములొనర్తు” రంచు మదిలోఁ జింతింతు మల్లేశ్వరా॥ 279

మ. ఆయయో? నిత్యము గంగరావులె గృహంబై వంటపూటించులే
శయ నీయస్థలు లన్న శాలలును నై సాక్ష్యంబై కూడో దురా
శయుఁడేమేని యొనర్చుఁగాక తనకున్ శాలంబై కర్తవ్య మం
చు యశోర్ధుల్ విధియింతురంచు మదిఁదోచున్నాకు మల్లేశ్వరా॥

శా. వాదే నిర్మునుఁగూర్చి పీఠు చెడుగుంగర్జమ్ములం జేసినన్
దామల్ వైచినఁ జేమమేసినను దుర్వాహారముల్ గిల్కినన్
బోడెన్ బూడ్చిన నేమిచేసిన “నదేపోని” మ్రొటంచేను దు
ర్వామన్ వీనిక్షమింతునే? యడఁపనే వైరమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 281

శా. ఏఁగోర్వెక్కుట యొక్కటే కడమనాని యొక్కచో వెంటనే
యీ గర్వాంఘని బూడ్చివైచుఁ ద్రుటిలోనే కోర్డు దుర్వాదముల్
సాగంబోవట “వీఁడపాత్రుఁ” డని నిచ్చల్ గోర్వెఱుంగుంజామి?
నాగంభీరత నీవెఱుంగుచుదియే నాకోకి మల్లేశ్వరా॥ 282

మ. అకలంకుండగు స్రెడ్డిశిష్యునికనిన్ వ్యాజమైదోపొల్చి యీ
సకలంకుండును వీనితమ్ములును నిచ్చల్ గొట్టఁగా నేడు పూ
నికమైనుండిరి యిప్పుడేనియు మది స్నివీదురాచారులన్
బెకలింతో? యిరిలింతో? వీండ్రదొసఁగుల్ ప్రేమించి మల్లేశ్వరా॥ 283

శా. అవిద్యార్థికి దిక్కునేనుగద? నాకన్నన్ మఱిన్నీవు, నీ
తో విజ్ఞాపననేయుచుంటి, నెటులో దుర్మార్గులం దోలు మ
య్యా! వేయండును నీకుఁగర్జములు లేపంచేననన్గాని యో
దేవా? యందిది ముఖ్యకార్యమని నిర్దేశింతు మల్లేశ్వరా॥ 284

శా. “గోవు” గర్భిణిఁ గట్టిపెట్టుటచి యాగోమూల మీచేత స
ద్భావుల్ చెప్పరటంచు ఛాతురిఁడనుటల్ తప్పంటి? నేనించు కా

చీవృద్ధున్ వెన మందలింపనియెడన్ దేజమ్ము చూపింతురం
టీవిడ్డూర మెఱుంగుమమ్ము ? పయినింకేమైన మల్లేశ్వరా 285

చా. నన్నున్ లోఁగఁగఁజేసి సంకరపుటన్నంబున్ దినన్ చేయఁగా
నెన్నోపాటుల కగ్గమైతునకు నాయుల్లంబు దొడ్డిన్ గొనఁ
గొన్నన్ యత్తుముచేసి నేఁగొనినపైఁ గాలందులోఁ బెట్టి యీ
కన్నుల్ గానని చేష్టలన్ సలుపుటల్ గన్గొంటు మల్లేశ్వరా॥ 286

చా. నాతోడఁ గలహించుటే తమకు నానందప్రదంబంట ? నే
సీతువృత్తులతోడ నేమొగముతోహీర్షి వీడివాదిండు; నీ
బూతుంబుంగలతోడనే మని గృహంబుంహూరి కూర్చున్న నీ
ప్రేతల్ రాతరుఁగాఁ దలంచి మఱియున్ వేరైగైరి మల్లేశ్వరా 287

మ. “వెనుకన్నూయియు ముందుగోయియుఁ, గదా? విశ్వేశ? నీవిందులోఁ
బనిసేయన్ వలె వీండ్రడంగవలె, నాపాండిత్య మిప్పట్లనెం
దునకుం దాఁ గొఱగాను, దుండగుల దుర్దోహమ్ములన్ మాన్పునే
ర్పును సీకేవివరింపఁగా పలయునే ? భూతేశ మల్లేశ్వరా॥ 288

మ. అనయమ్మున్ దనచేయు దుండగము లాద్యంతమ్ము సితోడ నే
మనవిన్ పల్పుటఁగూడఁగూడ” దఱు ? నామాటీపు మన్నింప వం
తెనుఁ బోతీగతి మావరియి, డనెడిన్ హేలాగతిన్ గారణం
బును గూడన్ పచియించె వింటివిగదా ? మూర్ఖుండు మల్లేశ్వరా॥ 289

మ. “వెలిలోనుంటి” పటన్న హేతువుననిన్ విశ్వేశ ? పూజింప క
వ్వలనెందోకల సీమలింగమును సంభావించి నానంటఁ యీ
ష్టలసవ్యాజము గారణమ్ముగ భవత్స్వాంతమ్ము నావిన్నప
మ్ముల నాలింప, దటంచు వాకొనెడిఁజూ? ముగ్ధుండు మల్లేశ్వరా॥ 290

మ. ఇటులబొంగునెకాని “యాయనముతోనే” మంచు సీపూరకుం
డుట, నేనట్టులె దోషియౌతనకుఁ గోర్టున్ జూపకే మిన్నకుం
డుట, భావింపఁ, డశక్తిహేతువుగ రెండుంఁగూడ లోనెంచు దూ
రటనంబున్ బచరించు వీనిమధ్యగర్వంబూడు మల్లేశ్వరా॥ 291

- శా. కొంప నిప్పిడుబొక్కలే కడమగాఁ గూశల్ దురంభముల్
పెంపున్ దెంపునులేక సల్పుచుఁ గడున్ బేదెత్తి యున్నారు నీ
జంపెందున్ దెగఁదెంపులేనిగతిగా సాగించుచున్నావు నీ
చుంపున్ దెంపునై కవిర్వమిది సాంబా ? చేప ? మల్లేశ్వరా॥ 292
- శా. రాచంబేనియుఁ జేయఁజాలని చుహాకంకోష్ఠపు బీస్సులే
యేచండాలమునేని మెక్కుదురుగా కేనెట్లు భక్షింతు నీ
సీచుల్ దానికి నాపయిన్ దెగుటకున్నేవందిరన్ గాని, నీ
చూచీచూడమిలేను జింతితెదనో శుద్ధార్థ ? మల్లేశ్వరా॥ 293
- శా. మొండిన్ భూపునికన్న గండనిగఁ జెప్పన్ లోకముల్ వానినె
వ్వండాఁగంగల డంటివేని నిజమే ఫాలాక్ష ? సీచూపురా
కుండెన్ గాని తరగ్గిమందున దురుహ్యుక్తిన్ బ్రసక్తించునే
మొండుల్ నిత్తురు బండలుందెవరు ? వమ్ముంగాక మల్లేశ్వరా॥ 294
- మ. “ఇటుపై శాస్త్రులవారి జోలికొగి జోనేపోము తప్పొక్క టి
ప్పటికిఁ నైపుఁ” డబంబు “వెంబడిగనే బండావారంభమే
మిటఁ జక్కంబడఁజోచురీ జడులు ? సామీ? నీమహోత్కృష్ట దు
ష్టు నిర్భూషున్ గగ్గిరుఘ్టుబలఁ దక్కన్ దెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 295
- మ. అపవిత్రాన్నము మెక్కనేల? “యదిహేయం” బన్నమాత్మస న
స్నుపరోధింపఁగనేల? మర్కవన విద్యోపాస్తికిన్ దొక్కినేఁ
డవలాపమ్ములుగూని దుర్గతికి దాపైమృగ్గఁగానేల? య
గ్గిపయిందూఁకెడి పుష్పలల్ల యిదివో ? గీడన్న మల్లేశ్వరా॥ 296
- మ. గురువున్ దిట్టిన, గ్రామపాదకునిచే గుర్వగ్గి మందేహిం
దొరిఘామమ్మెగయంగఁ జుట్టలనిశమ్మున్ గాల్పఁగాఁ జేసినన్
సరిహస్తంఁగాని వానిగోవులకు నిచ్చల్ కస్తీ గల్పించినన్
బరమామేవ్యముదిన్న పాపము శమింపంబోదు మల్లేశ్వరా॥ 297
- మ. ఎవఁడియన్నము గుడ్డెనో? అమరు వాఁడే చాచనీ చాచిరో
చవులె యీతెపులూఁది చొడఁబడు నీదడముచే చాచనీ

పొసరుంబోతగు గామసాచకుడు ముక్కుందే వెసంజావనీ
యసమానాన్నముదిన్న యావొసగు పోచారెఱ : మల్లేశ్వరా॥ 298

చ. పామిశ్చిత్త మొకింతచేసుక యెబోపంక్తిన్ బడరాదె? యీ
చేయనాని యకార్యముల్ సలిపి ? 'సీ సీ' లాందఁగానేల? యీ
కూయనాని యవాచ్యముల్ పలికి గగ్గోల్పాలుగానేల ? యి
ట్లాయాసంపది పంక్తికర్హతను పిండా? గొండుగి మల్లేశ్వరా 299

చ. పరమాపాత్రులతో విరోధమచి సంభావ్యంబు గాదన్నచోఁ
బరమాపాత్రులతోడి మైత్రియును సంభావ్యంబు గాకుండుగా?
పరిశీలించఁగఁ వాండ్రమిశ్చిత్తము నాచాగ్యము కన్నన్ గడున్
మెఱుఁగఁవాండ్ర క్రితండు శత్రువనుచే మేలెంచు మల్లేశ్వరా॥ 300

చ. ఈయుద్విష్టులతోడనేమని జవాబేయి క సుంతెప్పదే
నీ మిత్తున్, రుచితప్పనన్నమున నాయీవెంటనే, యేటికొ
క్కో ? యీశాన? యిహాట నీమెశవరో నూహింపుమేనో? యపాం
త్తేయాశాషణ దోషహేతువుగ నిర్దేశింతు మల్లేశ్వరా॥ 301

చ. లేరంచున్ బలుకన్ దుశవ్యములు దుర్లేపుల్ జగమ్మందు మా
కాటుందున్నలవంటి ముక్కులులు పాక్కలమున్నన్ లేరయీ
చారాచారులు నోరువిప్పుటమొదల్ సత్సౌక్తి దూరమ్ముగా
జాటున్నార. పిండగిడెట్టివొకదా ? జగ్గంబు మల్లేశ్వరా॥ 302

చ. సోదయ్యల్ పలుమందిలో నొకఁడెబో శుంతన్నయోనేని మ మ
ర్యావాసప్తఁడు వేటొకండగుట సర్వత్రానుభూతమ్మగున్
మామర్జితల పుట్టువెట్టిదియో ? సామాన్యమ్ముగా నెల్లరున్
సోదయ్యల్ సమశీలురై రిదిగదా ? చోద్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 303

చ. మూఁడేడుల్ చనవచ్చె సీకలహముల్ మోనెత్తినాఁడాదినన్
గాడన్ గూనెడిహార లేమిచెడుగుం గర్జమ్ములే మేను నీ
తోడంజెప్పుచునుంటెవాని, పరితియెంచుండెయఁగాబూన, నీ
పీడల్ నీచెవికంటచేము ? చుని యుత్ప్రేక్షింతు మల్లేశ్వరా 304

చా. ఈసద్యాలఁట ? అచ్చువేయునెడ. నన్నీకుంక తాఁగొట్టునం
టీపొత్తమ్మది పూర్తియౌచనుకదా నీదున్నయున్నంగదా ?
తోపమ్మూని ననున్ పుధించుటిదియున్ గొండొక్క మేరయగున్
సాపాట్రాయలకిట్టి బుద్ధులెచుమీ ? జన్మించు మల్లేశ్వరా॥ 305

చా. ఈయూరెట్టి యశాగ్యపుం గడియలో నేర్పడ్డదోకాని యిం
దేయైశ్వర్యములేను బాహ్మణులలో నేమాత్రమున్ విద్య లే
దేయౌదార్యములేదు, నైచ్యమునకా యీయూరుపుట్టిల్లు నీ
నీ ? యిందుండు పేటికింతగదానూ ? శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 306

చా. గామమిమ్మిమ్మది యాగ్యవంతమయినం గాకున్న నీయూరులో
నేమాత్రమును గౌరవార్హుఁడగువాఁడే పుట్టగాలేదహో ?
ఓమాంద్యమిట్టహెచ్చు, విద్యయెడ బాధిర్యము పైపెచ్చి నీ ?
“గామేష్ట” న్ననుశ్లోక మిందలిదియేకావచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 307

చా. ఈయూరేవికనాడి బాగుపడి లోకేత్యుండనై సర్వత
స్థాయత్కిర్తి ల రాజవాలమగుచున్ భాసిల్లితిన్ “జన్మభూ
మియం” యన్న పరమా నెల్లయిననేమీ యీకేతెంచి నీ
నీ ? యన్నించి పరిత్యజింతు నిదిగో ? శ్రీకంఠ ? మల్లేశ్వరా॥ 308

మ. “వివహర వారలతోడనేమి” యనుచున్ బేరెత్తినాముండు మా
యభమారాతులఁదిట్టియున్ మరల వాండ్రాయుః కలాదూరురై
బలమున్దప్పి యొసర్పు చుష్కృతులలోఁ బాల్గొంటున్ మాయూరిస
త్పథగామిత్వమిమఁడె యోగ్యుఁడివలన్ బాహ్మండు మల్లేశ్వరా॥ 309

మ. “మడిమాన్మమ్ములు మంచియాలయ మసామాన్య పగాతీరమం
దెడలేనట్టి నివాస” మిన్నియును నీకేకాచునూ ? నాకునుం
చెడి, నిట్లుండియు నొక్కఁడేనియును చుర్చీతిన్ని వారించు గం
డమ లేకుండుట దీనివీడవలనె న్నాక్తిపు మల్లేశ్వరా॥ 310

చా. “ఉండన్ గొంపముఁ బండఁ బాసువునులే” కౌండొక్క దుర్బలత్తిచేఁ
బిండంబుఁగఁ బొట్టనించికొను నీపేరితస్వరూపమునీ

బండల్ పండెడి దుర్గతింగనక దుష్ప్రాగల్భముల్ సూపివా
ద్దండాఘాతమునన్ బడల్పడుటయే తత్త్వమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 311

శా. “ఊరిన్ వీడెద నన్నమాత్రమున నేయూర్పిడి నేబోదు” సం
చారాధిన్ గనఁబోకుమయ్యః వెల నీయన్యాయపుంబీష్టులీ
కూరారంభణులింక నెందనుకలోకుల్ దిట్టఁదాల్చుమరో?
యారన్ జూచుట కిందయుండుటయె కార్యంబయ్య మల్లేశ్వరా॥ 312

శా. “తానున్ మానిసి తోడు రొట్టె” యుచుం దత్త్వజ్ఞులంద్రట్టురే
యీ నిర్భాగ్యుఁడు నంచరించుఁ దనకా యీరోకులందెవ్వఁడున్
గానేరాఁడు సముండటం చటులె యీకంఠోష్ఠ తమ్ముల్ సుడు
ర్మానుల్ పేరెలుదు రిట్టి దుష్టుల నడంపన్ తెల్లు మల్లేశ్వరా॥ 313

శా. గ్రామస్థుల్ పలుసార్లు మోరలపయిన్ గళ్ళావులన్ జల్లినన్
మా మూఢాత్ములు లక్ష్యపెట్టరు తృపామందాత్తురై సారెకున్
సామీః కయ్యముఁ చెంచుచుండెదరు నన్ గాతీంపఁగా నెంచియే
నేమం బూనుకొలందిః వీండ్ర నెటులేనీ మాపు మల్లేశ్వరా॥ 314

మ. కవి శాపమ్ములు దేవతాగ్రహము లిక్కాలమ్మునన్ లేశమున్
దవులన్నేర” పటంచు వాగెడిని మాదద్దమ్మ యీసమ్మికన్
మివులన్ బొంగెడి బోరగిల్లఁ బడెడిన్ మిన్ మన్నుగానంచు బర్
పొవరోక్కండె శరణ్యమైమెలగు రేపున్ చూపు మల్లేశ్వరా॥ 315

మ. పొవరుంటోతు తనమ్ము సర్వమును నాపొలతన్ వెలరించుచే
తెవరేనైనను సాగదం చెడిగియే యీ మూర్ఖులన్ రోగియే
శవమున్ బోలెనడంగుఁ గాంచితిని నే సాక్షాత్తుగా వీనితో
నవు గాదంచెట వాడులాడుదును నేనయ్యయ్యో! మల్లేశ్వరా॥ 316

శా. ఈ యూరన్ గల శూద్రుఁ తొక్కరుఁడు మొన్ని బుద్ధిహీనున్ గతున్
దాయంబోయి యవాకులన్ వడరనోటన్ చూచరాలేద య
ష్టియల్పాత్ముని తమ్ములుంగలరు నోరెత్తన్ ద్రియత్తింపగా
యీ యావద్విషయమ్ము నెపుకనరేదే? నాఁడు మల్లేశ్వరా॥ 317

- శా. మేమే కూటిని మెక్కి యిక్కరిణి భస్మభూతమై పంక్తికిన్
గ్రామమ్మందు బహిష్కరింపఁబడి దూరమైతిమో? యీపయిన్
బో మా జోలికిఁ జేర్చికొ" మృనెదరో భూతేశ? మున్ మెక్కు నా
యామాలిన్యము నూడ్చ నెయ్యిదియొ ప్రాయశ్చిత్తి మల్లేశ్వరా॥ 318
- శా. ఈ యుచ్చిష్టన కుచ్చనీపతలు లేనేలేమి హీ విడి గో
మాయుప్రిష్ట శరణ్యమై మెలగెడిన్ మాయావియోపినిమా
తే యెవ్వఁడు వినండ. యందులకు నేనే హేతు వం చీ యస
ప్రేయుం డేదియొ నాయెడన్ సలిపెడిన్ జీకాకు మల్లేశ్వరా॥ 319
- శా. ఈ మా కుంకననన్ననీదయినలెంకే కొంత యోగ్యుండు, పీఁ
డే మాత్రమొప్పు పురోహితార్థమున మున్నిచ్చెన్ ధరన్, దానిని
ప్రీతి మా తుచ్చుఁడు లాగికొ మృనిన పీఁ డీకొన్నటుల్ లే దయో
సామీ? దీనినిఁబట్టి యల్లారిగె నా స్వాంతమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 320
- శా. నాచే "మీ" రనిపించుకొన్నఁ దనకున్ వాటిల్లుఁ జావంచు భీ
ప్రాచుర్యంబు వెలార్చి వెంబడిగ నన్ బల్ కాలులన్ గూయు మా
నీచుం, డియ్యదిమాత్ర మాయువు గడున్ దీర్ఘమ్ముగాఁ బెంచునే?
యీ చండాలు ప్రవృత్తి కర్థ మది లేనేలేదు మల్లేశ్వరా॥ 321
- శా. "ఏ పాపాత్మకు నైన మోనెదనుగానీ మోయఁగాఁజాల కు
ద్దాపాతుం డగుటన్ ఋతేతరవచోవ్యాహర్తనం చాడదే ?
భూపద్మానన తొల్లి తాదృకుని మా మూఢాత్ము నెట్లప్పు దాఁ
బాపం బాపె భరించుచున్నదో? మహాభారంబు మల్లేశ్వరా॥ 322
- శా. శాపం బిచ్చె నిషాదివీరలకు బిచ్చం బిడ్లి దండాహతిన్
గోపింపంబడి రోపనంబునఁగడున్ గూపెట్టుచున్; మాసమే
చూపెన్ బోయత తా నటన్ వ్యవధి; యిచ్చో నైన సత్యంబు సం
ప్తాపింపన్ బ్రయతించి సాయపడు మో సర్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 323
- మ. కృమదూరుం డయి మాదు కుంకన ననున్ గారించినన్ "వాఁడె పో
నమనెన్ దాన" నటంచు నేను మిగులన్ శాంతుండ నైయుంటి మా

సముగూఢన్ జన లేద వీర దడగె దృష్టాంతమ్ము “కాదగ్గ కా
ర్యము గంధర్వులుతీర్చి” రంట కిదియే యోనాక్తోఃమల్లేశ్వరా॥ 324

శా. సుబ్బారాయని పట్టినాడు మన యీ శుంతన్న కెట్టెట్టులో
దెబ్బల్ తప్పెనుఁ దిట్టతోఁ దెచులె, నీ దీనుండు సోదర్యులున్
దట్టిత్తై యిలు నేరి రింక నయినన్ ధార్వ్యములన్ మాని మే
లబ్బన్ వర్తిలున బ్లోనర్పఁ దగుఁగాదాః నీకు మల్లేశ్వరా॥ 325

శా. చావే కొందొకమంచి నాఁ దగిన నైచ్చం బట్లు నాఁ దందియున్
జీవం బుండియు లేనియట్లు లగుటన్ జీవచ్చపం బొచు చు
ర్భావుల్ సోదరు లూతగాఁగ నిలు నేరన్ గల్గె శుంతన్న నీ
వేసంతితి వుటించి తంచు మదిలో నే నెంతు మల్లేశ్వరా॥ 326

మ. పొగరుంబోతుతననకున్ ఫలము సంపూర్ణమ్ముగాఁ గాంచియున్
టొగరున్ మానఁడ శుంత చెండియును దప్పందోవలే త్రొక్కుచున్
దెగసిల్లున్ గడు విఱ్ఱవీఁగుఁ దెగడున్ భీమంతులన్ వీని కీ
తెగు లూడంగల పాచిత మ్మొకటి నిర్దేశింపు మల్లేశ్వరా॥ 327

శా. చాలున్ బాచిత మింతతో నని మదిన్ జరిపించి నాడంతతో
నీ యంటాకు ననుగ్రహించితివా ? నీ వెంతేని సర్వజ్ఞతం
గ్రాలిన్ జాలిన వేల్పు పెయ్యు నిట సజ్జిత్వమ్మునం బురింగి తో
పాలాజి ? కను పెప్పి చూడు మరలన్ బ్రభృష్టు మల్లేశ్వరా॥ 328

మ. పరమాపాత్రిండు గ్రామపాదపండు తద్విక్రమ్మునందే పొరిం
దొరి నా పంచమహాభుముల్ స్థిరగృహమ్ముం గట్టి వేలొడుఁ దుం
టరి నీ రెంకయు మాను చుంకయును నీ టాటోటు వాచాటు కిం
కరు తై కయ్యము రేపుచుండెచు శంకల్ దిక్కి మల్లేశ్వరా॥ 329

మ. అరయిన్ గయ్యుచు కూడ దయ్యుదియు నీచాత్మంత నీచాత్మరా
దురితంపుం జెడుపాడుగట్టు లగు శతుర్వాక్రపుఁదల్లి నె
వ్వరికిం గూడ ఉమేచ్చపర్తరు మహాపాపాత్ము నీ పాపకున్
బలిమార్పంగదవయ్య ? గ్రామశుభమున్ పొంపించి మల్లేశ్వరా॥ 330

- శా. ఈ మధ్యాహ్నపు మాలబ్రాహ్మణశవమ్మే యొండు లేకున్నచో
నేమాత్రమొ ధవత్సవర్యయెడఁ దానే లెంక వర్తించెడిన్
సామీ ? వీఁ దొక సత్రికాయగఁ దనున్ జాల్ముండు సేవించుటన్
నీ మో మెన్నఁదొ కాని చూడఁడు సుమీ? నీ లెంక మల్లేశ్వరా॥ 331
- శా. ఈ చండాలుని కారణమ్ముననె యా యీ గ్రామ మిక్కట్లచేఁ
బ్రాచీనోన్నతిఁ గోఁ పోయి చెడియెన్ బాపస్వరూపుండు వీఁ
దో చండీశ్వర ? నీకుఁదా నిచెడి నయ్యో ? నిత్యనైవేద్య మ
ప్పేచీకోరు భవత్పదార్పకుఁ దొగిన్ బెట్టింప మల్లేశ్వరా॥ 332
- శా॥ ఆ కంకోఘండు కోర్పులన్ దిరుగు చీ యప్రాశ్మ్యచే నీ కెటో
“కాక” శ్లోకపుటన్నమున్ గుడిపెడిన్ గారుణ్యమో ? యేమో? నీ
వీ కహ్మూరితికూడె మెక్కెదవు నీ కాద్యంతముల్ వీని దు
ష్పాకం బే నెఱిఁగించి యేమి ఫల మో సర్వజ్ఞ మల్లేశ్వరా॥ 333
- శా. నైవారిణ్యగ్రాణి కారణమ్ము నఁగదా ? చండాలమై గ్రామపున్
గారా మెల్లను బొల్లుగాఁదొడఁగె నీ కంకోఘంఁదే దానికిన్
జాసుండై పెదతల్లియిల్లు చెరిచెన్ జాల్ముం డటం చెంచ కి
చోరున్ జేరెను గొంప కాపెఱితి చిచ్చుంబోలె మల్లేశ్వరా॥ 334
- మ. ఇలు సేరెన్ మఱి యింటనే కుడిచెఁ బైనిల్లాలిఁ జేరెన్ గడున్
భలుఁడై యింటికి యాజమాన్యపదవిన్ గై సేనె నెన్నేడులో
మెలఁగెన్ దద్ధహమంద దుర్బగుఁడు సామీ? యామెకున్ దాసుఁడై
సలిపెన్ పంటయునీశ్వమోఁతయు మొదల్సర్వమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 335
- మ. పయి నానైవారిణి వీనికన్మాటఁగి “వాన్ బ్రామిన్సు” తోఁబొత్తొగిన్
గయికోఁ జొచ్చెను వీఁడు నక్కతన దుఃఖం బంది యెట్లైనీ యా
ప్రియురాలిన్ బెడఁ బాసి ద్రవ్యమిడి తాఁబెండ్లాడి గే ప్తయ్యెడు
ర్నయుఁడిట్టిం దని నీ వెఱింగి గుడికిన్ రాఁతై మల్లేశ్వరా॥ 336
- మ. అనయుం దెప్పుడుఁ “దొత్తు కిందపడు తొత్తై” నీడులెంకన్ గడున్
వినయ మొప్పఁగఁ గొల్చువీని నొగి నై వేద్యానకున్ జూపి యా

జననింద్యం దనిశమ్ముఁ గోర్తుకడనే చచ్చున్ సమస్తమ్ము నీ
మనమే దీని నెఱుంగు నీ ఖలు నెదో మాయంపు మల్లేశ్వరా॥ 337

శా. స్నానం బాడగ నేటిలో దిగియు మానఁ, లేడుతాఁ జుట్టా
ల్పీ నిర్భాగ్యుఁడు వీని నర్చనకు నీ వేలాగు హర్షించితో?
“పోనీ! తెఱకయు నిట్టిఁడే యగుఁగదా? పోరాటమే” లందువా?
ఈ నీచాత్మవికన్న వాఁడెఱుఁగొ నెంచంగ మల్లేశ్వరా॥ 338

శా. వాఁడున్ వావియు ఁ ర్తనంబుడిగియే వర్తించు వీఁ డట్టిఁడే
వాఁడున్ జుట్టలు గుప్పతెప్పలుగఁ గాల్చున్ మిన్న వీఁ డట్టిఁడే
వీరీదాలేశము వానికిం గలదు నిర్వీరుఁడు వీఁ డిట్టి యీ
జాడన్ దెల్పితి వీని నింక నయినన్ జాజూఁడు మల్లేశ్వరా॥ 339

మ. కడు దుర్మాగులు వీం దొనర్చుచెడుగుల్ గాంవంగలేకేను నీ
యడుగుల్ మ్రొక్కి విధేయభావమున నభ్యర్థించుటే కాఁ నీ
యెడఁదఁ సుంతయు నామొఱల్ నిలిపినట్లే తోఁప దయ్యయ్యో? యీ
చిడుపుల్ పోయెడిపోక లాఁగవు గదా శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 340

మ. నిజ మిన్నాళ్ళ కెఱుంగ నయ్యె నభవా? నీతోడ నేఁజెప్పితిఁ
భజనాగారము మాలపల్లెగఁ గులభృష్టుండు మా కుంక యీ
రజ మాఱంగ రచించె నంచుఁ గట? యీ రాండేయు నా దుష్టునా
కుజనున్ శిక్షితుఁ జేయవైతి విది నీకుం డెల్ల మల్లేశ్వరా॥ 341

మ. శ్వపచుల్ నైతము “దైవ” మంచు నొకచో సదృష్టు నేర్పర్చి యం
దపవిత్రంపుగతిన్ బ్రవర్తించుటకై యత్యంతమున్ జంకుదుర్
గృహణాగ్ర్యం దగు మాచు కుంఠ తెడఁదఁ గోరంతయున్ జంకులే
మపమాతీతుఁడు వీఁడు నాదు మొఱ నీకో? రాదు మల్లేశ్వరా॥ 342

మ. వ్యవసాయ మొనరించు జీవికకునై యద్దానిచే వీధి పా
డవునే? రాముని యాలయమ్ము పశునిత్యస్థాన మై మాలవాం
దుగ్ర వసింపం గల తావుగా నగునె? యీ రోతల్ మ తెందేని యు
న్నవియే? కన్నవియే? యిదెక్కడి దురన్యాయమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 343

మ. సరిపో? నేర్పితి మేటిదైవమవు నీశాంతిస్యరార్ము ని
 ర్జదులే కా దెవరేని నప్పుదురు దుశ్చారితులన్ బెంపు నే
 తురె? సన్మార్గల కక్కతమ్మునఁ గడున్ దోహమ్ము గావించురే?
 యెఱుంగన్నేరనివాడవా? తెలుపఁగా నే లయ్య మల్లేశ్వరా॥ 344

మ. మును తాఁ గుక్కినపేనువోలె నొకటన్ బొల్పేది బల్పేద చ
 చ్చినయ ట్లుండియు లెంకకుంకలు గడున్ జే యూతగా నిష్ఠ నన్
 జెనరన్ జొచ్చెడిఁ బాచకాధముఁ డహో! శ్రీకంఠ? నీవీ జడున్
 గనలేవే? యసలాక్షి విప్పి పొగ రింకన్ గుంక మల్లేశ్వరా॥ 345

శా. పాపం బన్నము పాప మాయువు మహాపాపంబు రూపంబు దు
 ర్లేపంబుం గొని పెద్దపెద్దలను గేలిం గొట్టు నిష్కారణం
 బీ పీ; నే పురి యొక్కా? వీనిఁ ద్రొటిలో నింకింపకున్నావు? దు
 ర్వాప్యపారం బిది నీ మనమ్మునకు సహ్యం దానె? మల్లేశ్వరా॥ 346

మ. శరణమ్మన్ మఱిఁ గొందరున్ దగవరుల్ కాపించినార్ శాస్తి తుం
 బరికిన్ బాచరసారమేయునకు గాఢ మ్రొన చీవాట్లతో
 "నటపుల్ మానుము చెప్పుదెబ్బలను నీ వానించి నట్లున్న దం
 తరముల్ గానక పొంగి కుంగఁబడుటల్ తప్పంచు మల్లేశ్వరా॥ 347

శా. విద్యల్ సీవలనం గదా? మొదల నావిరూపముల్ వానిపై
 సంద్యోహిత్రమి కాక యెల్లపుడు నిచ్చన్ నిల్చి వర్తించు న
 య్యుద్యోగస్థులఁ గుంకలెంక లకటా? యుద్ధానకుం బిల్తు రీ
 మాడ్చిన్వెట్టల రూపు మాపు టది ధర్మం బయ్య మల్లేశ్వరా॥ 348

మ. లగు పెద్దల్ బదిమందిలో మొగ మటల్ దగ్గమ్ము గావింప నో
 రిగురన్ మోరయు వెల్లఁబాట శవమై యేసారి పాల్కుడు తా
 నెగురుల్ గట్టెను గాని మా చవచ లా యీ సారమేయుమ్ము నో
 రెగయంగా నుసికొల్పఁబూని రిది నీ వీక్షింపు మల్లేశ్వరా॥ 349

శా. ఈ యుచ్చిష్టుల పీని నీచతను దా మిక్షించుచే కాని యీ
 త్మీయ మ్మా సతినీచభావము లవ మ్మేనికా గనన్ జాల కి

ట్టాయుర్హీ సతః దష్పదోగ్రవలకు నత్యంతమ్ము కాల్ సాచుచున్
 “సీ” యంచున్ జనులాడుటల్ గనరహో? శ్రీకఠ మల్లేశ్వరా॥ 350

శా. నీ వేమో కలుగంగఁ జేసికొని యీ నీచాత్ములన్ బూర్తిగా
 జావం జూతు వంటంచు నమ్మికొని నే శాతుండ నై యుంటి రే
 దా? పీండగ్రీన్ బడఁదన్నఁగాఁగలరు విద్యార్థుల్ సమర్థుల్ మదా
 జ్ఞావర్తుల్ నెలవిమ్ము చూచెదవు మత్సైన్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 351

శా. పం ధ్నూడం బడఁదన్ను మంచురొ? తలన్ వక్షమ్మున్నం గుక్కిబర్
 ముండన్ బొర్పెడికంచెరో? జొనిపిరామో? యేమిమీయాజ్ఞ యీ
 బెండంగూటిచి, యంచు శిష్యులు కడున్ వేధించుచున్నా రిఁకె
 న్నేండ్రీరీతిఁ బ్రశాంతిఁ జూపు మనెదో యీశాన మల్లేశ్వరా॥ 352

మ. తమకాయుస్సులు మూడి దుర్బదపుఁ గృత్యమ్ముల్ మోరించుమా
 త్రమ కబ్బించిది వోపు నంచు సఁట? యీదద్దమ్ము రీసారమే
 యము నాపై కునికొల్పి వెంటఁబడి తామాడించుటల్ పాప మం
 తము నొందింపకపోవ దియ్యది యధార్థం బింత మల్లేశ్వరా॥ 353

శా. పాపం బింకను బండఁగావలసి దుష్ప్రారంభముల్ పీండగ్రీ కీ
 వీ పాటన్ ఘటియించుచుంటి వని నే నెంతున్ బురాణమ్ములన్
 రూపున్ మానిన రండకొమ్ము లిటు లాచూఢిన్ బ్రవర్తించిన
 స్త్రే పెద్దల్ లిఖియించి రట్టి గతి నేఁ డీక్షింతు మల్లేశ్వరా॥ 354

మ. పరమోచ్చిష్టులు మా యనామతరువుల్ పాపాశ్రియత్వమ్ము చే
 కుటె దీనన్ దరియింపవచ్చు నని ముగ్ధుల్ పొంగుచున్నారు, రూ
 పఱుటే కాని తదాశ్రియమ్మున ఆసుల్ పర్థిల్ల రెచ్చో దురు
 ద్ధగదుర్లేపు లిటే యవంగుదురు తత్త్వం బింత మల్లేశ్వరా॥ 355

శా. పాపాలంబన మూతగాఁ గొని కవిన్ బాండిత్యపాదోనిధిన్
 శాపానుగ్రహవక్షి నీయటకు మా చండాలశాపాద్యుగా
 బోవుల్ పూపసనుల్ పొనర్తురట చేటున్ గాలమే కాక యీ
 లోపమ్ముల్ పొడచూపునే? యెవరు నారోచింపు మల్లేశ్వరా॥ 356

మ. సకుటుంబమ్ముగ మృగ్గుక్కోర్కి యెటులో సంభూత మోగక యీ
వికలాత్ముల్ నను హేతుభూతునిగఁ గల్పింపన్ బనే మయ్య? యూ
రిక బండల్ మెడఁ గట్టు కేటను దిగన్రా దొక్కో? చారాదో? యెం
దు కటుల్ చాక యశేషగర్వ మగు నీ దుర్బుద్ధి మల్లేశ్వరా॥ 357

మ. తృణ మన్నట్టి యభిఖ్య గల్గు జరతశ్రీ యీ మహాదుర్జనా
గృణులన్ గాంచి “యి దేమి మీ చెడు పనుల్ కాచుదురే కాని బ్రా
హ్మణులే కాదు తదన్యమానవులె కా దొ నన్నవా రుండ రం
కణఁగుం డీ” రని గడ్డి వెట్టె నట? నీ వాలింతె మల్లేశ్వరా॥ 358

మ. అది కూదాంగన బ్రహ్మచారిణి మహాహ్వార కొం కెందు లే
నిది త ప్పొప్పు లెఱింగినట్టిది మఱి స్త్రీ లెంక దుశ్చేష్టలన్
వదరుంబో తల పాచరాపశదు పాపంబున్ సమస్తమ్ము తా
నెద సీకన్నను మిన్నగా నెఱుఁగుఁ జమ్మితండ్రి? మల్లేశ్వరా॥ 359

మ. ప్రతివా “రిద్ది వినాశహేతు” వనుచున్ వ్రాకుచుచే కాని యీ
రుతి యేమాత్రమొ కాక పూర్తిగ ఫలారూఢమ్ము గాలే దెటుల్
వితయో లోకుల వాక్కు? లట్టులయినన్ వేదమ్ములన్ శాస్త్రముల్
విత గావే? గమనింపు మీవు చుదిలో విశ్లేష మల్లేశ్వరా॥ 360

మ. జనవాక్యమ్మున దైవ ముండు నను విశ్వాసమ్ము లోకమ్మునం
దనుభూత మ్మగు నేని యీ జడులఁ బ్రిత్యక్షమ్మునన్ జాటునన్
జను లెల్లన్ శపియించుచుండుట భవత్సాక్షాంత మ్మెఱుంగుం గదా?
కని తద్వాక్యము సార్థకం బొసరుపంగారాదె? మల్లేశ్వరా॥ 361

మ. ఎకరమ్ముల్ పదియాఱు మున్న సురిఁగెన్ దృపుండు మారుంకకున్
సుకరం బంటకు వీలు గాక చవుడల్ శోధింపఁగాఁ జాలు మా
రకపైరం బొకఁ డంకురించె నిది దుర్వారంబు పం దెల్ల డు
ల్పక మైమైజన దింత నిక్కుప మగుఁ డా పాలాక్ష మల్లేశ్వరా॥ 362

కా. ఏగు ర్ముంకలు లెంక యొక్కఁడు కడున్ హీనుండు పాపాత్మరుం
డా గోలోలుఁడు పాచరాపశదుఁ డీ యల్పాయుషుల్ గాగిమపుం

బాగుం గోరిన నీకు వఘ్న లవుడే పాపంబుఁ బుణ్యంబు తా
నోగున్ బాగును గూర్చు నంచును జగంబుఁబొందు మల్లేశ్వరా॥ 363

మ. ఎవఁ డిందుకా బ్రహ్మము పఘ్నఁడని నీ వీక్షింతువో? దుర్జన
ప్రవరత్వమున నేడ్చుటం బ్రహ్మములే పాపాక్షయమైయున్న దీ
రవునిన్ బాపకు మంగళార్థము పథ పారంభమం దేర్చి న
త్ప్రవరుల్ తీర్చిదిద్ది కర్థమును సంపాదింపు మల్లేశ్వరా॥ 364

శా. కుక్కల్ నక్కలుఁ బండులున్ మఱియుఁ గాకులౌ భాకముల్ పెక్కు
యిక్కన్ గాపుర ముండు నీ యథము లక్షి యుండుగా రందువో?
నిక్కంబారయు మూల గాచిది కడుస్సెదాత్మల్ తుంటుల్
కుక్కల్లోనగు వానిఁ జోలఁ గల రొక్కఁ నిగ్గు మల్లేశ్వరా॥ 365

మ. శునకాదుల్ కడు సేచడిపములుగాఁ జూపట్టుఁగా కుక్కదోఁ
బనికిన్ వచ్చుట చూచుచుందు మీఁక మోహంభుత్వపర్యాప్తులౌ?
బనికిన్ మానిన వెట్టిపిన్లులనుచున్ వాదించు నీ మోగిల గా
దనుసామర్థ్యము నీకు నున్న యెడ నోరాడింపు మల్లేశ్వరా॥ 366

మ. తనయాయుస్సు క్షయించు నన్నయెడ శ్రద్ధన్ జూపకే యున్న నం
దనుపట్లన్ సహజస్మృతిపట్ల నటు శ్రద్ధన్ జూపకున్నట్టి కుం
కను మాళాఖను చక్క వే తొకటఁ నేఁ గగ్గోను నీ వేనియున్
గనవ ట్లాటను వెట్టిపిన్లు లని నర్హుణింతు మల్లేశ్వరా॥ 367

మ. తనకున్ శా యెడఁ గల్గు క్రోధమున మా దద్దము నన్ గూర్చి తా
ఘనపాపము లొనర్చుఁగాక తువకున్ గగ్గోయగా జచ్చుఁగా
కనుజుల్ గుఱుని రేపి తప్పుఁబను లయ్యల్పాత్మచేఁ జేయఁజే
యునె తక్రేయము గోరువాఁ డయిన నీ పూహింపు మల్లేశ్వరా॥ 368

శా. జ్ఞాతుల్ వీనికిఁ బెక్కుమంది గల రీ చందాలు నోరోరిఁ దు
ర్జాతా? తప్పుదుఁ జేష్ట లొప్ప వని నిచ్చల్ మంచలింపఁగఁ దా
నీతుచ్చుండు వినం డటం బుడిగిరేనీ యుక్తమే రాని చే
యూఁతై తా నుసికొల్పువాఁ డొకరుఁ డిం దున్నాఁడు మల్లేశ్వరా॥ 369

మ. తనకుం బందికిఁ బోలే బోలేఁ డటఁ సంతానంబు కూ డక్కత
ముననే పూర్తిగ లేదు కష్టము సుఖమున్ జిన్నినఁ దాచిగా
ననుభూతములుగాఁగ నెత్తి పలితం బై కూడ దుర్మార్గప
ర్తన కూత మ్మగు నంటఁ యెంతటి దురంత మ్మెవ్వఁ మల్లేశ్వరా॥ 370

మ. తల పూర్తి న్నరయంగనిమ్ము తనకున్ దంతమ్ము లూడంగ ని
మ్ముల మా కుంకలపాదునంశ మచి తా నేనో మెటుల్ నోఁచెనో
కలుగం దింతకు దీన నించుక వివేకంచేని యున్నట్టిఁ డీ
ఖలులన్ బెంచెన వేటితో కదఁయెటుంగన్ చెప్పు మల్లేశ్వరా॥ 371

మ. కలుషంబై రసహీన మై వికల మై కంకోష్ఠ మై స్రుక్తుఁ గుం
కలలోనేనడపీఁగుమోర, మఱిఁ దక్కుంజాక్షి “యా తప్పుఁ జే
ష్టులు ము” ప్పంచు వచించె నంటఁ పయి నా సాధ్విన్ మగం డత్త బా
వలు వేధించెన రంటఁ సారెకును జల్పాదించి మల్లేశ్వరా॥ 372

మ. తన కొ ముప్పు గనంగనేరఁ డటఁ తా థా దా థ నా గాండ్రలో
మొనగాఁ తొ నటఁ మోరిపై సుమినినన్ మూర్ఖత్వమున్ వీడితో
ని నికృష్టుం డటఁ కుంక! తమ్ము లనినన్ నీచత్వమందింతకున్
ఘను లౌ వాండ్రటఁ గ్రామ మీ జడులచేఁగంపించు మల్లేశ్వరా॥ 373

మ. బలసంపన్నుతి నా ప్తి బుద్ధిబలసంపన్నత్వమా? సున్న యీ
ఖలదుర్జాతుల కున్నదొక్కటియె చొంగల్ మిత్రముల్, వార లీ
తులుచల్ నేనెడి తప్పుడుంబనులంబుం దో డొదు రీ హేతుపై
కలఁగున్ గ్రామము పీండ్రధాటి కని వక్కాణింతు మల్లేశ్వరా॥ 374

కా. వ్యాధిగగ్నిస్తుల చెక్కిరించు చెనఁటిన్ బంగుత్వ కాణత్వ యి
ర్వాధిర్యాదికదైవలోపముల నవ్వన్ బూను మర్జాతు, న
త్సామ్యద్వేషిని గాల్చి హరక రమపేక్షన్ జేయుచో నింక నీ
క్రోధాగ్నిబుద్ధి కే స్థుల మ్ముచిత ముద్ధోషింపు మల్లేశ్వరా॥ 375

మ. ఒక పిద్యార్థికిఁ బుట్టువాదిగను జూ పొక్కింత తాఁదక్కు వా
నికలాక్షిన్ గని గ్రుడ్డి గ్రుడ్డి” యనుచున్ వేధించుచే దోసమున్

చక్రికటించున్ గదః లంజకొడ్కు పద మాపైఁ జేర్చి దూషించు పా
తకు నక్షల్ కడు శీఘ్రకాలమున బొత్తుల్ వోపె మల్లేశ్వరా॥ 376

మ. కనులం దించుక లోప మున్న కొమరున్ గన్నంతనే లంజయై
జననిందున్ దనుజాతుఁ గన్న సవలా సాధ్వీశిరోభూషయై
చను నంచున్ మును పెర్చుడున్ వినము మా చండాలశాభామృగి
తనుజుల్ పేర్చెడిపేర్లు డీ వినికి సందానించె మల్లేశ్వరా॥ 377

మ. నను మా బండుగు వీధి నేగుతటి మొన్నన్ “వెత్తివెంతయు” యు
చును బిచ్చెన్ బొగరో? వినోదమొ? మనశ్శౌకంబొ? పిత్రాంతియొ?
కునుకొ? మూర్ఖయొ? సన్నిపాతమొ? పరాకొ? లేక షోకొ? నిజం
బున కే నట్టిఁడనొ? వివాశగమకంబొ? తెచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 378

మ. పొరి సూరెల్లరు మోరపై నుమినెఁ జెప్పల్ సూపి శీఁచె దా
మెర శ్రీ వెంకటరావు పాచకుని “మెమ్మేతెత్తె” యందోలిశో
కరసంబూనఁ జివాట్లు పెట్టె మునుపే గ్రామాధికారుల్ శిరో
భరమున్ మాన్చిరి బుద్ధిమాత్రము జనింపన్ లేదు మల్లేశ్వరా॥ 379

మ. క్రమ మొక్కింతయుఁ దప్పకుండఁగ ననేకముల్ చికిత్సల్ మన
శ్రమమున్ జూరక సల్పుచున్నను భవత్సాహాయ్యసంపత్తిలో
పముచే గ్రామ మనామయత్వమునకున్ బాత్రము గాదయ్యె. పే
గమగ్రామస్తుల కీవు తోడ్పడిన సౌఖ్యం బబ్బు మల్లేశ్వరా॥ 380

మ. తనకుం గాలము వాపరించుటయె సత్యం బట్టులే కానిదో
జను లెల్లన్ దను దూఱుచున్నపుడు తత్సాన్నిధ్యమం దింకఁ దా
మునువోలెన్ జరియింపమిన్ మిడికి వా ర్మో మౌలఁ ద్రిప్పంగ మున్
జనుత్రోవం బడి కుక్కతోఁ కగు టి దే చందంబు మల్లేశ్వరా॥ 381

శా. కాపుల్ గొట్టె పి రండు వెల్మ లలుకన్ గిర్తమునం బూర్తు రం
చీ పల్కుల్ తఱచై వినంబడెడిఁ గానీ యింత దస్కున్ దవా
లాపంబుల్ ఫలియింపవయ్యె, నిటు కాలం బింక నెగ్గాళ్ళు తా
రేపుల్ మాపులు గాఁగ నేగఁ గలదో శ్రీరంత మల్లేశ్వరా॥ 382

- మ. "ముగురన్ గూర్చెను ముండదేవుఁ" డని మామూడుండు నీ లెంకడు
రృగుఁ డీ పాచకుఁ డెందు కీ చెనఁటు లీగ్రామానకుఁ, లేరుగాఁ
కగుచోఁ జోయెడి దేమి? యేరికిని ద ప్పబ్బున్ వెసన్ దిద్దికో
దగుఁమాంబ్యి మృతకీర్తిదాయకము తత్త్వం బింత మల్లేశ్వరా॥ 383
- మ. కరి వీధిన్ జను పట్టునన్ మొలుగుకుక్కల్ వోలె మా కుంకసో
చరులున్ గుంకయు వానిజ్ఞాతులను దుర్వాహారముల్ నాకుఁగా
నఱవన్ జొత్తురు కంటివే కద? మదాంధ్యం బింతలో నైన ని
ప్పగమాపాత్రుల చూపు మాపఁ దగదే? భావింపు మల్లేశ్వరా॥ 384
- చ. ని వున్నట్టి నదీతటమ్ముననె సూ?నీ లెంక మా కుంకయున్
జావం గాలము చేరువైన గుఱుతుల్ సందిల్ల జర్ త్రుళ్ళుచున్
దేవానాంప్రియతాప్రియుత్త మగు నా తీరెల్లఁ బై కెక్క దూ
రావమ్ముల్ తఱ చాచరించుట విచారం బేదీ మల్లేశ్వరా॥ 385
- మ. "పుడకల్ దాపినఁ గాని పుష్టగుణముల్ వో" పంట?మా కుంక కీ
చెడుబుద్ధుల్ తమపాయమూలమున నిశ్శేషమ్ము గావింపఁగాఁ
బడుఁగా" కంచు మదిన్ దలంచితొడొ తత్ప్రార్థ మాలాటి ద
య్యెడు న ధేరు పురల్పఁగా వలఁతు లో యీశాన? మల్లేశ్వరా॥ 386
- మ. పగనంగాఁ బని లే దొకం డధముఁ డై వంశంబు గారించుచో
భగవచ్చాసన మెట్టిచో కులము సర్వ మృట్టిదే యయ్యెఁ గో
ర్కిగనింటం దిని యింటి వాసములు లెక్కింపం బ్రయత్నించు నీ
తెగ దీనిన్ హరింబుంపు మయ్య త్వరలో దేవేశ? మల్లేశ్వరా॥ 387
- మ. పదిరింపంగల దోపి కేనియును మా యీ కుంకమల్ దాసు "లీ
పదరుంబోతులతోఁబ నేమి"యనుచోఁ బంచాస్యముల్ గాఁగ మా
తెది రప్పట్టునఁ పీంఠ్రు గ్రామమును గాఢింపంగ మీబోట్లు చూ
చెనరే? మిన్నకుఁ పాలకత్వ మిది వో? శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 388
- మ. జనసున్ గూడిన నాతి తల్లిగద? యే చండాలుఁ డే నెట్టి దు
ర్జనుఁ డే నాపె రమింపఁ డట్టి కృతి మా శాభామృగీపుత్రికుల్

పనిగా, జేసి కృతార్థులై రిది మహాపాపంబు నీ విట్టి వాం
డగ్గి సుపేక్షించుట యీ యుగానుగుణధర్మంబొచ్చె? మల్లేశ్వరా॥ 389

మ. కలమం దొక్కఁడు దుర్జనుం డయి కులాంతరమ్ముతో సర్వమున్
గులమున్ మాపు"నటంచుఁ బల్లుదురుప్రాకృత్యగ్రణుల్; మాదుకుం
రలవంశమ్ము సమస్త మొక్కవిధి మై కంకోపమై గ్రాలు, దు
ష్కులుషం బెంచుకు; బ్రహ్మజాతీఁ గళంకం బిద్ది మల్లేశ్వరా॥ 390

శా. పిగుర్ సోదరు లిం దొకం దొక మహాహీనాఘమే, యీ జడల్
మా గ్రామానకు చాపరించిరి, భవన్మాంష్యంబునం జేసి యీ
రోగ మ్మూరక యాప్య మైనెగదెడిన్ రూఙనలాక్షిమ్యతి
పొగిగల్ప్యమ్మునఁ గాని రూపు చెడ దీ పాపమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 391

శా. పాపాత్ముల్ ప్రతియూర నుండు టది సంభావ్యంబ వాఁడ్రిట్లుగా
నే పాపంబొ పొనర్చి యందులకుఁ జో టీలేని సన్మార్గులన్
గాపట్వమ్మున నొంపఁ జూడరు. వృథా కాఱుల్ ప్రసంగింపరీ
“ద్రాపుల్” నీచులు వీండ్లు నేయని యకృత్యంబేదీ; మల్లేశ్వరా॥ 392
(ద్రాపుల్-దరిద్రులు) ద్రాపే అంధసస్పతే దరిద్రం నీలలోహిత”

అనివేదపరిభాష—

మ. పరమాపాత్రుఁడు గ్రామపాపకుని గర్వగ్గింధి “త న్నొంప నీ
శ్వరుఁడే రావలె” నంటకున్ ముదిరె నేఁ బ్రత్యక్షమున్ వింటి నీ
పంపిన్ బ్రేలఁగి నేఁడు నీ యశికదృ ధ్వాలావళిలక్ష్య మై
యల గాఁగన్ దతి యయ్యె నొచ్చె” యని నే హర్షింతు మల్లేశ్వరా॥

శా. గ్రామ మ్మూరయఁ జాల నీరసము విప్రప్రాభవం బన్నచో
నేమిన్ తేఁదధూధముల్ కల ద్విజుల్ హేయ మ్ముపాదేయమున్
ధీమందుల్ గనుఁ జాల, రట్టులగుటన్ నీ లెంక మా కుంఠున్
స్వామిల్ గాఁ పలపెట్టి దుర్నయములన్ సాగింతు మల్లేశ్వరా॥ 393

శా. మున్నె తెల్పితి దున్నరక్కసునకున్ ముమ్మాటికిన్ దీటుగా
నున్నాఁడించును నీదు లెంక, మఱి యా యన్మాదికిన్ మొన్ననో

నిన్నో తన్నులు సర్వసిద్ధములుగా నీచుండు కాశ్యపా చంద్రే
దన్నైపుణ్య మెఱింగియు నివిడిచె నాతం డంత మల్లేశ్వరా॥ 395

మ. పరమార్థ మొట్టు లున్న సర్పకుఁ డనన్ బల్ తేలికై లోతురె
ల్లరకున్ దోచెడిఁ బాపరాధముఁడు వాలాయమ్ము నవ్వానిదే
పరగాఁ గొచ్చిడి, వాని సర్పకుఁడు నేప నిచ్చలున్ సల్పు నౌ
కరుఁగాఁ జూచెడి గ్రామపుంగరిమమున్ గన్గొమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 396

మ. ఇక మా కుంకలు “మామ మామి” యనియా హీనునిచరాచారు స
ర్పకునిన్ బిల్తురు పాపకున్ బలెనె యీ జాప్యంధులన్ వాఁచిసా
రెకుఁ బిల్చున్ మఱియొండుగ్రామమున పీ రీతుల్ గనంబోల పి
వెకలుల్ మూఁగురకూటమూరికిఁగడున్ ప్రేగయ్యమల్లేశ్వరా॥ 397

మ. తఱ చక్లీలములన్ చొరించొరిగ మద్వైరాసకున్ చేరిలు పూ
జని దున్నన్ ఖలుఁ బాపకాపశదు మచ్చాభామ్యగీపుత్రులన్
ద్వరలో దత్పలభాక్కులన్ సలుపుచున్ “నాశ్లీల” మన్ వేదవా
ర్ధరహస్య మొఱింగించి కై కొనుము మత్తావ్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 398

మ. తఱ చక్లీలము లైన శ్రాద్ధముఖశబ్దమ్ముల్ పొసంగించు మా
పరఘాపాత్రులఁ బాపరార్పకులఁ దద్వాగర్థలక్ష్యమ్ముగాఁ
బరఁగన్ సల్పుట వేదబోధితమ తత్రార్థకర్మాన రె
వ్వరు కర్తల్ గురుధిక్కుతుల్ పృథగఁ బోపం బోవు మల్లేశ్వరా॥

శా. నాపై నెప్పుడు తప్పుకే సిడెనొ మా నాగమ్మ, నాఁడేమొనల్
“నీ?పాపాత్ముఁ” డబం బెఱింగి మదిఁదక్షిణమంటు తోపాటుగా
నీ పల్గాకి సహాసనాన్నములయం దేవంటు నె సూనఁడ
తోకపం బాత్మఁ గలంపఁ బ్రేరెడి నవాకుల్ పీఁడు మల్లేశ్వరా॥ 400

శా. “ పంచత్వమ్మును పీఁడ్రకి” మ్మనుచు నేఁ బ్రార్థింపఁగాఁ బోను ని
న్నంచున్ ము న్నని నేటి రెట్లు వ్యతిరేకార్థంబు లూచిఁతు పి
వెంచున్ బల్కెదొ? సత్కమే క్రమముగా నవ్వాంధ్ర చిరస్వత్త్వి
“పంచత్వమ్మును జాల” యంచు మది తోఁపంచెనె మల్లేశ్వరా॥ 40

శా. అంతో యంతయొ నాకడన్ జిదివి నా యంఘ్రివ్యయం బొత్తి పై
నంతా బందెడి బుద్ధి తారసిలి యత్కల్పాత్మలం గూడి తా
సంతేనిందగిస లేక మా జడుడు న న్నాజేపణల్ నేయు న
వ్వాంతుల్ నైచెడినీడుకాంతి మిగులన్ వర్ణంబు మల్లేశ్వరా॥ 402

మ. గురుఁడ న్నేను మదీయకోప మది నీకున్ రాదు వారింప, మ
త్కరుణాపాత్రుఁడ యేని నీ కొకటఁ గోపం బబ్బుఁగా కెట్టులో
మరణాపాయము తప్పఁ జేయ నగు నిమ్మర్యాద శాస్త్రములే
దైత సిద్ధాంత మొనర్చు నీ వెఱుఁగవే దేవేశ మల్లేశ్వరా॥ 403

(శ్లో॥ శివక్రోధాద్గురుస్తాతా గురు క్రోధాచ్చిహానచ॥)

శా. “నీచుల్ వీం”డని మిన్నకున్నకొలఁదిన్ నిర్నేతువైరమ్ము లీ
పేచీకోరులు పెంచ నెంచెద విసీ? పింజారిబల్ మూఁకతో
కాచప్రాయులతో ననామకులతో, “గా”దంచు, “నా” నంచు నే
వాచారంభణముం బొనర్చుట మహాపఖ్యాతి మల్లేశ్వరా॥ 404

మ. దురితాత్ముల్ ఋషులన్ పృథా చెనకి తద్దుర్వారకోపానల
స్ఫురణన్ మ్రగ్గి”రటంచుగ్రంథములఁ బ్రాగ్భూర్యగ్రణుల్ వ్రాసి యుం
చిరి వీండ్రొట్లనె నాకతానఁ జెడుటల్ సిద్ధాంతమే “నాన్యషిః
కురుతే రావ్య” మటన్న మా పెఱుఁగవొక్కో? నీవు మల్లేశ్వరా॥

శా. ఛిందోబద్ధముగా మదీయ మగు నాన్యంబందు వెల్వడ్డ యే
సందర్శమును లేక మేనియును, తూ, చా, తప్పకుండన్ ఫలం
బందన్ గల్గుట నీ వెఱింగినదె యీ యల్పాత్మ లిద్దానిచేఁ
గుందున్ గుడ్తురొ? విందె గుడ్చెదరొ? కన్గోవయ్యఃమల్లేశ్వరా॥ 406

మ. ఒక వడ్రంగికి వాని సోదరున కన్యోన్యాను పీడాకరం
బకుతోహేతుక మైన పోరాకటి యీ యల్పాత్మ లెట్టెట్టులో
ప్రకృతం బేర్పడఁ జేసి రిట్టి చెడుగుల్ పల్మాఱు గావించు పా
తకులన్ ఘాతుకులఁ బకపక్రతులఁ దండింపు మల్లేశ్వరా॥ 407

శా. "దారిద్ర్యముఁ ఘటింపు మంటి" వటు సందానింప నిష్టిప్పుచే
ప్రారంభించితి నందువో ? నిజమె తావన్మాత్రమే యై నీ
కూర్చుల్ దారికి పట్టు రంచు మది నాకుం దోపదట్లాట నీ
కాటుండున్నల రూపుమాపుటకు సంకల్పించు మల్లేశ్వరా॥ 408

మ. మిజనుక రిత్తత చేరి జ్ఞానగరిమన్ శోధించు, దుర్మార్గపుం
బ్రిజులక రిత్తత చేరె నేని యది చార్యప్రాసకంబై కడు
ప్యజినంబున్ నెగడించు దీండ్రుల మా యీ పృత్తిఁ బేరంబుల
రజనీదేవత చెప్పు నాపె గద చొర్రజ్ఞాత్రి మల్లేశ్వరా॥ 409

మ. లప మేనిం ద్రిప యున్నచో నరుడు శీలమైయు విర్తించు చూ
పొవకుండోతుటఁ గుంక కద్ది సుతరామున్ లేమి పుష్టంబు యీ
యవివేకుం డపు డప్పు రాగమని తా నాలాపనల్ నేయు చూ
రవ మాలించిన నర్వముక దెలియు నైర్లజ్జలంబు మల్లేశ్వరా॥ 410

శా. హీ సామాన్యము గాదు పెద్ద గుణమా హీలోచముంచేసియే
శ్రీసౌశీల్యముఁ బూరుషోన్నతియు భస్మభూత మైపోవు న
ర్వాసహ్యము లగున్ మహోన్నతము లౌ నయ్యె యశీకారముల్
హీసంపన్నముగాని పాణి మిగులన్ హేయంబు మల్లేశ్వరా॥ 411

శా. శ్రీకుండన్ వలెఁగాని పూరుషునకున్ హీయుండ రందఁచు ను
ల్లోకుల్ వ్రాసిన వ్రాత కాదన నెవన్ శోధించి తత్తత్పుతుల్
ప్రాకట్యముగ నిర్ణయించునెడ హీ భామార్థమే కాక న
ద్ధీకల్పదుర్నిపుమర్థ మంచుఁ దెలియుక దేవేశ ? మల్లేశ్వరా॥ 412

శా. హీమత్వ మ్మెట నుండు నయ్యెడలనే శ్రీమత్త తా నుండు ను
శ్రీమత్త్వ మ్మెట నుండు నయ్యెడలనే హీమత్త తా నుండు నీ
శ్రీమద్దీమన్మథేనముంగుటిచి నేఁ జెప్పం బనే మయ్య ? త్వ
ద్భామారూపము లీ ద్వయం బనుచు నిద్ధాంతమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 413

మ. "నగుచున్ జేయుచు రేడ్చుచుండుడు" ర న్నాటించుకంటేవి యీ
పొగరుఁబోతు లెఱుంగ రెల్లపుడు అప్పుల్ సేతురే ? యట్లులే

యగుచో తెంకకు నెన్ని యెన్ని యగవాల్లయ్యెన్ గతానేహమం
చొగినేదేనియు బుద్ధి వచ్చినదె? నీ వూహింపు మల్లేశ్వరా॥ 414

శా. స్నానార్థముగఁ గంతవర్గజలవాసం బందియున్ జుట్టరా
లేన్ నిర్భాగ్యుఁడు మానఁజాలఁడొ త్రాపహీనున్ జడున్ వాని న
జ్ఞానిన్ బావకు సూతగాఁగొని ననున్ సాధించు మా కుంకమల్
కానున్నట్టి యనర్థ మించుక యెఱుంగన్ లేరు మల్లేశ్వరా॥ 415

శా. “రానుండెన్ తీరకర్మ” మంచుఁ దెలుపఁగా నొక్కొ? యీమధ్యచా
నీ నీచాత్మకుటుంబిని సమాతుడై చెన్నారు నీ లెంతతో
మా నాగమ్మకు వేంకటేశ్వరుని సమ్మానముల యావచ్చిరో
జానీరాపహరము కన్నదెడి దేవా? చూడు మల్లేశ్వరా॥ 416

మ. తిరువత్సద్ర్రి నేగి యయ్యెడల నీ దృష్టాత్మకుల్ పూర్తిగా
తీరకర్మమున క్లగ మైన కతమున్ శోధింపఁ దన్నామ భా
స్వరు నేతత్కవి దూఱులాడు నభమున్ బాయఁ జ్ఞియత్నించుటో?
మఱి యేమో వివరింపుమయ్యః మది సంభావించి మల్లేశ్వరా॥ 417

మ. పరమాసాత్రుఁడు వానియున్ జడుఁడు తప్పుండుప్రజంబున్ దనున్
బలివేష్టింపఁగ నేగుఁ గా కఘ మొగిన్ బాచుంగ నీ లెంత తా
నరరే? తిర్పతి, కీ ఖంబం డకటయే మం చేగె? ఉద్దాసిరా
చరణారాధన కొక్కొని స్థడిగి చూ జాల్మించు మల్లేశ్వరా॥ 418

మ. ఇల దుత్తారము భంగునున్ గలియునట్లే దుష్టుఁడున్ దుష్టుఁడున్
గలియున్, బ్రస్తుతమైత్రీ యట్టివ యగుం గారేమి. యీ మర్దనుల్
వెలియై యెక్కడొ మర్గి కర్కటకటా? విశ్వేశ? క్షేత్రములన్
గలుషముల్ పొసరింప నేగుట కడు నొగర్హుంబు మల్లేశ్వరా॥ 419

మ. తురకల్ ముష్కరులై మరంతముల చందోగింప సింహాద్రి శ్రీ
నరసింహుండు హరించెఁ గూర్మికవివిజ్ఞప్తిన్ మదిం బెట్టి యీ
పరమాసాత్రు లొనర్చు దుండగములన్ వాచుగిచ్చి చాక్రచ్చి నో
రఱుగన్ జొచ్చె నుపేక్ష నత్పె పిది యే ముష్కయ్యో మల్లేశ్వరా॥ 120

మ. ఉడప్పుత్యదిక్కి దానితోడఁ జనియెన్ దృష్టుండు నీ లెంకనే
హరియింపందగుఁగాకదాని ననదన్ హంతవ్యగా నెంచి యే
దైత వెన్వెంట హరించు టన్నది భవత్తీవ్రాక్షికిన్ దుర్యశ
స్కరమీ త పెట్టు లప్పికోఁ దలఁచితో సర్వజ్ఞః మల్లేశ్వరా॥ 421

శా. దాసీరండను జంపువోస మది నావా? నీదు పే ర్వానిదా?
యీసున్ జెంది వృథాగ న స్తనెదవే? యీవందు వే నొప్పితిన్
వాసిన్ జూడఁ డతండు శ్రీవధయుఁ దా వర్తింపఁ దోఁగాక యీ
రాసున్ జేయని దానిఁ జంపుట వృథా కర్జంబు మల్లేశ్వరా॥ 422

మ. కుచ్చువన్ బెట్టదు నీదు భూములను నీకున్ జీకటిల్ సూపఁదే
వడదుల్ పేర్లదుపూజనీయుల, మృషావ్యాజ్యమ్ములం దెచ్చి పో
రదు విప్రస్వము లైన వృత్తులకు నేరం బేమియున్ లేదు. యే
మిది వానిన్ విడి దానిఁ జంపె నలమేలీకుండు మల్లేశ్వరా॥ 423

శా. చేవాదాయపుటల్లు బిట్టబిగిసెన్ దీనుండు నీ లెంక నిం
కేవారున్ జెడఁదీయనక్కఱది లేనేలేదు మా కుంకలో
యేవం బెల్లరు నెట్లు గాంచెదొ యట్లే వోదు రెప్పట్ల నీ
చేవానాంప్రీయం లార్తి గాంచెన రఘుభిన్ బ్రుంగి మల్లేశ్వరా॥ 424

శా. కుంకలేపంచక మంచులో నలుపురన్ గొంచొక్కవాక్రచ్చితిన్
బంతాత్మత్వమునంచుఁ టంచముఁడు తా బాయుడె యయ్యు నిర్రా
తంకుం డన్నల కన్న వానిని భవత్సావంతం బెజుంకున్, గడున్
అంకుంఁగాడిదొమ్ము దాని చెడు చర్యల్ విస్మయ మల్లేశ్వరా॥ 425

మ. బడికిన్ మా చినకుఱ్ఱుఁ దేగుచిటి నీ భగ్గిఱ్ఱుండు నిష్కారణం
బాడికిన్ బాపము గట్టివోఁ దలఁచియొక్కో?యేము దున్నాపలన్
జెడఁబ్రేలున్, వినిపించుకో కరుగ “నిన్నే నిన్నె” యం చాచ్చు నీ
దుడుకున్ గాడిదొమ్ము కెటికొకొ? యీ ఘర్షణ మల్లేశ్వరా॥ 426

మ. “కలచెంబో?కునకంబు దానిఁ గలవంగాఁ బోవు నెవ్వఁ డ?” టం
చుర కివ్వొండ్ర నుపేక్షనేయ మిగిలెన్ ముద్దావరం బీచెడుం

మల్లేశ్వర విజ్ఞప్తి

అరియాకుక్కల, కిప్పుడే చెడి స్వతఃపాపముచే వింద్రాహ్
గతి, రట్లయ్యను దుర్నయంబు విడువంగఁ బోయి మల్లేశ్వరా॥ 427

మ. గతమందే చెడె నీదు లెంక, త్వరలోఁ గానుండె క్షేరంబు దు
ర్గతికిం బెత్తెఁడుకన్న డగ్గఱగఁ గుంకల్ దేకుచున్నారు, దు
స్థితి నిట్టుల్ కడు బ్రుంగియున్ విడచు దుశ్చేష్టల్; భవిష్యద్దురా
గతివిన్నన్ మఱి యొండు హేతు వరయంగరాదు మల్లేశ్వరా॥ 428

మ. బడి సోదయ్యని మానిపించికొని రీ భగ్నాయతుల్ వీంద్రతోఁ
డెడుహదేఁ గుడువంగ లే" దనుచు, దుశ్శీలుండు కుఱ్ఱుండు తా
డెడిబాలేయముకన్న మిన్న యగుచున్ "సీసీ" లకున్ భోక్తయై
కడకున్ దన్ను లొకంట మొన్న దినె సత్తారమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 429

కా. చాత్రం దై యొకకొన్నినా శ్శితరశిష్యవ్రాతముం గూడి యే
మాత్రంబో పతియించె నీ చెనఁటి యస్మత్సన్నిధిన్, బిమ్మటన్
శత్రుత్వంబు పురస్కరించికొని నీచైర్ధ్వానముల్ గూసి స్వ
బ్రాత్యప్రీతి గడించెఁ గన్గొనుము సాధ్రాత్రంబు మల్లేశ్వరా॥ 430

మ. ఇలు దీర్పంగలవాఁ డవాత్రుఁ డగుచో నిల్లెల్లఁ దా నట్టిదై
బొలుపుం చక్కి నశించు, చేష్టఁ డలు దుర్బుద్ధిన్ బ్రవర్తించుటన్
గల సోదయ్యలుగూడ నట్టులయినన్ గాఢింప సుంకింతు రి
ప్పలుగాకుల్ చెడి నేఁడు నారక మటన్ బ్రాపింతు మల్లేశ్వరా॥ 431

మ. తమ వంశమ్మున కెల్ల దేశికము మద్యంశమ్ము తావ్యగృహ
త్తము న స్పూరక గేలి నేసి జయ మొందన్ బూజరిన్ బాచకున్
గ్రిమ్ము లం చెంచక తోడు చేసికొను నీ క్లిష్టాత్ములన్ నే నెబో
క్షమియింపన్ జనుఁగాక సీకుఁడగునే నైరింప మల్లేశ్వరా॥ 432

మ. తను వన్దస్థము గాఁగఁ బయ్యెతమంధం బేను దర్వాణితోఁ
దిను టీ వెల్ల నెఱుంగు డీ చెనఁడు లేదిన్ గానరాకేమొయ
ప్పని నుద్బాటన చేసి నన్ను నుడికింపన్ జూతు రష్టప్పు డీ
కునరాపుల బుద్ధు లెంతటిదా సంతోషింపు మల్లేశ్వరా॥ 433

మ. తన మేనల్లుని "బిన్నతమ్మునకు నేతత్పుణ్యరార్య మ్మిటల్
కొనసాగింపు" మటంచుఁ దో దొసఁగె నీ కుంకన్న; రప్పొ పె్పెఱుం
గని యా కుఱ్ఱులు కాకు లట్టు లఱుసంగా నీవునున్ వింటి వీ
ఁనికిన్ నీ హృదయంబు నొవ్వమియు నేవం బయ్య మల్లేశ్వరా॥ 434

మ. "తన కుఱ్ఱుం డిబ్బినున్న బాసకు విద్యధామ" మం చెంది నం
దను డించెన్ జనకుండు మాతులగృహస్థానమ్మునన్ వీండ్ర దు
ర్జనతఁ సర్వము రా చెబిగియును; గుఱ్ఱుం డీ గతిన్ మాతె, నొ
జ్జను తెయం దలపెట్టఁ గోతి యగుచే సత్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 435

శా. పాపం బీతఁడు మందలించెఁ బ్రకృతపార్థిరబ్బదుష్కర్మలన్
గోపాబోపము సూపి స్థాలకులఁసె కుంకన్న లా బుద్ధి తా
మేపాటిన్ తెవిఁ బెట్ట కాతనికిఁ దామే పాఠమున్ తెప్పఁగా
నాపద్ధాము లటంచుఁ దా నుడిగె నయ్యార్యుండు మల్లేశ్వరా॥ 436

మ. అతఁ డిద్వాండ్ర యపాత్రప్రవర్తనకు నత్యంత మ్మెదన్ రోసియున్
నుతు నిప్పాపులయెద్ద వీడుట కడున్ శోచ్యంబ, నద్యర్థనుల్
వతితాళాపముగూడ వీడి రచటన్ బంధుత్వ మేమయ్యె డీ
క్షితచారిత్రిము నీ వెఱుంగనిదియే శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 437

మ. కుమరుల్ లే రని కాదు గాని భువి మా కుంకన్నకున్ దీటు గా
నము, వడ్రంగుల పోను నీ వెఱుంగు డీ నాగమ్మయే పెట్టె లా
భ మపేక్షించియ చెట్టి వన్నఁవిను తద్రాత్వద్వియమ్మందు ని
క్కముగా నొక్కని కొంప దీయటకె సంకల్పంబు మల్లేశ్వరా॥ 438

మ. అల వడ్రంగులయం చొకానొకని ఛార్జన్ వీడు కామించి వా
రలఁ గొర్తెక్కఁగఁ జేసె, భర్త కనులారన్ గాంచి నీ? యంచు న
య్యెలనాగన్ విడి వీని జీవమున కెంతే నేడ్చునుం బోయె నే
యిలకో, జాడయుఁ గానరాదు కనుఁగొంఁజే? తండ్రీ? మల్లేశ్వరా॥ 439

మ. పను వీలాటివి వీం ద్రొనర్చునవియిప్పాపాత్మకుల్ స్వీయదు
ర్జనతామూలము లొ నమంగళము లాస్వాదించుచుం గూడ మ

ర్జనతన్ వీడమి నీ వెఱుంగుమవు సాక్షెనప్తవే కాక స
ర్వనియంతృత్వము గల్గు నీ కాకఁ డవార్యం టానె? మల్లేశ్వరా॥ 410

మ. అపవిత్రం బగు మోరతోడ నపవిత్రాల్లాపియై చుట్టకా
లుపుదుర్వాసనతోడఁ బావకుఁడు నీ లోగింటికి న్వచ్చి య
ప్తపు డయ్యర్చకకృత్యమునా సలుపు,ని న్నవ్వాని దౌరాత్మ్య మే
వపదన్ జేయమి కక్కజంపడి సుమీ?ప్రశ్నింతు మల్లేశ్వరా॥ 411

శా. వీనిన్ జూచిన వీని గాధ వినినన్ వీనిన్ నమీపించినన్
“నీనింద్యం”డను బుద్ధిపుట్టున స్వత స్సిద్ధుంబ య ట్లాటచే
వీనిన్ శూద్రజనుల్ త్యజించిరి శుభాదిహృతులన్ బూర్తిగా
నీ నీచుం డిడు కూడు నీవు తిసుటల్ హేయంబు మల్లేశ్వరా॥ 412

మ. ఎప్పుడున్ బేరతకాభిమాతుఁ డగు నాయీ పావకుం డేడఁని
త్యపసితుల్ పొనరింపఁగాఁ దగిన నీ, యర్చాదికం బేడఁయీ
శ్వపచున్ జంపియొ లేక కా వ్విటిదియో,సాక్షెద్భవగ్దేహమం
డపమున్ మాత్రము ద్రొక్కనీకు మిదియే నా కోర్కె మల్లేశ్వరా॥

మ. మొన మా కుంకలలోనఁ బంచముఁడు బల్ ముగ్ధుండు మేనల్లుడున్
దిని హుచ్చుండి పృథాగ మామకకలార్చిన్ “లంజకొడ్డా?”యనం
చనియి త్తమ్ముగఁ దిట్టు బీ వెఱుంగు డీ యన్యాయ మేలాటిదో?
మన దేర్చియ్యిడిఁ దెల్పఁ జాలుచువెయో విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 414

శా. నీ పూరేగడిమేఁ గుంకమొదలౌ నీవాత్మకుల్ స్వీయదు
ర్భావమ్మల్ వికసిల్ల మామకగృహవ్యారథు నా జూచి యో
దేవా?ప్రేరేడిప్రేలుడున్ వినియు సీదృష్టాత్ములన్ వేర్మిడిన్
జాపన్ జూడని నీదు శాంతికి నమస్కారమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 415

మ. ఎదుటన్ బల్లకి నున్న నీ యునికి వీం దేరీమాత్ర మూహింపజే
వడరుల్ ప్రేరేద, రిట్టి దుర్బగుల సీఫాలనత్వాల దు
ర్మద మాఠింపమి యక్కజంబు. మఱియుం బాపంబు పర్తిల్లి య
య్యదియే తత్త్వతికర్త యౌ ననెడె? యట్లొగాక మల్లేశ్వరా॥ 416

- మ. దురహంకారులు పీండుని నన్నుఁ గని శత్రుత్వమునఁజేసి తుం
బరికృత్యముఁ దొనర్చి వెల్లమొగముల్ నానాఁట చారిద్ర్యదు
ర్భరముఁ గల్గింక నరెంచుచుండి రనుటల్ పృత్యక్షమే కాని స
త్వర మీ దుష్టుల చూపుమాపుటకైనై పొగ్గింతు మల్లేశ్వరా॥ 417
- శా. కూడుంగుడ్డలు లేక మాడుట కనేకుల్ గోరుచున్నార నీ
పాడుంబీనులఁగూర్చి. యట్టికళయున్ బృత్యక్షమై పూర్తిగా
వాడున్ మారల వేరిలుచుండినను నీ వాఁజమ్మ లేమాత్రమున్
గూడన్ దుండరిపోకలఁ విడిచి యోగ్యుల్ గారు మల్లేశ్వరా॥ 418
- మ. హితులై కొల్చుటరన్న శత్రు లయి న న్నే హితలో కూసి యు
ద్ధతురై మక్కపితామహులై యాయుఁకలన్ రోసి దు
ర్మృతికిం చొల్చుదుటే సుఖం బనుచు నీ మేధ్యేతరుల్ చాల ను
ర్మతులై రండుఁ దలంతు నింతయు యధార్థంబయ్య మల్లేశ్వరా॥ 419
- మ. ఇది మా కుంక నెఱుంగు నెల్లరును "వీడే చావు తాఁజమ్మనో
యెరుకుం బోవునో చచ్చియింతటి. జడున్ హీనున్ గృతఘ్నున్ మఱా
క్కటఁ జూడన్ ఘటియింప దీ శుభవకున్ గాలమ్మ చాపై పృథా
రదనం బేర్పడె నంచు రయ్యది యపార్థం బొనె? మల్లేశ్వరా॥ 450
- మ. ఋణ మేర్పడ్డది, భూమి పోయినది మున్నేకొంత. నేఁ దున్న యా
యణుమాత్రమునఁ గొంత యమ్మఁబడె నేద్యం బన్నచో లబ్ధిబ్రా
హ్మణులం దుండకు వేట చెప్పవలెనే? మా కుంక కిట్లయ్యు దు
గ్గణముల్ మాత్రము తగ్గకున్నయవి కన్గోపయ్య? మల్లేశ్వరా॥ 451
- మ. విధవఁ మొగ్గి సఁ "చన్నఁజోలు"మని దీవించుంగదా? నేఁడుహి
యధముం డట్లుచె యర్చకున్ విధవ నత్యంతమ్ము నేవించి దు
ష్పథసంచారమునన్ దరియిఁ డను తత్సామ్యమునం బూర్తిగాఁ
బృథమోదాహృతి యయ్యె సర్వము సుసంపన్నంబు మల్లేశ్వరా॥ 452
- శా. ఎట్లుల్ బండియు జీవనార్థ మగుటే హేయమ్ము తనాత్రిఁగా
కీడ్చఃఖమ్మున తాఁకు చోలుటకైనై యేర్పాటు గావించుటో

తద్దన్ దుర్గతి, యటిఃఖమ్మున మా వద్దమ్మ నేఁ కుండె నిం
కిద్దారిద్ద్యమువల్ల నిగ్గువడఁ డి హీనుండు మల్లేశ్వరా॥ 453

శా. ప్రియశ్చిత్తము కొంత చేఁతివి తత్ప్రారబ్ధమున్ దిగ్విప్రగా
నీ యుద్యోగము చాలవయ్యె, నటుపై నే నన్న నిన్నీచులన్
దాయన్ రోయను గూన నేవపడుదున్ నామూట లాలింప యీ
శ్రేయోమూరుల దూపుమూపుబయె సంక్షేపంబు మల్లేశ్వరా॥ 454

మ. ప్రికటం బయ్యె భవత్కృపారసము న్నాపై నీవకున్ గాగ్రమపా
వకు నేఁడే చెడఁదిట్టి వాని యనుఁగుల్ చాలేక జీవింపఁగా
నక “మొట్టో” యని యేడ్వ వాద్యములతో నన్ బల్లకి నుంచి త
క్కర యూరేగఁగఁడెని తేదియొ ముషన్ గల్పించి మల్లేశ్వరా॥ 455

మ. తెలిసెన్ నీమ కుయుక్తి వెల్పుచొరనేఁ గిట్టి చి తప్పావకున్
పలుఁగాకిన్ శునకపగ్గిలాపునిఁ సభావ్యాజమ్మున న్నాకుఁగా
పులచే సుత్యవమున్ పుటించితివి నీ పోకల్ సమస్తమ్ము పాగ్
జ్జాలిపే కైకొనుటల్, భవదగ్గవన బల్ గూడమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 456

శా. ఎన్నోసా ర్థిలు నీ యమేఘులకు నయ్యెన్ శాస్త్రిః యట్లయ్యు నీ
చున్నల్ నైజగుణంబు వీకరు సుమీః చుర్బుత్తు లిం కీ పయిన్
చున్నల్ గూడ పుటించి చూడు మొకచోఁ; దచ్చాస్తిచే నీ జడుల్
కన్నుల్చిప్పుడు లేమొ చూత పుదియుం గానిమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 457

శా. తన్నున్ శాస్త్రనమురన్న నీచముగ నేతద్దాగ్రమవాస్తవ్యులౌ
పిన్నల్ పెద్దలు గూడఁ జూచెదరు మా పెండ్యాల దేవయ్య యీ
సన్నన్ బూర్తిగఁ దా నెఱింగింబును దుశ్చర్యల్ విడంబోవఁ దా
సన్నాపాయుల లక్షణమ్ము లివి వో? చర్చింప మల్లేశ్వరా॥ 458

శా. నానాచేశములన్ జరించితిని నానారాట్పభల్ సూచితిన్
నానామానవజాతిపర్తసములన్ నానాట శోధించితిన్
నానామూఢులఁ గాంచితిన్ మఱియు నానాసీచులన్ నెట్టితిన్
గానీ మాజననింద్యుఁ బోలు ఖలుసం గన్గోను మల్లేశ్వరా॥ 459

శా. ఊరన్ వర్తిలు శూద్రకోటి ననుఁ దా నూరేఁగఁగాఁ జేసెఁ జో?
 పేరుం బెంపును గల్గు పొంతుఁ దనకున్ బెండ్యాలదేవయ్య క
 యూరే? వల్లవి వంత యేమిటికొకో? యల్పుండు వీఁ డిట్లుతే
 నీతైపోవఁగ ధాత వ్రాసెనొ? కదే? నేఁ చెల్లి మల్లేశ్వరా॥ 460

మ. రలిదండుగిల్ గుణవంతు లైన యెశలకా దత్తునుఁడై పుట్టఁగా
 వలయు న్లానియెడన్ మనుష్యుని దాల్చున్ రాదయే వృక్షమో
 శిలయో లేక మెకంబొ తా నగుటయో శ్రేయంబు మా కుంకలీ
 కలుషానన్జుమి? యింతగాఁ జెడుట నిక్కంబింత మల్లేశ్వరా॥ 461

మ. కొడుకుల్ దుర్మతు లైన తల్లులును బెక్కుల్ లోకమం దుందుర
 ప్పడఁతుల్ గొట్టు రానప్పు చుష్కృతులపై వాత్సల్యమున్జూపి యె
 క్కుడు పోత్సహ మొనర్పరట్టి దిటఁ గన్గో నయ్యెడికా వీండ్ల కీ
 చెడుచెయ్యుల్ జన నీ ప్రసాదమ సుమీ? శ్రీరంత మల్లేశ్వరా॥ 462

మ. నను నూరేఁగఁగాఁ జేసి రన్న సుడికర్ణంబుల్ ప్రవేశించి యా
 ఘనురా లొందిన బాధ నీ మదికె తార్కాణంబు. తత్సాధ్వి యా
 వను దిన్నట్టిదివోలే? బిట్టఱచు నవ్వాగైవ్యఖరుల్ వింటివా?
 యనయుల్ తత్సతి కుద్భవించుటయు దూష్యం బొనె మల్లేశ్వరా॥ 463

మ. అలఘుల్ సన్ను సభాధిపత్యమునకై యాహ్వానముల్ నేయ మా
 పలుగుంగుంకలెఱింగి యేడ్చు రఱు? పాపం బీకుకున్ దాసు లై
 తులువల్ దల్చిని వంత లోఁ గొని యిటుల్ భూభూలకుకా బాతులై
 రిలలో నస్థుల వాసి కీసు గొను వాఁ డేమోను? మల్లేశ్వరా॥ 464

మ. చదివెన్ మొన్నటిదాఁక శిష్యుఁ డు యే జ్ఞాంతుండు వాఁ డిప్పు డే
 బెదరున్ లేక వృధాగ చూఱు నట నన్ బేరెత్తి యవ్వని త
 ప్పిదమే మున్నది? వాని కట్టి చొరవన్ బిట్టిచ్చి పుట్టించు త
 ప్పిద మెల్లన్ భవదీయమే నెఱుంగుచున్ విశ్లేశ మల్లేశ్వరా॥ 465

మ. గురునిందన్ బచరించినన్ వినరు చూర్ణుల్ గూడ మచ్చిఘృడే
 దురితంబుం బొనరించి పుచ్చెనొ గురున్ చూర్ణాషలాశంక నీ

ధర నేతాదృశః బుద్ధః జేసి మిగులన్ ధన్యత్వమున్ జెందె నీ
చరితం బిందుల కేను సంతసితెచిన్ సర్వేశ? మల్లేశ్వరా॥ 466

మ. దుర్బృత్తుల్ భవితవ్యముం గనక దుష్టుఃఖమ్మునంజేసి యం
తర్వాణిన్ దరవాణి.. యం చటచుచున్ దత్తేజమున్ మాన్పు మా
గర్వగ్రంథు లొనర్చు దుర్నయపుఁ బోకల్ గంటివేః పిండ్రకున్
సర్వాంగక్షరకర్మ మిప్పునుచె నూ? సంఘించు మల్లేశ్వరా॥ 467

మ. తనకున్ లాభము రెండు వేలచనుకన్ ద్రివ్యమ్ము చేకూరునం
దెనుఁబోతన్నకు నీ కృతిపరివర మచ్చేయైనచో పెట్టివాఁ
డను మోదించెడి నంట? కుంక యటు తా నందాఁక నున్నం గదా?
తన మర్యాదకు వ్యాజ్య మేయఁ గలుగు॥ దత్తేజ మల్లేశ్వరా॥ 468

మ. తనకున్ లాభము నన్నవత్తములు విత్త మ్మాయువున్ సర్వనా
శనమున్ జేసిననాఁడె యీ రవితపగ్నిస్తావార్హమై ప్రాజ్ఞులా
ఘనులం దెల్లెడ వ్యాప్తిఁ జెందెడి నటుల్ గాకున్నచో దీనికిన్
జనియే లే కొక మూలనే యడఁగెడిన్ బ్రాల్కాలి మల్లేశ్వరా॥ 469

మ. ఒక జాల్ముం దొక సత్కవిన్ జెకి యెన్నో తప్పడుం ద్రోవలన్
వెకలుల్ గొందఱు తోడుగా మెలఁగి భావిశ్రేయమేరక తా
నికలమ్మున్ విరలమ్ముగా సమనె.. నన్ చారిత్ర మిద్దానిచేఁ
బ్రకటింపంబడుఁ గార నీ ప్రియ యథార్థం బొచు మల్లేశ్వరా॥ 470

మ. తనకున్ దద్దినముల్ ఘటింపఁ గల గోపిచ్యుల్ గలా రంటః పెం
టనె నాపైఁ దెగి తాను జచ్చు నెచు? నీ నామాంకితం బైన యీ
ఘనకావ్యమ్మును నైసఁ జాలఁ జెడుః కుంక స్ని భ్లోగిన్ బ్రేతఁ బ
దద్దినపునమువ్వురు దీర్ఘకుండుబది సీదే లోటు మల్లేశ్వరా॥ 471

మ. తనకున్ చావర మైన కాలముని పక్షద్వారమం చుండి త
ద్దినపుంగోర్కెను వాగ్యభూమణియె నిర్దేశింపఁగాదోయి.. ని
ద్రును మున్ గోరఁదె బౌభరట్టుఁ. పటులే దద్దిబ్బు రాదద్దిన
మ్మును గోరెన్ మురిపమ్ము వీర్చి యమ మున్నూలింపు మల్లేశ్వరా॥

మ. మన మఱ మాట “తథాస్తు” దేవత లొగిం బాటి.చు వారై “తథా”
స్తని సార్థక్యము గూర్చుచుండు రఃభూమా “యంబ్రహ్మ” చావల్ బహు
బునకున్ దక్కఁదవన్యముం దెలియమిన్ ముట్టుల్ వెనన్ గుడ్చుఁద
ద్దిరమో తద్దినమో” యుటంచుఁ గను తద్దీమత్తి మల్లేశ్వరా॥ 473

మ. పరమాభాగ్యుఁడు వీఁడు శిష్యుల నొగిన్ బ్రాజుఁ దాదిట్టుము
ప్రసాదై గొట్టఁగఁగను, నాకతనమచ్చాత్తుల్ తనుంగొట్టరం
చెఱుఁగున్ నేనిద నాజ్ఞవారలకు నీవే వీని దోరింతు వం
చుర కీ వెందుల కాలసిందెదవో? నే నూహింప మల్లేశ్వరా॥ 474

మ. కుంకల్ సల్పెడి తప్పుడం బనులు నినున్ చెప్పితిన్ వీండ్రొయి
ప్పంకమ్మన్ విని రాజరాజపురిఁ జెంపల్ కయఁ గొట్టంగ ను
శ్శంకుల్ గొందఱు సిద్ధమై యియు దోనం బంచు వారించితో
మంకుంగుంకల స్వాపరాధము లె సందాశించు మల్లేశ్వరా॥ 475

మ. ఒక విద్యార్థిని గుంకలందున ద్వితీయుం “దేరః మా శాస్త్ర సీ
వకటా? యేరికో చెప్పినాఁడ” వని యన్యాయమ్ముగాఁ గొట్టఁగా
నకలంకుల్ గని గాగ్రమపున్ ఘనులు ప్రియశ్చిత్తమున్ జేయ మి
న్నక నోర్మానుక పెద్ది కుంక యొదిగెన్ గనొంటె మల్లేశ్వరా॥

శా. మా కర్మ మ్మటు కాలి శాస్త్రులయెడన్ మర్యాదకున్ దప్పుటన్
లోకుల్ “తుంటరు లందుగ్రిమ” మ్మని కనుల్ లోలో జలంబాన దు
ష్పాకుం దూరక కుంక యేడ్చె నెట? రచ్చన్ బిల్వగాఁ జోయి యీ
సీకొట్టుం బ్రదు కేల చావఁ దగదే? శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 477

మ. తన దౌర్జన్యము రచ్చకీడ్చెనని మా దద్దమ్మ తమ్ముండు తోగ్రి
వ నెడో కాచి కలార్చిఁ బట్టికొని తత్ప్రాంతమ్మునం దెరు లే
మిని “దిక్కెవ్వరు? నీ” కటం చడిగి బల్మిన్ రేయిఁ గొట్టెన్ జుమీఁ
యనయున్ దుర్మదుఁజూచి నైఁచుటయు న్యాయం బొనఁ మల్లేశ్వరా॥

మ. ప్రితి విద్యార్థిని వెక్కిరించుట మొదల్ పాఠ్యవృత్తమ్ము లి
ప్పతితుల్ కుంక లొనర్పఁ బూని రది నన్ వాదించు వంచెంచి దు

ర్మతు లీ తుంటరు లిక్కతమ్మనన భస్మం జొదు రం చేదలం
చితి ముమ్మాటికి నట్టలే జరిగెఁజూ శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 479

మ. చట్టుంబట్టుల నుండు గ్రామముల “సీ కలశన్నలన్ గట్టిగాఁ
గొట్టంగావలె” నంచుఁ గొందఱును, “సీ కుంకన్నలన్ జెప్పుతోఁ
గొట్టంగావలె” నంచుఁ గొందఱును సంకోచమ్ములన్ వీడి జల్
పట్టుంబట్టి చివాట్లువైచిరి మొగాల్ వాడంగ మల్లేశ్వరా॥ 480

మ. ఇటుపై శాస్త్రులఁ గాని శిష్యులనుగానీ మీరు మీవాండ్రు ము
న్నటి పోల్కిన్ జెనకంగఁబోవునెడ మీ ప్రార్థనకర్మంబు రా
లుట ముమ్మాటికిఁ దప్పదన్న పలుకుల్ కుంకల్ చెవుల్ సూడ న
క్కటఁ యాలించియు దుర్విదగ్ధపుగతుల్ గైకొండ్రు మల్లేశ్వరా॥ 481

మ. జరిగెన్ గుంకలయింటనేఁ దొకమహాశ్రాద్ధంబు, నన్నయ్యెడన్
బొరి దూషించుటయే యధిశ్రవణమై పొల్పారుటల్ వింటిఁ దుం
టరు లీ కుంకలయెల్ల శ్రాద్ధము లిటుల్ నా దూషణం బొప్పఁగా
జరుగుంగావుత నీ యనుగ్రహమునన్ సర్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 482

శా. ఏ విద్యార్థినిఁ గొట్టెనో యతనియూ రీ కుంక తా నేగె నో
దేవా ? యుంటటఁ జెప్పు చేతఁ గొని “చీ ? దిక్కేడి ? నిన్నిప్పు నేఁ
జావఁగొట్టినఁ జెప్పు” మంచడిగె మచ్చాత్రాగ్రజమ్ముండు; చా
ర్జి వెల్లె న్మనుదేవె నీ వెఱుంగవే ? సిగ్గేది మల్లేశ్వరా॥ 483

మ. మగసిన్ గొట్టియు నాత్మమోసమునకున్ మల్లాడి ఫిర్యాదొన
ర్చుగ యాశీన్ బురుడించుచున్న మన యీ కుంతన్న దుర్వృత్తికిన్
దగవర్లున్ దగ మోసపోదురు ? కదా ? తథ్యేతరాలాపులన్
మొగమున్ మోడవయే నీ నిన్నెవఁడు నమ్మున్ దేవా మల్లేశ్వరా॥ 484

శా. దుర్జాతత్వము కల్మి మా బలునకున్ “ఘా! ఘా!” లకున్, జోలి లే
దొర్జిత్యమ్మును లేద తెల్వియును చా నామాత్రమే. యట్టిచో
దొర్జన్యంబె సహాయమై దొనఁగొగిన్ చాఁ జేసి చాక్షీ నిదెన్
నిర్జీవం బగుఁ గాక వీనిపసి వీనిన్ మింగి మల్లేశ్వరా॥ 485

శా. మోకాల్ నొప్పి కలార్థులన్ బెనిచి యేమోపానమున్ జేసినన్
 ప్రికన్ బోయెడినంట ? కుంకన యిటుల్ ప్రేలన్ మొదల్వెత్తె నీ
 శోకం బేరొ ? కలార్థులన్ గనిన మా శుంథన్నకున్ వీని దు
 ష్పాకం బింతగఁ బండఁ దాటియు నుపేక్ష్యం బొనె మల్లేశ్వరా॥ 486

మ. ప్రకటింపంబడెఁ గుంకవర్దనరుతుల్ పంచాయితీ కోర్టులో
 వికలుండై మొక మించి చేసికొని నిర్విణ్ణుండునై యెల్లరున్
 మొకమందే "తుఘాఘాతుఘా" ల్లరియ మా ముగ్ధుండు జీవించె తీ
 వకళన్ దానియు వీనిపుట్టువు కడున్ వర్జ్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 487

మ. తగులంబెట్టినఁ దాతిపెట్టిన మొగాల్ దగ్ధముగావించినన్
 బొగమూరించినఁ గాటిరొనిడిన, "చీ ? పో ? నీవ ? యస్సున్ ఘసుల్
 దెగఁగొండించిన బుద్ధిరాని బజలన్ దేవేశ ? యే రీతిగాఁ
 బొగ లేచింతువా ? నీకుఁ జిప్పవలెనే ? భూతేశ ? మల్లేశ్వరా॥ 488

మ. ఒకకొన్నా శ్లిది గ్రామదోష మని నే నూహించితిం గాని యీ
 వెకలుల్ "దుర్బగు" లం చెటింగి పిదపన్ వీనమునుం గ్రామ మా
 త్మకుఁ దప్పబ్బు నటుల్ చరింపమి నికన్ దద్దోష మం చిందు వ్రా
 యక నీ దోష ముంచుఁ బేర్కొనెదఁ దత్త్వంబింత మల్లేశ్వరా॥ 489

శా. ఐదయ్యెన్ శతకమ్ము లట్టుడికినట్లై యెప్పు డింకెప్పు డీ
 మా దర్శింతులు రూపుమాయు"టని గ్రామంబాగ్రహోదగ్రమై
 నీ చిక్కున్ గనుచున్న దేరతిమొకో ? నీ పూరకున్నావు మ
 ర్యాదాహీనుల రూపుమాపుట యరార్యం బొనె ? మల్లేశ్వరా॥ 490

మ. అవమానంబులు లెక్కనేయ రని నీ యాంతర్యమే పూర్తిగాఁ
 జవి చూచెంగద ? యెంద తెన్ని గతులన్ "జాబాలు చీ చీలు, మున్
 దవులన్ జేసిరి "దున్నపై చినుకులై" తత్సర్వముం బోయె ని
 క్క ఏకి స్నికుసు చిక్కఁగవలయు లోకభ్యాతి మల్లేశ్వరా॥ 491

మ. ఇటుకల్ రాలిచి యమ్ముకో లనఁ గడున్ హేయాతిహేయమ్ము మా
 రబకుల్ దీనికి నగ్గమై రిది మహారణ్యమ్మునం గాద సం

కట మీ దుష్కృతి గామమధ్యముననే కల్పించినాగ్లోతు రె
న్నటికిం బూడ్చెదో ? యీ చరిత్రవిదు లానందింప మల్లేశ్వరా॥ 492

మ. మును పగ్గాదిజు యాగముం తెరిచి రమూర్థాగ్రిణుల్ పాఠశా
లను శర్దించుటలోసుగాఁగలుగు నైర్లజ్జప్రయుక్తమ్ములౌ
మనకార్యమ్ములు మా యనామతరువుల్ గావించి రే తల్పలం
బును వీండ్రినోగుడిపింతువో ? గడువవో ! మోమోడి మల్లేశ్వరా॥

శా. మోమోడన్ బని యేమి నా కనెదో ? మా మూర్థాగ్రిణుల్ నీదు
ద్దామంబందున నర్చకాధమునకున్ దాస్యమ్ము గావించుటన్
ద్రోమం బించుక నీకుఁ గల్గె నని యుత్పేక్షించితిన్, ద్వైతా
స్తోమంబుం బరియింప నిట్టి సౌబగుల్ చూపట్టు మల్లేశ్వరా॥ 494

శా. విద్యాన్యకృత్తి, తద్ధధిక్రూతియు మా వీటిండికుంకల్ సతం
బుద్యోగమ్ముగఁ గొంటుటన్ ఫలము మూలోన్మూలనంబొటయే
“సద్యంబో? యది వేతాకప్తా” యనినన్ శక్యంబె చెప్పంగ నా
పద్యక్తిన్ ఘటియించి తీరు నెవుదో పాపంబు మల్లేశ్వరా॥ 495

మ. విధవల్ లే రని కాదు గాని మఱి మా వీటిండి కుంకమ్ములన్
బ్రౌళమోదాహృతికై చతుర్థుఁడు జనింపం బోలు నేతాదృశం
బధమిత్వ మ్మిక నొక్కచో నరయఁబో మక్కుంక విద్యాధులన్
వృథగాఁ దిట్టెడి వాని పొం గణపవే ? విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 496

శా. కుంకల్ రెంకయు నీదు నగ్రిముననే కూర్చుండి జూదంబు ని
శ్శంక ప్రక్రియ నాడుచుండుటకు నే స్వాంతమ్ము లజ్జింపదే
యింకన్ దైవమ వెట్టు లయ్యెదవు నీ విప్పాపులన్ నైఁదుచో
నింకింపంగదవయ్య ? శీఘ్రముగ దుష్కృత్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 497

శా. జూదం బాడుట కూటసాక్ష్యములు సత్సూరిద్విషద్భావ ము
ర్యాదాభావకృతిఘ్నతాగరిమ ముఖ్యమ్ముల్ గదా ? ఏండ్రీ న
ర్వాదాయమ్మును జన్మకర్మములు నీ వర్జించి చర్పించుచో
బూదెన్ జేయుట కేమి శంక యిక శంభూ? దేవ? మల్లేశ్వరా॥ 498

శా. గాగ్రమస్తుల్ సరిహద్దునూళ్ళపొజున్ గట్టుక్కుతో లేచున
 స్త్రీమేమో చెడుకర్ణముల్ సలిపి యా యీ భీతి జీవచ్ఛవ
 పాగ్రముఖ్యంబు పహించి యిప్పు దెచున వా విప్పుటల్ లేచువో?
 మోముల్ పూర్తిగ మాడె గుంకల యభిముల్ పందె మల్లేశ్వరా॥

మ. ఇద స స్త్రీ మనఃకప్పుడుంగయితతో నీ నన్నుదూషించుచున్
 వెకలుల్ గుంకలలోఁ దృతీయుఁడు రుషావేశముమై గన్నుగా
 నక పొంగున్ గడు బోరఁగిల్లఁబడెడున్, నా శిష్యుడై నన్నుఁ దా
 నెకనక్కె మ్రొటు లాడఁగొంకఁదొ కదాఁయీ శుంథ మల్లేశ్వరా॥ 500

మ. గురునిం దూఱుట తండ్రిగొన్న నవలాకూటంబు గైకొంట, త
 స్కరతాముష్కరతాకృతిఘ్నతలలోఁ జాతుర్యముం గొంట, ను
 స్థిర మశ్వత్థము తుమ్మచెట్టురణిన్ చేపించుటల్ లోనుగా
 దురితముల్ పొనరించు దుర్బగులు వధ్యుల్ గారెఁమల్లేశ్వరా॥ 501

మ. గురునిం దూఱుట లోనుగా దొంగు లిక్కుకల్ నిరాశంకము
 స్కరతన్ జేసి యొనర్చి రియ్యవి భవిష్యద్దుర్గతిన్ సర్వతః
 పరిభాషమ్మునఁ దెల్పినన్ గనక మా భగ్నాయతుల్ శిష్యు లేఁ
 గురు నన్నున్ గురు వెక్కిరించెదరు గన్గోపయ్యః మల్లేశ్వరా॥ 502

మ. నను దూషించుచుఁ జెప్పపద్యముననే నాశంబు మచ్చిష్యు నె
 త్తిని నిర్చెన్ “గులనాశన” ధ్వనియు నర్థిన్ దానఁ దోతెందె నా
 శనరాలం బది దగ్గఱంబడుటయే సత్యంబు గా వచ్చు నూ
 ర్యనిపైఁ జల్లిన ధూళి కన్నులఁ బడెన్ రోషించి మల్లేశ్వరా॥ 503

(పరోధివా రామనాశనాదిమహిమాస్వకము)

మ. మొదలంటన్ బరిభూతిసాగరమునన్ ముమ్మాటికిన్ మున్ని మా
 వదలుంటోతులు సిగ్గు లేమి మరలన్ వా విప్పుచున్నారు దు
 ర్మదు లీ తుంట లీ పరాభవములన్ మన్నింప రొక్కొక్కనిన్
 దుదముట్టింప గదయ్యఃశ్రద్ధమెయి నుద్యోగించి మల్లేశ్వరా॥ 504

మ. పరమాసూయను మ'గ్ని మా జనులు దుష్ప్రార్థులై దేశికున్
బరిహాసం బొనరింపఁ బూనియు నధఃపాతిత్యమున్ గాంచి పొం
గఱకే నిల్చి నేను సత్త మదిలో హత్తింపఁ దెవ్వఁడు స
త్వర మీ వాపము రూపుమాపి జగమున్ బాలింపు మల్లేశ్వరా॥ 505

మ. అడఁగెన్ బాచకు వాయు కుంకల మొగా లత్యంతమున్ మాడె దా
మడిసెన్ తెంకయహమ్ము.నల్లశల గాఢ ముగ్రహోదగ్గమై
తడుపన్ జొచ్చెను గోమయోదకముతోఁ దధాటికిన్ బొంగి న్రూ
న్పడుటన్ గుక్కినపేలచందమున నున్నారెపు మల్లేశ్వరా॥ 506

మ. లవమున్ జోక్యము లేనివానివలె వాలాయమ్ము గన్పట్టి దూ
రవులన్ గుంకల నాడునాటికిని దౌర్బల్యమ్మునన్ ముంచి మా
నవతాదూరులఁ జేసి చంపితివి ప్రాణం బున్న నే మయ్యెడిన్
శవముల్ మే లనిపించు నీ చెయిచి కాశ్చర్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 507

శా. సర్విస్వమ్ము హరించి తెంకకు మనశ్శల్యమ్ము సంధించి తం
తరైవరమ్మును గూడుగుడ్డలయెడఁ దారిద్ర్యముం గొప్ప మా
గర్వగ్రింధులఁ గుంకలన్ జచిపి తక్కుంకొప్పునిం బాచకున్
గీర్మాణ మ్మడఁగించి కూర్చితి నినుం గీర్తింతు మల్లేశ్వరా॥ 508

శా. దేవస్థానపు రూపు సన్నమదిలోఁ దీ పంతగా కేదు గా
నీ విజ్ఞుల్ పరికించి చూచినయెడ నిర్ణాయకుల్ ప్రాజ్ఞులై
భావం బెక్కెడ రెండ తెన్ని గతులన్ భగ్నిష్టాత్ములై యర్చకుల్
దేవద్రోహ మొనర్చు చుండిరా ? వినిరేళింపు మల్లేశ్వరా॥ 509

మ. "తరవాణీ ? తరవాణీ" యంచు గురునిం దా బక్కునన్ నవ్విత
త్పరిహాసందౌ మతౌదౌ హేతువుగ దుర్వాదజ్వరావిష్టుడై
పరిశీలంపక కుంకలం దొక్కఁడు తర్వాణిం దెగం దాపుబన్
జరిమావస్తకు వచ్చె సయ్యది మహాశ్చర్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 510

శా. బుద్ధిన్ జెప్పితి వింక దుర్మరణమున్ బొందింప కీ వింతతో
నిచ్చుఁబమ్మున నుండి పోవునెడ నిన్నే కాక నన్గూడ యా

పద్దేశమ్ము సుతించుఁ గర్మ మది దుర్వారం బబుచన్న నా
పద్దేశంబపు కాకపోదు విది దుష్ప్రిభ్యాతి మల్లేశ్వరా॥ 511

మ. అఖిల గామముగూడఁ గుంక లతిదుర్వ్యాపారులై యుంబచే
సుఖ మివ్వఁడగ్రికుఁ గల్గు బొప్పదు పరాసుత్వమై వాంఛించు నో
మఖవిభవంసక ! యట్లు లయ్యు “సుఖ మిమ్మా” యంటి “సర్వేజనా
స్సుఖినస్సం” తను మాట కర్థమును సంశోధింపు మల్లేశ్వరా॥ 512

శా. కొట్టం గూడదు దేనినే నొకతఱిన్ గొట్టన్ బ్రసక్తించినన్
గొట్టన్ రాదు దరంబుమీఁద నని పొజ్జిల్ వల్కుమర్ సర్వథా
చెట్టల్ వీడగ్రిని నే నెఱింగియు నినున్ జేసాచి యాచించెద
న్నట్టేటన్ బడి ముస్లు కుంక కనుదానం బిమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 513

మ. మును పపోతనరేంఘ్ర దౌష్ట్యమున భీముం డాగ్రిహోదగ్రుండై
తన యశ్వమ్మును సీకఁ జేసి యొక పద్యంబల్లి జాఁదిట్టి పో
తనయర్థాంగి ననుగ్రహించి మరలన్ దాఁ దిప్పె శాపంబు పో
తన జీవించె యశోభనంబు కవికిం దా నిత్సె మల్లేశ్వరా॥ 514

మ. ఒకచో దుష్టుల దౌష్ట్య హేతువునఁ గోపోద్రిక్తులై సత్కవుల్
స్వకవిత్వ మ్మలవాండ్ర నష్టికొఱకై సాఁగించియున్ దత్ఫలం
బు కడుం దాపగుపట్టునన్ సదయులై ప్రోవంగ నుండించుటే
సుకపీశత్వపు గుర్తగున్ మదిని సంశోధింపు మల్లేశ్వరా॥ 515

మ. నను నిందించునుగాక నా యెడలఁ బూర్ణద్వేషముం బూనుఁగా
కనయంబుల్ శత మాచరించి నను హేయాలాపముల్ గూయుఁగా
కనుమోదించితి నంటి దప్పలకు నే నన్నింటికిన్ పీని దు
ర్జనతం జూడక మృత్యువున్ దొలఁచి సంరక్షింపు మల్లేశ్వరా॥ 516

మ. మొదలే లే వనుకొన్ననీదు కళ యిమ్ముగ్నాత్ములన్ గట్టిగా
బెదరించెన్ బయి కేగనీకు మీఁక నా విజ్ఞప్తి మన్నించి యీ
వదరుండోతు ననుగ్రహించి యెటులో పాఠముఁ గాపాడు మం
త్యదళన్ దిగిప్పుము నీకు నాకును యశం బార్జింపు మల్లేశ్వరా॥ 517

శా. తతోద్దయః దౌనర్యే ము న్నైఋగవే? “తర్వాణి పద్దెమ్ములన్
వత్సా? తస్మృఖపద్యమం దొదవె దుద్వానంబు. తద్దోష మా
పత్సంప్రాప్తికి మూల మం చనెదో? యావద్దోషముల్ వాపి నీ
యుత్సంగమ్మున వీని నుంచితొని యాయు స్సిమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 518

మ. ఎచట స్పన్న నుతించువారె జగతిన్ “హీహీ”లు నన్ గూయు దు
ర్వచనుల్ గానఁగరారు, వీంద్ర) నెటులో రక్షించి నన్ వీండు త
ద్రీచనార్థం బుపయోగ మౌచు. రది తద్దన్ నన్నుఁ బ్రేరేచి ప
ద్యవయంబున్ భవదంకితంబుగను జేయంజేయు మల్లేశ్వరా॥ 519

శా. మీసాల్ దువ్వి కలాధులన్ జెనకుచున్ మృత్యుర్థమెంతేనియున్
జేనెన్ వీడు ప్రయత్న మయ్యది వెనన్ సిద్ధించు కాలమ్ముతా
నానన్నంబును నయ్యె నట్టితటి ని న్నర్థించితీ॥ వీనికై
దోసం బున్నను నైచి మన్నితివి సంతోషంబు మల్లేశ్వరా॥ 520

శా. ఏ సీచుం డటు మిట్టిమిట్టిపడెనో యీ నాయెడన్ వాడిదే
పో నుండెన్ మఱి యొక్క యూరి కిచటన్ బో నానకున్ గాకొగి॥
“గానన్ లేక దురాయకుల్ చెడుట కిక్కష్టాత్ముడే సాక్షి యం
చీ నిశ్చీకు జనుల్ హసించు రిక “హీ హీ ”యంచు మల్లేశ్వరా.

శా. ఏ భూమిన్ గొని నెట్టవంటకలహం వీ దేబె కల్పించె నో
యా భూమిన్ గతిమాలి మొన్ననె నుమీ? యమ్మెన్ బుజార్థమ్ముగా
నీ భాగ్యమ్మున కెందుకో గద యబుల్ హేయమ్ములన్ గూయుటల్
లాభం బిట్టిది యుండ నెట్టులు నుశీలం బబ్బు మల్లేశ్వరా॥ 522

మ. ఘటియించెన్ స్థలభాండశుద్ధి తుదకున్ గ్రామానకున్ దూరమై
యెటకో పొట్టను జేతఁ బట్టికొని పోయె॥ గుంక, లెంకన్ననం
కటపా టన్న? నవర్ణనీయ మఖిలాంగ కైరమే యయ్యె న
క్కుటిలు॥ బాచకునిక నొంపవలయు॥ గ్రూరాత్ము మల్లేశ్వరా॥

శా. వీనిన్ దుశ్చరితుల్ దురుద్యము బలుల్ వీసంబు శిక్షింప వీ
హీనాలాపుని నోటికన్న మఱి యెన్నేరెట్లు విబ్బంకిం

- స్నానఁ బే బహుమానపాత్ర మిది తథ్యం బంచు నీ బుద్ధికిన్
గానిన్ వచ్చియు నెఁడుకో గద? యుపేక్షబుద్ధి మల్లేశ్వరా॥ 524
- మ. త్రితయం బేర్పడె గ్రామమం దభుము నుద్దీపింప నందిర్వరఁ
వెతలం గుడ్డితి గ్రామపాచకునకున్ వీసంబునుం గూడఁ బా
చితమున్ జేయవు వీని దుర్నయము నీ చిత్తానకున్ రాదొ; యి
ప్పక్షతఁ గూర్చి యుపేక్ష నేయుట మహాపాపంబు మల్లేశ్వరా॥
- మ. చదువున్ వీఁడు “పురాణ”మం చవల లజ్జాహీనతఁ జేసి యే
బెదరున్ లేక “తదర్థ” మఁచు నొడువున్ విద్వాంసు లా వీధిఁబో
వుదురేనిన్ మఱి కొంత బిట్టబిగియున్బో? “మీ యెడల్ భీతి నా
యెడ లేక మ్మును లే” ఁటంచుఁ దెలుపన్ హీనుండు మల్లేశ్వరా॥ 525
- శా. ఈ చండాలుని కంఠమాధురియు నీ హీనాత్ము వాగ్దాటి, యీ
వీచాలావుని యర్థవైఖరియు నీ వేనాఁడు నాలింపలే
దో చంద్రాభరణా? యొకింత విసుచో నుల్లమ్ములో మండి నీ
వే చెప్పం గొని చావఁ గొట్టెద వటంచే నెంత మల్లేశ్వరా॥ 526
- మ. “ఇది నా దస్కను రాఁ బ నే మటులు నీవే కొట్టఁగా వాదె యీ
ఁదరుంబోతు” నటందువేమొ, యురకే వాక్రుచ్చితిన్ గొని చె
ప్పెదలోఁ గొంకెడివీనిపైకిఁజన, నీ హీనాత్ము డాత్మీయదు
ర్మదమున్ జేసియె స్వల్పరాలమున భస్మం బొను మల్లేశ్వరా॥ 528
- మ. ఇపు డీ గాడిఁకొత్తు బ్రాహ్మణుని. సొ మ్రేమంచు బెల్లమ్ముగా
నెప మేదో సృజియించి మెక్కెడినొకో? నీ లెంక మా కుంకయున్
గపటుల్ బానటగాఁగ, నిట్టిపనికిన్ గష్టమ్ము నీ చిత్త మం
దెపుడుం చోఁవదెనిక్కముం దెలుపు మో యీశాని మల్లేశ్వరా॥ 529
- శా. ఈ సొ మ్మంటఁత్వదర్శమై వ్యయము నా యీ తుఁటరల్ నేను రం
టి సౌజన్య మెఱింగితేయకట? నీ విద్వానిచే నెంత సం
తోసం బఁదెదొ వాం దెల్పింఁగుదురు నీతో నాకు వా దేల? యీ
కాసున్ జేయని పాచకాధము నెబో గాఱింపు మల్లేశ్వరా॥ 530

మ. భూమిస్వామిద్విజుండు, గొల్లరయి, తమ్ముగ్గున్ దురలోచనా
కాముంగా నొనరించె గాడ్వొడుకుల్ గాఢేసినా ర్హుమి.నీ
నేమంబు మది నెంచి యే యగు నొకో? నేబాసు? కైంకర్య మో
స్వామీ? నీ కెటువంటి దబ్బిసది? యాస్వాదింపు మల్లేశ్వరా॥ 531

మ. ముగురున్ గూడి యొనర్చు దుష్కృతుల నామూలమ్ము నీ చిత్త మె
క్కంగ నేఁ జెప్పితి నందు నిచ్చర నొగిన్ గారించి తప్పాచకున్
బొగ రేదింపవు. వీడు దీనుఁ డనియా? ము న్నట్టిఁడే యయ్యుడు
ర్భగుఁ డిం కీవుఁడు డుండఁ బోఁ డనుచు సంభాషింపు మల్లేశ్వరా॥ 532

మ. కల రెండున్ మొగ మెల్లఁ బ్రేతకళగాఁ గన్నట్టు దుష్పాచకుల్
ఖలు లామాత్రముచేతఁ గారు మన యీ కళ్ళన్నగాఁ డన్ననో?
పలుగుంఁగడిచకొడ్కు, వీని ననుకంపన్ జూడఁగారాదు చి
క్కులపాలున్ బొనరించి కర్మఫలమున్ గుడ్పింపు మల్లేశ్వరా॥ 533

మ. నలుగన్ దన్నెద మంద్రు శిష్యు లచట న్నాయాజ్ఞ లేకుండె నీ
యలఁతి న్నివు నుపేక్షచేసెదవు. దుర్వాహరుడై వీఁడు డు
ర్మలినంపున్ మరణంబు వాతఁ బడు నమ్మాడ్కిన్ దెగఁ బ్రేలుఁ ద
త్ఫల మైనన్ గుడిపింపు శీఘ్రముగ విద్వద్వంద్య మల్లేశ్వరా॥ 534

శా. మీసాల్ దువ్విస దున్నపోతు కొడుకున్ “మీఁదెట్టు క్రిందెట్టుగాఁ”
జేసెన్ గ్రామము వెల్వరించె మఱి తజ్జ్యేష్ఠున్, మఱిన్ రెంకనో
పైసాకున్ గతి లేక యేడ్చుగతిగా బాధించె నేహేతువో?
దోసంపున్ గనిఁ బాచకున్ మిగిలిచెన్ దుర్వృత్తి మల్లేశ్వరా॥ 535

శా. ఇంకఁ నిండవో వీని దుర్జయము లీ యేవంపుఁ బెన్లుట్టుకు
బంకంబే యభివృద్ధి కారకమో? యిప్పాపుండు శ్వానంబు, నీ
లెంకన్ గుంకను బై ని జూచికొని యెట్లే బ్రేలుటన్ వీంద్రినే
యింకింపన్ దొరకొంటివో? తెలుపు మో యీశాన మల్లేశ్వరా॥ 536

శా. లేశం బేనియుఁ బాపభీతి మదిలో లే దీ దురాచారు సం
దీ శుంతన్ మడియింపఁగా వృధగ నీ కే లయ్య? సందేహమో

యీశా? మూగురలోన నిర్వర నెటో యింకించి తీ దుర్వచః
కోకు న్నశ మొనర్చి పేర్కొనుము లోకల్ మెచ్చ మల్లేశ్వరా 537

శా. ఈ లంఘీకొడు కెంత దుర్బగుడో నీవే చూడుమా భూమి తా
నేలా స్వీకృతి చేసె? గొల్లఁ దెనఁ దా యీ బ్రాహ్మణాచ్ఛమ్ము తా
నీలుంటాకున కమ్మివేయుటకుఁ దా నెవ్వఁడు కైకొంటుకున్
గాలుష్యం బిది చాలదే? ఖలు నడంగన్ జేయ మల్లేశ్వరా॥ 538

మ. అపవిత్రున్ రిపుఁ బాపుమాపుటకు నీ వాలోచనల్ నేనె దీ
శ్వపచాకారుని మోర చూచునెడఁ బాపం బబ్బునో లేదో నీ
వ పరీక్షించి వచింపు మిట్టి ఖలు నేలా నీవుపేక్షించె దీ
కృపణున్ శిక్షకుఁ బాత్రుఁ జేసి వెనఁ గీర్తిం గొమ్ము మల్లేశ్వరా॥

శా. కుంకల్ పూర్తిగ మాడిపోయిరి యవాకుల్ పేరీలి పేరీలించి వీ
లెంకో? సర్వవిధమ్ములం జెడి సురాశింపంబదెన్ బాచకుం
డింకన్ రూపబలేద వీని కొక లెక్కే? యూరి చీవాటు లీ
టంకుంగాడిద తెట్టికాస్తియు నపర్యాప్తంబ మల్లేశ్వరా॥ 540

శా. ఎంతో కాలము పట్టునంచు మదిలో నే నెంచితిం గాని య
త్యంతక్షిప్రగతిన్ నశించిరి రిపుల్ ధర్మేతరారంభులై
వాంతుల్ చేపిన పాచకాపశకు దుర్వర్తైన కన్నోడరా
క్రాంతిన్ చూర మొనర్చవేని నిను నేఁ గైకొను మల్లేశ్వరా॥ 541

మ. ఛర “నత్యుత్కట పుణ్యపాపములకున్ దత్తకృలావాప్తి చే
కుఱు నీ లోకమునంద” యన్న సుడి మా కుంకమ్ములందే కడుం
జరితార్థ మ్మటు మిట్టిమిట్టిపడి నిచ్చల్ కూటిసన్ గుడ్డకు
గటవైపోయిరి శీఘ్రకాలముననే కన్గొమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 542

శా. ఏ గుర్కుంకలుగూడఁ “జెట్టుకొకఁ”డై రిల్వడై నొక్కండు చూ
రోగుం దొక్కరుఁ డయ్యె వీఁడు మిగులన్ గ్రూరుండు కుంకల్ మ తీ
లాగే నేఁడు స్వయంకృతాఘముల వాలాయమ్ము దీలైరి, తా
మాగం డింతకుఁ బాచకుం డఘములన్ మ్రగ్గండు మల్లేశ్వరా॥ 543

మ. తల కొక్కురుగఁ గుంక లేగుకతనన్ దారిద్ర్య మీ యూరికిన్
దొలఁగెన్ బాచకగార్దభం బొకరుఁ డిందున్ బాతుకున్నాఁడు క
శ్మల మివ్వాని మొగంబు చూడఁ జన దీ చండాలునింగూడ న
వ్వలికి న్నెట్టితి వేని గ్రామమున కొ భద్రంబు మల్లేశ్వరా 544

శా. పిక్కల్ నాలుగు గాడ్డకొడ్కున కెవో పితార్థితం బబ్బె నా
రొక్కం బుంట మఱిత హెచ్చి ముదిరెన్ రోగంబు నానాటి కీ
కుక్కున్ బెల్లుసి కొల్పినట్టి ఖయిలన్ గూపెట్టఁగాఁ జేసి తే
లొక్కో? యీ జననిందితున్ విడిచి తోహో? దేవ మల్లేశ్వరా 545

శా. నీ తాత్పర్యము “ప్రేరకత్వమే కడు న్నింద్యంబు కాఁబట్టి యా
చేతన్ జేసిన కుంకలెంకల నొగిన్ జీవచ్ఛవత్వంపుఁ బె
న్గోతం బూడ్చితిఁ జాలు” నంచుఁ గలదో? కూరాత్ముఁడీ నీచునీ
వీ తుచ్చున్ మథియింపఁగావలెఁ జూమి? యెట్టేని మల్లేశ్వరా॥

శా. కుంకల్ నాశన మౌటకున్ సకలలోకుల్ గూడ మోదంబుతోఁ 546
జంకల్ తట్టుచునుండి రీ జడుఁడు దుస్సంచారియై లేశమే
నింకంబాటమి కెల్లరున్ గనలి నిన్నేమందురో నీ మనః
పంకేజమ్మనఁ జూచుకొన్నయెడ విస్పష్టంబ మల్లేశ్వరా॥ 547

శా. ఏ దే నొండు గుణంబు చూపిన సరే యీతుచ్చునం దట్టులే
కా దే నిఁ మసిచేసినన్ సరియె యీ కష్టాత్ము దుర్యత్తికిన్
బా దైయుండియుఁ దత్ఫలం బనుభవింపంబోక యీ దేబె నిః
భేదుం దొనెడలేడు దేవుడనరే? కీ లెంచు మల్లేశ్వరా॥ 548

శా. తప్పల్ లోకమునం దనేకము లసత్యంబున్ గృతఘ్నత్వమున్
గొప్పన్ గొంచెముఁ జూడ కూరక యెవాకుల్ ప్రేలుటల్ లోసుగాఁ
దప్పల్ మిక్కిలి పెద్దవీ జడున కే తద్దోషమే విస్తృతం
బిప్పాపున్ క్షమియించి తేమి కతమో యీశాన? మల్లేశ్వరా॥ 549

మ. ఎప్పుడు నోట్ల నమంగళంపునుడులే యీ దేబెకున్ వచ్చు నే
నిపుణత్వంబును లేక యుండియుఁ గడు నిక్కున్ దెగన్నీలు నీ

శ్వపచుం డాడెడి మాటలందుఁ గల దౌర్భాగ్యంబు నేనీ గత
తృపుఁ గుడ్పింపుము దాన వీ డుడిగెడిన్ దార్జ్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 550

శా. నా కాశ్చర్య మెలర్చు 'నే' ననినచో నమ్రాతినముండుగా
భీకంపమ్మున మూలలం దొదుగు నీ పెండేల దేవయ్య నెఁ
డీ కుంకమ్మల పేరిరణమ్మున ననున్ హేయాతిహేయమ్మురా
వాకుల్ దోకెడి పీని మాపని కవిత్వం బేల ? మల్లేశ్వరా॥ 551

మ. కవనం బన్న దురాత్మునిం గెడప యోగ్యగ్రామణిన్ బెంపఁగాఁ
బవి పీయూషము పై చెలంగు నెడలన్ ఖాషావిదగ్రేసర
స్త్రీప పాత్రం బగు నెట్లా కష్టపడి పార్సల్ విశ్రమంబుల్ పొరిన్
దపులన్ గూర్చిన యంతమాత్రన కవిత్వం బొనె మల్లేశ్వరా॥ 552

మ. కవ కీ యూ రొనరించు పుణ్యమునఁ గుంకల్ పంచబంగాళమై
యెడఁగాఁ బోయిరి భూము లమ్మియొని యిందే యుండెఁబో? లెంక తా
నడుగంటన్ దెగమాడి వాచకుఁడు సాహాయ్యమ్మిటుల్ వోయి పేర్
యడు చాలించెను బ్రస్తుతం బొదిగి జాల్మం డయ్యు మల్లేశ్వరా॥ 553

శా. రః మాత్రమ్మున "వీఁడు యోగ్యుఁ" డని నీ వేలా గుపేక్షించి త
య్యో? మూఁగుండు దురాశయుండు దురితాయుష్కుండు దుశ్చేష్టుఁడీ
ధామాస్యం డతిసీచుఁ డిచ్చెనఁటి కేదో శిక్ష గావించి మ
త్సమర్థమ్మునకున్ ఘటింపుము జగత్ప్రఖ్యాతి మల్లేశ్వరా॥ 554

మ. "ఎనఁ డివ్వా?" డల వేంకటేశ్వరకవిన్ హీనోత్తులన్ గూయుదు
ర్భవుఁడీ దుర్దశకేమి కారణము ? దూరం బారయన్ లేక య
క్కవిపై కేగుట గేలిసల్పుట యిటుల్ ఖండించి యాబాలమున్
గవితాగోష్ఠలయందుఁ జెప్పికొనఁగాఁ గావించు మల్లేశ్వరా॥ 555

మ. దొనఁ గివ్వాని దుపేక్ష్య మెట్టులగు ? నీ దుర్భాగ్యుఁ డావంతయున్
గనుగందండు సహాయులో చెడిరి దౌర్గత్యమ్ముపాలై చెడుం
గనరుల్ దిట్లును నూరిజేఁ దినియె నీ కంకోష్ఠ మీ తిట్లు లి
క్కసపున్ మేనెడి కాటుదున్నకొక లెక్కా? తెల్పు మల్లేశ్వరా 556

శా. వేదాంతమ్ముల నెంచిచూచిన రుడావిర్భూతి తప్పే నిజం
బీ దుర్జాతు దురాగతమ్మునెడ నాకే కాదు నీరేనియున్
రాదా? కోధము మిట్టిమిట్టిపడె నీ రాండేయుఁడా మిట్టిపా
టా దుర్భాషలు నూరకే చనుట యన్యాయంబు మల్లేశ్వరా॥ 557

మ. కవియన్నున్ ఋషియంశమే కద? ఋషుల్ కంఠోష్ఠులన్ మాపఁగా
స్వవివేకమ్మున కీడుగానిరుషతో సాంగత్యముల్ నేసిరం
చవలొకింతుము గ్రంధరాజములలో నసూయ్యుకుల్ కోపమున్
దవులన్ దిప్పెటులయ్యెడిన్ గుఱసులన్ నందింప మల్లేశ్వరా॥ 558

శా. స్వగ్రామ మిది నాకు నిందుఁ జిరవాస్తవ్యున్ మహీయః కృపా
దగ్గరిన్నిన్ గుఱిచేసి యింతదసుకన్ దాత్పర్యపర్యాప్తిమై
నే గ్రంధమ్ము రచింపలే దనెడి యా యీ లోపమున్ దుర్గుణ
వ్యగురీల్ తీర్చిరి కుంక లెంక లిది నుత్పర్హంబ మల్లేశ్వరా॥ 559

శా. శాపార్థ మిది పుట్టె దేవునకు నీషన్మాత్ర సరిబంధమే
యీ పద్యమ్ములయందటన్న నిజమే యీ పొత్తమే కాదు ము
న్నే పొత్తమ్మునఁగూడ దేవునకు నింతే గోఘృత ప్రాయమై
యాపాదించు నిదే పవిత్రతను గావ్యం బెల్ల మల్లేశ్వరా॥ 560

శా. సంకల్పించితి నీ నిమిత్తమున నీ సత్కావ్య ముల్లంతలోఁ
గుంక లెంకయుఁ బాచకాపశదుఁడున్ గోపంబు హెచ్చించి బల్
పంకంపుంబను లాచరించి రట్లుపై వర్ధిల్లె భావత్కనా
మాంశం బూరకపోదు వృద్ధి కిరవై వ్యాపించు మల్లేశ్వరా॥ 561

శా. ఇందున్ జాలుల దుష్టచేష్టల నెదో క్లప్తీకృతిన్ జేసి నే
ఛందోబద్ధముగా నొనర్చితి ద్విషత్సాహాయ్యమే లేనిచో
వందే కాకిటు షట్పుతంబు వఱకున్ వ్యాపించునే పవ్యముల్
ఛందోభాషల కేమి శత్రుకృతమే సర్వంబు మల్లేశ్వరా॥ 562

మ. అగుదు న్నేను మహాశుభారకవిథావ్యాసంగి నట్లయ్యు య
త్నుగతిః జెప్పెడుపల్ల నిక్కమ సుమీ ? నాతండ్రి ? వాక్రుచ్చెదన్

బగలున్ రేయియు నొక్కపాదమునకే పట్టున్ ద్విషద్దుష్కృతి
స్థగితం బియ్యది వీడు కేవలనిమిత్తం బిందు మల్లేశ్వరా॥ 563

మ. సుతునారోగ్యము సంస్కరించినది నీ శుద్ధాంత మీవో? మహా
పతితావాయ దురాచయమ్ము కతనన్ బాడైన గాగ్రములు సం
స్కృతమున్ జేసితి విందుమిందుగ నికన్ శేషంబు నిల్లేసు సం
స్కృతమున్ జేసితి వేని గ్రామమున కొ శ్రేయంబు మల్లేశ్వరా॥ 564

శా. ఈ కుంకమ్మలు గాగ్రమున్ విడిచి రిం కీపై దురంతమ్ములొ
పోకల్ వీడుదు రంచు సంతసిలి రాపుల్ కుక్కయొక్కంట గొ
రీ కళ్యాణము పాడునే? యవటి చార్జీలందు దుష్కృతులు
సాకిల్ల చెవలమ్మలే యెఱుఁగు మీ చందమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 565

మ. కవిరా జీ గతి వ్రాసె ధర్మపరుడొఁగా? సూర్యనారాయణ
ప్రవరుండా గతి వ్రాసె పీండ్రమెడలన్ వారేల ద్వేషింతురో?
శివ? నీవే పరికించి యీ చెనఁటులన్ జేడ్పాటులన్ మంచి స
ర్వవిధాలన్ జ్యోతి గూర్చి మాపుటయె కర్ణంబయ్య? మల్లేశ్వరా॥ 566

మ. అపసాక్ష్యమ్మును లెంకయన్నకొఱకై న్యాయాధికార్యగ్రామం
దుపరిపాప్ర్య మొకింతయుఁ గనక యాయుఁకార్యమున్ జూడకీ
విపరీతుల్ మన కుంక లిచ్చిరి గదా? విశ్వేశ? యీలాటి దు
ష్కృపటుల్ పర్తిలు చోట సజ్జనుల కస్వాస్థ్యంబు మల్లేశ్వరా 567

శా. ఎన్నో దుష్కృతులం బొనర్చి తుదకా యీ యూరికిన్ దూరమై
యన్నార్థం బొక గేస్తునింట శునకంబై యుండి యేవం విధా
పన్నత్యమ్మున మృగి పాడఱియు మా భ్రష్టుండు దుస్సాక్ష్య మం
చన్నన్ జంకఁడు వీనిపుట్టు వతివర్జ్యం బయ్య? మల్లేశ్వరా॥ 568

మ. అన్యతంబున్ వ్యభిచారమున్ మఱియు మద్యాసక్తి యీ మూటికిన్
మనుజుం దెంతయు దవ్వగాఁ జనవలెన్ మన్నించుచో నొక్కమా
అనుమానింపఁ దీకెన్ని మార్లయిన నీ యల్పాతుఁ డిట్లేసుమా?
జననిద్యం బపసాక్ష్యమున్ బలుకఁగా జంకండు మల్లేశ్వరా॥ 569

- మ. అన్యతంబాడెడి దేబెకన్న నన్యతం బాహంగ బ్రోచు దు
 ర్జనమూర్ధన్యనకన్న నిక్కమెదలోఁ జర్చించి శోధించినన్
 “నిను దూషించుట యుక్త”మంచుఁ దలఁతు “స్నేనెందుచే?”నన్న స
 ర్వనియంత్రుత్వము నీది యాయుఘము నిన్ బాధించు మల్లేశ్వరా॥ 570
- మ. సకలాచీశ్వరుఁ డైన కృష్ణునకు ఘోషం బెట్టులో యల్లె నీ
 కొకయాయూ రగుఁబాల్య మిచ్చటి యయోగ్యుల్ యోగ్యులు స్నీయకీ
 ర్తికి సత్కీర్తికిఁ గారకుల్. గనుక నిన్ దీవింప నుంకింతు రీ
 ప్రకృతాఘమ్మునెడఁ బ్రజిల్ తెలిసియే పాలింపు మల్లేశ్వరా॥ 571
- శా. రాజుల్ రాష్ట్రకృతాఘభోక్తలు, భవద్రాజ్యంబు మా గ్రామ. మెం
 తే జాగ్రత్తగ లోకముల్ మనుచు నీ కీ యూ రెటుల్ భార మా
 భ్రాజరాజిరోవతంసఃసరిగాఁ బాలింపు, లేకున్నచో
 నేఁ చెప్పన్ బని లేదు లోకులు నిను న్నిందింతు మల్లేశ్వరా॥ 572
- శా. ఏకర్మమ్ముననో యెఱుంగ నకటాఁయెన్నో పొలా లుండి సు
 శ్రీకంబుల్ పలుపంట లుండియును వాసిన్ బొల్పు గే స్తోర్కఁదే
 నీ కానంబుఁ దీ భవన్నిలయమై యేపాట మా పాటియు
 దే కుగ్రామము దీనికన్న మెఱుంగే యిప్పట్ల మల్లేశ్వరా॥ 573
- శా. “ఈ నీచాత్ముల కారణంబుననె యూ రిట్లయ్యెఁ బొ” మ్మందువే
 నీ సర్కుల్ జనియించి మొన్ననె కదాఁయెన్నో తరా లయ్యె నూ
 రీ నిశ్చేకతకున్ గడంగి, యెదియో హేత్వంశరు బుందెదీన్
 దాని స్త్రీపు దొలంచి పోవఁదగదే? తత్త్వజ్ఞ మల్లేశ్వరా॥ 574
- శా. గ్రామక్షేమముఁ గోరి సారెకు నినుం బ్రార్థించెదన్ దేవః త
 త్తేమం బెప్పుడు సిద్ధమా నపుడె మత్తేమంబు సంసిద్ధమా,
 స్వామీ! సుప్తుల శిక్షయున్ మఱియు శిష్టవ్రాతసంరక్షయున్
 సామాన్యమ్ముగ నీ ద్వయంబె జగతిన్ శాసించు మల్లేశ్వరా॥ 575
- మ. పదియున్నాలుగులోకముల్ మనుచు నీ పాగిగల్భ్య మీ యూరికిం
 గును రేర్పర్చంగఁ జాల దంచు మది నాకుం దోఁప దీ యూర దు

రృదుఁజన్ మిక్కిలి లేరు వాండ్రొ నెటులో మాయించియే యుంటి విం
కది నా కోరికి గాదు గామమునకున్ హా యిమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 576

శా. చాతుర్వర్ణ్యముగూడ సంపదలతోఁ జక్కంగ వర్తిల్లి పృ
భ్యాతిప్రాపక మైన కార్యములయం దాసక్తి రెట్టించి దు
ర్నితిన దూరముగాఁ ద్యజించునెడలన్ శ్రీయుక్త మై హాఁయితో
నేతద్దామము భాసమాన మగు నం చే నెంతు మల్లేశ్వరా॥ 577

శా. శ్రేణుల్ రెంటికి ని ల్లోకం డయి, బుధాశీర్ధూరమై బ్రాహ్మణ
ప్రాణంబై చను విద్యలందు లవమే నాసక్తిఁ గైకొక య
వ్వాణీభర్తుల గేలిఁగొట్టెడి ద్విజవ్యాధుల్ పృకోపించుచో
రాణన్ బొల్పునె యెట్టియూరు నగజాప్రాణేశ? మల్లేశ్వరా॥ 578

శా. చాలన్ వట్టు దురాగతుల్ చెడిరి నిస్సందేహమే కాని వి
ద్యాలొల్యమ్మునఁ బొల్పు బ్రాహ్మణులు లే రక్కారణంబై యిటన్
గాలక్షేపము సాధుసజ్జనులకున్ గష్టమ్ముగాఁ దోఁచు నీ
వీ లోపమ్ము హరించి గామమును బై కెక్కింపు మల్లేశ్వరా॥ 579

శా. అంతో యింతో యనాది మా కులమే విద్యాభాగ్యసంపన్నతా
క్రాంతంబై యలరారుచున్నది భవత్కారుణ్యమున్ జేసి, యా
వంతేనిన్ జదుపం చెఱింగిన మనుష్యప్రాణి యిందెందు లే
దెంతో కష్టమ కాదె? విద్యగలవాఁ డిందుంట మల్లేశ్వరా॥ 580

చు. చదువన్నన్ మనవేదశాస్త్రములు, తత్సంస్కార మీ యూరితె
క్కది యేమి? యల స్వర్గలోకమునయం దైనన్ గనన్ రాదు, శ్రీ
స్తుదశన్ వేదము హూణవిద్యయె, తదౌత్సుక్యమ్మునున్ లేని యూ
రివి, యే రీతిని బాగుఁజేసెదవా? నీ విద్వాని మల్లేశ్వరా॥ 581

శా. ' ఏలాగేనియు బాగుఁజేయవలె' నం చీ వెంచుచో వెంటనే
శ్రీఽజన్ సంపదలున్ బ్రతిస్థలమునన్ జెల్వారు నల్లంత వా
ణీలాస్యఁబూలు నుప్పతిల్లఁబొడఁగున్ నీ పూజయున్ ఆక్కఁగా
వాలాయ మ్మగు గ్రామ మర్కతమునన్ వర్తిల్లు మల్లేశ్వరా॥ 582

మ. భవదంఘ్రిద్వయపూజనంబును సరస్వత్యంచితం బైన వై
భవమున్ గల్గినచోట నెయ్యెడల దౌర్భాగ్యాలవలములౌ
ననివేకుల్ తలతెత్తరే, రెటులనోహమాటి జీవచ్చన
బుచ్చులై పోయెద రర్కు ముందటి తమంబున్ బోత మల్లేశ్వరా॥ 583

శా. న్యాయాన్యాయవిచారణల్ నెఱపి యన్యాయము శిక్షించు వా
రే యూరన్ వసియింతురో యచట దుష్కృత్యములన్ జేయు రాం
దేయుల్ నిల్వఁగలే రెటో నిలిచినన్ దేజంబుతో నుండఁబో
రీ యూ రట్టిదిగా నొనర్పవలె నీ వీ పైని మల్లేశ్వరా॥ 584

మ. అవశిష్టం బగు పాచకాపశదు దౌరాత్మ్యానకున్ గూడ నీ
భవమందే ఫలమున్ ఘటించితివి త త్వాపిష్టతంబట్టి నీ
నవిధమ్మం దటుగోరి యుంటి నిపు డజ్ఞాల్ముండు కాల్కుంటియై
నవయన్ జూచుట కష్ట మయ్యెడిఁ జుమీ? నా కేమొ మల్లేశ్వరా॥ 585

శా. ఆపత్తుల్ పలురీతు లెల్లరకుఁ బర్యాయమునన్ గల్గుటే
చూపట్టున్ సుకృతాత్ము క స్తికిఁ దటస్థుల్ చింత సూచింతు దు
ర్వ్యాపారున్ గని వాని చెట్టతనమున్ వర్ణించి హేతుత్వమం
దాపాదింతురు ప్రస్తుతం బటులె సంప్రాప్తిచె మల్లేశ్వరా॥ 586

మ. స్రుతివాఁడున్ సుఖి యౌచకున్, వెరలకున్ బాలాటకున్ రెండె స
స్మతియున్ దుర్మతియున్, దురాశయుఁడు నేమం బందఁగాఁ బోఁడు స
స్మతి యేనాఁటను బాడుగాఁ, డిదియ యామ్నాయంబు సర్వత్ర పం
డితనమ్ముం దల కాళిదా సిటులె పాడెం బాడి మల్లేశ్వరా॥ 587

మ. అరి నేనిన్ చెడుబుద్ధిలోఁ జొనిపి పాదొసల్లుగాఁ జేయ కే
దైట సమ్బుద్ధి నొసంగి బాగుపడునట్లే సల్పు మోదేవ? నా
కరియావానికేఁగూడ నిట్టి ఫల మీ వర్పించుచో లోకు రె
ల్లరు నన్ మెత్తురు నా కిదే పరమ మౌ లాభంబు మల్లేశ్వరా॥ 588

శా. నా కావ్యంబుకతానఁ చెట్టు కొకఁడై నానాటికిన్ దీనుఁడై
లోకం బందుటకన్న శత్రువయినన్ శుభ్రాత్ముఁడై దాన ను

శ్లోకుల్ మెచ్చెడిచొప్పు గైకొనినచో స్తుత్యర్హ మం చెంచెదన్
నీ కారుణ్య మొనర్పలేనిపని యున్నే? యొందు మల్లేశ్వరా॥ 589

శా. వీఁ డెవ్వఁ? డల వేంకటేశ్వరకవిన్ వేమాలు దూషించి పై
మోడై గాడటి పాడువాటి తుదకున్ ముమ్మాటికిన్ యోగ్యుడై
ప్రీడాపాత్రుడు గాఁగ మాతె, నసుచున్ విజ్ఞుల్ ప్రసంగించుటే
వేడంగఁ బ్రయతించు నాకు నదియే వేయార్లు మల్లేశ్వరా॥ 590

మ. ఒకటేమాట సుబుద్ధిలేనియెడ నేయోగంబు నీ విచ్చిన్
సకలంబు వికలంబ, సన్మతికి నైశ్వర్యంబు జోడించి త
క్కక మా గ్రామము బాగునేయుము వృధాకంఠోష్ఠులన్ వృద్ధి నే
యకు మయ్యా చెనుపేరు గ్రామమునరొ నద్దాన మల్లేశ్వరా॥ 591

మ. ఇది విన్నాడవో లేదో? మున్ను తమపై యెవ్వఁడులా శ్వాసపై
వదరె వాఁ డెటువంటి వాఁడయిన యాపట్టివ మవ్వని యు
దు చయన్ జూపుట పాడి కుంకలకు మాదుర్మాధుల ప్పావకున్
మద మాటన్ బడఁదన్నఁ బూని రిచి చోమా పాడి మల్లేశ్వరా॥ 592

శా. గ్రామం బిట్టిది యెట్టిదైనను నిరుల్ గల్పించి రక్షించుటల్
నీ మాహాత్యపు గుర్తు తుచ్చులయెడ స్నేరంబులం జూతురే?
సామూహ్యుల్ ఐరె సున్నతుల్ మునుపు రక్షస్సంతతిన్ మన్నలే
దే? మే మంతకు నెక్కుడో ఖలులమే? దేవేశ? మల్లేశ్వరా॥ 593

మ. పొరపొచ్చెమ్ములు మీరు రేవనను దిప్పల్లేవు మాయం చటం
వ అవన్ జూచిన యంత సాహసము లే దల్లయ్య మీ గ్రామపున్
చారపీవైన కతాన నేదయిన నీలో మొట్టవెట్టంగఁ జే
పలు భాగ్యోదయ మంచు సారెకు నిటుల్ పూషించు మల్లేశ్వరా॥ 594

మ. ఖలురై భావి చకా విపాకమునఁ గుంకల్ తీరి కూర్చుండి నా
చెలిమిన్ గోల్పడి నాయెడన్ వృథగ దుశ్చేష్టుల్ ప్రయోగించి చా
ముల పారై చెడి రన్నవస్త్రములకున్ భూతేశ? నే నేల రా
పరె నీ క ప్తి నిమిత్త మీ హతకులన్ బాంపపు మల్లేశ్వరా? 595

- మ. మగ లజ్ఞాసము కల్కి నా యెక నృథా మాత్సర్యముం బూని యీ
సగుణాటుంగతి దెచ్చి రంచు మగువల్ నన్ గూర్చి శోకించు న
ప్వగ నాకున్ రుచియింప దానతుల సంభావించి యీ శుభలన్
దాగులన్ జేయకు మింక నీకుఁ గలుగున్ బున్నెమ్ము మల్లేశ్వరా॥
- మ. పొగులన్ జేయక యున్న వీండ్లు మరలన్ బోలెక్కి దుశ్చేష్టలన్
దెగఁ గావించు రటందువో? సలుపని దేనేశ? నుశ్చేయరన్
దొగ రాక్కప్పుడు వీడునే? యిపుడి టుల్ పొల్పాటి జీవచ్ఛవ
ప్వగతిన్ గాంచియు వీడిరే? బహు దుర్దర్పము మల్లేశ్వరా॥ 597
- మ. స్వకృతాఘమ్మునఁ బాడువాలు భలులన్ సంవస్తు లీక్షించి తా
మెకనక్కె మ్మొనరింప రోపుగతి నెట్లే సుద్ధరింపంగఁ గొం
డొక యత్నం బొనరించి చూతు రనియే యుక్తంబు కాఁబట్టి వీం
డ్రొక్కునై నే నిటు వేదఁగా వలనె శర్వాణేశ? మల్లేశ్వరా॥ 598
- మ. శివనామంబు శివాంగనామణియు నీచేఁ జిక్కె నీచున్న వై
భవ మేవేల్పుల కున్నదిట్టి నిను సంభావించితిన్ గై తిచే
శివమస్త్య స్తు శివం శివంభవతుమే చేరిళ్ళ భూయాచ్చివం
బసంకల్పక మస్త్యపర్యమపిమే శ్రీరస్తు మల్లేశ్వరా॥ 599

—/ గ ద్య /—

ఇది శ్రీలింగవీంద్రీ ఘటాపంచానన విద్వత్కవి చాల
కళానిధి చాలసరస్వతి శతావధానీశ్వాది నిరుదాంచిత
రైన శ్రీతిరుపతి వేంకటేశ్వర కపులలో నొక
రును — కళావర్జిహృదులును — ప్రప్రథమాండ్ర
అస్థాన కవి తా పట్టభద్రులును అయిన
చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి శతావధానిగారిచే
రచింపబడిన శతక ము కుట
మల్లేశ్వర విజ్ఞప్తి సుపూర్ణము
మల్లేశ్వరార్పణమస్తు!
ఓ మ తి త్ప త్

★ ముఖ్యమైన సవరణలు ★

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు	పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
7	1	స్థల	స్థల	30	20	గారు	గాలు
10	18	మయ్యె	మయ్యె	40	19	ఘమె	ఘమ్యె
11	21	వీడు	వీడు	44	4	ద్వధి	ద్వ్యధి
12	12	యిని	యిది	45	2	నటు	నట్లు
13	19	ప్రాప్తిన్	ప్రాప్తిక్	46	18	డియు	డియున్
15	5	పండి	పండి	49	3	పిల్లలన్	పిల్లల్
18	19	ముక్	ముల్	50	11	గుంలెతే	గులెంతే
19	4	వెంక	లెంక	54	1	దురం	దురారం
19	10	నినబూ	బూనిన	55	19	మమ	మ
19	22	నిప్ప	నిప్ప	65	4	తైయన	తైన
20	6	గ్భంగుక్	గ్భంగుల్	65	24	పంగ	పంగ
20	7	పులున్	పులుల్	70	20	టంబె	టంచె
20	8	మొక్కున్	మొక్కుల్	76	19	ద్రాత్వ	ద్రాత్వ
21	16	ప్రాప్తి	ప్రాప్తి	77	24	లనజ్వా	లానలజ్వా
21	26	దవయ్య	దయ్య	79	1	ఖమ్ము	ఖము
22	7	తుడం	తుండం	79	23	ములున్	ములక్
22	21	నృశ	నృశ	80	19	దల్వ	వల్వ
28	12	రమ్ము	రమ్ము	81	22	దద్ది	ద్ది
24	7	మంటన్	మంటన్	84	7	తుఘా	తుఘ
25	19	టలె	టక్	86	24	టరీ	టరురీ

89 వ పేజీ 25 వ పంక్తిలో గల “ల్” న్ గా రెండున్నూ మార్పుకోవలెను.

98 వ పేజీ 9 వ పంక్తిలో గూడా “ల్” న్ గా మార్పుకోవలెను.

శతావధానిచెత్తపిత్త వెంకటశాస్త్రిగారి

కథలు-గాథలు

4 — సంపుటములోని విషయములు

వ్యాస

రచనలు

- 1 మామలైత
- 2 నాగురుపరంపర
- 3 నేనూ - మోతిరుపతిశాస్త్రిగారు
- 4 “పుణ్యైర్యశోభతే”

చెత్తపిత్త వెంకటశాస్త్రి సన్ము

వేంకటేశ్వర పబ్లికేషన్సు

కడియం - P. O.

తూర్పుగోదావరి జిల్లా

శతావధాని చెల్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రిగ

కథలు - గాథ

అయిదవ సంపుటములోనుండు విష

వ్యాస

రచనలు

- 1 అపవాదలు
- 2 మతాకాశపవాద
- 3 కీర్తి అపకీర్తి
- 4 కవికన్య విమర్శకుడికి....
- 5 వెక్కిరింపటోయి బోల్తాపడి
- 6 యింకో అపవాద
- 7 శంతవృక్షుగారు
- 8 బ్రతికించారు ఆచార్యులుగారు
- 9 నన్నయ్యభట్టు
- 10 "శుభస్య శీఘ్రం"

ఇత్యాదులు.

చెల్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి సన్సు

వేంకటేశ్వర పబ్లికేషన్సు

కడియం - P. O.

తూర్పుగోదావరి జిల్లా.

పతి వేంకట కవులొసర్చిన తెనుఁగు గ్రంథములు

గ్రంథములు	ప.	అ.	అముకావ్యములు	ప.	అ.
నందము	1	8	62 వ్రతవృత్తులు	2	0
సృష్టి	1	8	63 పురాణాధారము	2	0
మరియము	1	0	64 శనిగ్రహము	0	2
మరియము	1	0	65 కునినందము	0	2
మరియము	0	0	66 గ్రామసింహము	0	4
మరియము	0	0	67 విదారోదయము	0	4
మరియము	0	0	68 సుషాననము	0	4
మరియము	0	0	69 శరకము	0	8
మరియము	0	0	70 ప్రాగ్భవము	0	4
మరియము	1	4	71 గురంగులము	0	8
మరియము	1	4	72 శంకర విజయము	0	4
మరియము (పురాణము)	13	0	73 రామాయణము	0	4
మరియము (చిద్రో)	10	0	74 విజయము	0	4
మరియము (చెంగళము)	8	0	శరకములు		
మరియము (చిద్రో)	2	8	75 శరకము	0	4
మరియము			76 శరకము	0	4
మరియము			77 అర్చనము	0	4
మరియము			78 మృత్యు జయము	0	4
మరియము	8	0	79 నామమయము	0	4
మరియము	0	0	80 శివము	0	12
మరియము	2	8	81 కాళిదాస ప్రాకరము	1	0
మరియము	0	8	82 సాధుగ్రామము		
మరియము	0	8	1, 2, 3 భాగములు	3	0

మరియములు :

చెట్లపిళ్ల వేంకటశాస్త్రి సన్ము

వేంకటేశ్వర పల్లి కేశవము

కణియం - P. O.

హైదరాబాద్ నగరము

గుంటూరు సీమ

ఇది తిరుపతి వేంకటకవులచే రచింపబడిన విద్యా వివాద గ్రంథము.
 ఇది యిదివఱలో రెండు కూర్పులయి యిప్పుడు
 కూర్పుగా వెలసినది-ఇందు విశేష మేమనగా-విడివిడిగా పఠ
 బడియున్న పై గ్రంథ వివాదకు సంబంధించినదిరాట్ట యావత్తు
 ఒక క్రమంలో ఇందు సంపుటింపబడి మాదిరించుటయే
 అందులోను-వేమవరాగ్రహార కతానాథాన పీఠికయున్న
 అందులో లోగడ కొన్ని పద్యాలు మూర్రమేషము
 రించియుండిన ముట్నూరి కృష్ణారాయశరకము
 అంతానున్న యిందు సంపుటికరించి పఠము
 రింపబడుట ముఖ్య గమనీయంశము
 గ్రంథము పతిస్తే కొప్పురపు కవీశ్వర
 రులకున్న-తిరుపతి వేంకటేశ్వర
 రులకున్న-గుంటూరు మం
 త్రులలో ఇరిగిన వివా
 దము సంబంధించిన
 లోగట్లా యావత్తు
 కరిత్రామలకముగా
 బోధపడగలదు.

* * * * *

చైత్రపిత్త వెంకటశాస్త్రి సన్ము

వేంకటేశ్వర పల్లి కేషము

కడియం - P. O.

కూర్పుగోదావరి జిల్లా.

